Arbejdsdirektørens

Indberetning til Indenrigsministeriet

(vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsløshedsfonden)

for Regnskabsaaret 1921—22

(fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.)

Arbejdsdirektørens

Indberetning til Indenrigsministeriet

(vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsløshedsfonden)

for Regnskabsaaret 1921—22

(fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922.)

København
C. Th. Thomsens Bogtrykkeri
1923

Indholdsfortegnelse:

Arbejdsdirektørens Indberetning til Indenrigsministeriet

(vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsløshedsfonden)

for Regnskabsaaret 1921—22.

(1. April 1921—31. Marts 1922.)

Ved Udgangen af Regnskabsaaret 1921-22 fandtes 66 anerkendte Arbejdsløshedskasser mod 65 ved forrige Regnskabsaars Udgang, idet Danske Sø- og Landkokkes Arbejdsløshedskasse d. 1. Oktober 1921 blev delt i to selvstændige Kasser, nemlig Søkokkenes Arbejdsløshedskasse og Landkokkenes Arbejdsløshedskasse.

Af samtlige Kasser er 64 fagligt begrænsede Landskasser, 1 fagligt begrænset Landsdelskasse og 1 lokalt begrænset.

I disse 66 Kasser fandtes efter Opgørelsen pr. 31. Marts 1922 et samlet Antal af 262.473 nydende Medlemmer (Medlemmer med Adgang til Understøttelse). Heraf var de 220.890 (84 %) Mænd, de 41.583 (16 %) Kvinder. 245.735 var heltbetalende Medlemmer, 16.738 var halvt eller delvis betalende. De halvt og delvis betalende Medlemmer faar henholdsvis halv og nedsat Understøttelse; de fleste i denne Medlemsgruppe er Kvinder, og disses Henførelse hertil skyldes Hensynet til deres forholdsvis lave Lønninger.

Antallet af nydende Medlemmer var den 31. Marts 1921 283.557; der var saaledes en Nedgang i Medlemstallet paa ca. 21.000 eller 7,5 %. For dette Forhold vil der nærmere blive gjort Rede i det følgende.

Inden for Landets Hoveddele fordeler Medlemmerne sig saaledes, at 105.188 falder paa København og Frederiksberg, 94.030 paa Provinsbyerne og 61.822 paa Landdistrikterne. For 1.433 Medlemmers Vedkommende manglede Oplysning om Opholdskommune den 31. Marts 1922. Den 31. Marts 1921 var Fordelingen saaledes: København og Frederiksberg 108.134, Provinsbyerne 102.128 og Landdistrikterne 71.428. Uden Opholdskommune var 1.867. I Hovedstaden har Nedgangen altaa udgjort 3 %, i Provinsbyerne 8 % og i Landdistrikterne 13 %.

For at belyse Arbejdsløshedsforsikringens Udbredelse i de sønderjydske Landsdele har man endvidere opgjort Antallet af Medlemmer i disse Landsdele d. 31. Marts 1921 og d. 31. Marts 1922. Tallet udgjorde henholdsvis 4.750 og 4.111, og der var altsaa en Nedgang paa 13 %.

Foruden de ovenfor omtalte nydende Medlemmer havde Kasserne 9.426 bidragydende Medlemmer, hvoraf 3.355 Lærlinge og unge Arbejdere under 18 Aar, som ingen Ret har til Understøttelse, men kun ved deres Indtræden i Kassen sikrer sig Understøttelsesret efter en kortere Ventetid end 12 Maaneder efter Læretidens Udløb eller det fyldte 18. Aar. De øvrige 6.071 er bidragydende Medlemmer med hvilende Medlemsret, som staar i Kassen enten af Interesse for denne eller for at sikre sig en kortere Ventetid end 12 Maaneder,

Tabel I. Antal Medlemmer.

Arbejdsløshedskassen for	31/3 1920	31/3 1921	31/3 1922	Stigning i pCt. 1921—22	31/3 1914	Stigning i pCt. 1914—1922
Bageri- og Konditoriarbejdere	3.682	3.436	**3.413**	÷ 1	2.409	42
Bryggeriarbejdere	5.754	6.028	**5.937**	÷ 2	3.758	58
Mejerifaget	1.181	1.105	**1.268**	15	—	—
Mølleriarbejdere	930	917	**827**	÷ 10	521	59
Skraatobaksarbejdere	1.026	819	**805**	÷ 2	514	57
Slagter- og Kødindustriarbejdere	3 644	3.560	**3.777**	6	2.737	38
Sukkervare-, Chokol.- og Biscuitarb.	1.264	1.067	**1.134**	6	423	168
Tobaksarbejdere	8 966	8.635	**7.749**	÷ 10	5.886	32
Nærings- og Nydelsesmiddelindustri	26.447	25.567	**24 910**	÷ 3	16.248	46
Handskemagere	121	111	**93**	÷ 16	65	43
Hatte- og Buntmagere	1.543	1.378	**1.197**	÷ 13	291	311
Læder- og Skindarbejdere	528	549	**507**	÷ 8	252	101
Rebslageriarbejdere	336	329	**281**	÷ 15	183	54
Riggere og Sejlmagere	213	215	**177**	÷ 18	—	—
Skotøjsarbejdere	5.120	4.794	**4.384**	÷ 9	2.853	54
Skræderfaget	12.235	11.602	**10.150**	÷ 13	4.239	139
Tekstilarbejdere	9.901	9.480	**9.009**	÷ 5	4.815	87
Læder-, Tekstil- og Beklædningsind.	29.997	28.458	**25.798**	÷ 9	12.698	102
Bødkere	723	750	**761**	1	718	6
Børsteindustriarbejdere	486	417	**366**	÷ 12	277	32
Drejerfaget	374	333	**297**	÷ 11	276	8
Forgylderfaget	241	205	**184**	÷ 10	115	60
Karetmagere	937	989	**970**	÷ 2	834	16
Korkskærere og Sorterersker	265	269	**238**	÷ 12	211	13
Kurvemagere	216	194	**142**	÷ 27	166	÷ 14
Skibstømrere	1.042	1.017	**990**	÷ 3	474	109
Træindustriarbejdere	4.347	4.153	**3.747**	÷ 10	2.360	59
Træindustri	8.631	8.327	**7.695**	÷ 8	5.431	42
Elektrikere	2.346	2.217	**2.256**	1	1.237	82
Metalarbejdere	24.680	25.633	**24.750**	÷ 3	14.563	70
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	1.273	1.215	**1.061**	÷ 13	478	122
Gørtlere og Metalarbejdere	477	452	**422**	÷ 7	393	7
Kobbersmede	181	188	**184**	÷ 2	134	37
Metaltrykkere	131	143	**135**	÷ 6	84	61
Urmagere	314	276	**262**	÷ 5	—	—
Metalindustri	29.402	30.124	**29.070**	÷ 3	16.889	71
Bogbinderi- og Papirvarearbejdere	2·952	2.834	**2.580**	÷ 9	1.013	155
Bogtrykfaget	5.026	5.170	**5.102**	÷ 1	3.785	35
Litografer, Trykkere og Kemigrafer	—	—	**—**	—	432	—
Papirindustriarbejdere	1.500	1.554	**1.323**	÷ 15	—	—
Bog- og Papirindustri	9.478	9.558	**9.005**	÷ 6	5.230	60
Billedskærere og Dekorationsbilledh.	198	172	**187**	9	148	26
Blikkenslagere	1.503	1.491	**1.462**	÷ 2	1.112	31
Glarmestersvende	352	327	**323**	÷ 1	217	49
Malersvende	6.073	5.647	**5.414**	÷ 4	4.104	32
Murarbejdsmænd paa Sjælland	1.721	1.142	**1.129**	÷ 1	1.074	5
Murerfaget	7.937	5.544	**6.607**	19	5.598	18
Sadelmagere og Tapetserere	2.135	1.996	**1.781**	÷ 11	1.218	46
Snedkerfaget	9.920	9.445	**8.932**	÷ 5	6.929	29
Stukkatører	147	118	**111**	÷ 6	87	28
Tømrerfaget	7.031	5.281	**4.858**	÷ 8	4.745	2
Bygnings- og Møbelindustri	37.017	31.163	**30.804**	÷ 1	25.232	22

Tabel I. Antal Medlemmer. Fortsat.

Arbejdsløshedskassen for	$^{31}/_{3}$ 1920	$^{31}/_{3}$ 1921	$^{31}/_{3}$ 1922	Stigning i pCt. 1921-22	$^{31}/_{3}$ 1914	Stigning i pCt. 1914—1922
Brolæggere	164	161	**162**	1	104	56
Glasarbejdere	596	524	**487**	÷ 7	346	41
Den keramiske Industri	1.657	1.448	**1.284**	÷ 11	—	—
Stenhuggere	575	550	**526**	÷ 4	109	383
Sten-, Glas- og keramisk Industri	2.992	2.683	**2 459**	÷ 8	559	110
Arbejdsmænd	93.491	89.561	**82.097**	÷ 8	41.626	97
De kvindelige Arbejdere	12.445	8.662	**8.259**	÷ 5	3.195	158
Gent., Lyngby og Gladsakse Sogne	1.338	1.163	**1.058**	÷ 9	769	38
Arbejdsmænd under forskellige Fag	107.274	99.386	**91.414**	÷ 8	45.590	101
Gartneriarbejdere	1.572	1.136	**1.048**	÷ 8	207	406
Landarbejdere	23.335	16.437	**12.351**	÷ 25	—	—
Landbrug og Gartneri	24.907	17.573	**13.399**	÷ 24	207	406
Forsikringsfunkt. og Inkassatorer	648	614	**666**	8	—	—
Handels- og Kontormedhjælpere	18.669	15.434	**13.795**	÷ 11	—	—
Landkokke } Søkokke }	1.261	722	{ **213**	÷ 19	—	—
			{ **371**	÷ 19	—	—
Tjenere	2.918	2.874	**2.247**	÷ 22	1.196	88
Handel (derunder Beværtning)	23.496	19.644	**17.292**	÷ 12	1.196	88
Arbejdsledere m. m.	1.954	2.328	**1.946**	÷ 16	—	—
Husassistenter	703	378	**330**	÷ 13	—	—
Kedel- og Maskinpassere	2.438	2.443	**2.382**	÷ 2	1.483	61
Musikere	1.094	1.181	**1.249**	6	—	—
Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarb.	1.177	900	**825**	÷ 8	350	136
Sømænd	4.367?	2.188	**2.372**	8	—	—
Telefonstanden	1.556	1.656	**1.523**	÷ 8	—	—
Diverse Kasser	13.289	11.074	**10.627**	÷ 4	1.833	75
Samtlige Kasser	312.930	283.557	**262.473**	÷ 7	131.113	71

hvis de engang skulde komme under Forhold, hvor de kunde blive nydende Medlemmer. Endelig findes der 228 Æresmedlemmer.

Ovenstaaende Tabel I viser for de enkelte og for samtlige Kasser under ét Medlemsantallet pr. 31. Marts 1920, 1921 og 1922 samt Bevægelsen i Medlemsantallet fra 1921 til 1922 udtrykt i Procent. Endvidere viser Tabellen Medlemsantallet d. 31. Marts 1914 samt Bevægelsen i Medlemsantallet fra 1914-1922. Heraf fremgaar, at der i Regnskabsaaret 1921-1922 er en Nedgang i Medlemsantallet paa ca. 21.000 eller 7,5 %. Nedgangen, der i 1920-1921 var ca. 29.000 eller 9 %, er altsaa i 1921-1922 stadig fortsat, omend med noget mindre Styrke.

Med Hensyn til Nedgangen skal iøvrigt bemærkes, at forsaavidt angaar Kasser med over 1000 Medlemmer havde følgende en større Nedgang end den gennemsnitlige:

8 % Nedgang havde Tømrerfaget, Arbejdsmænd, Gartneriarbejdere og Telefonstanden, 9 % havde Skotøjsarbejdere, Bogbinderi- og Papirvarearbejdere samt Gentofte, Lyngby og Gladsakse Sognes Arbejdsløshedskasse, 10 % havde Tobaksarbejdere og Træindustriarbejdere, 11 % havde Sadelmagere og Tapetserere, Den keramiske Industri og Handels- og Kontormedhjælpere, 13 % havde Hatte- og Buntmagerfaget, Skrædere og Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere, 15 % havde Papirindustriarbejdere, 16 % havde Arbejdsledere m. m., 22 % havde Tjenere og 25 % havde Landarbejdere.

11 Kasser, nemlig Mejerifaget, Slagter- og Kødindustriarbejdere, Sukkervare-, Chocolade- og Biscuitarbejdere, Bødkere, Elektrikere, Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere, Murerfaget, Brolæggere, Forsikringsfunktionærer og Inkassatorer, Musikere og Sømænd, med et samlet Medlemstal af 20.439 har haft en gennemsnitlig Stigning af ca. 10 %.

Tallene fra 1914 har man anført til Sammenligning med Tallene for 1922, idet man gaar ud fra, at den Nedgang i Medlemsantallet, der er fortsat siden 1920, da det højeste Tal, nemlig ca. 313.000, naaedes, nu i det væsentlige er ophørt. Det fremgaar af Tabellen, at Antallet af arbejdsløshedsforsikrede Personer i anerkendte Arbejdsløshedskasser fra 1914 til 1922 nøjagtig er fordoblet, idet Medlemsantallet i dette Tidsrum er steget fra 131.000 til 262.000 d. 31. Marts 1922. Disse Tal kan imidlertid ikke direkte sammenlignes, da ca. 39.000 af det samlede Medlemsantal i 1922 hidrører fra Kasser, der er oprettede siden 1914 og altsaa repræsenterer helt nye Omraader for Forsikringen. Ser man bort fra disse siden 1914 oprettede Kasser og reducerer det samlede Medlemsantal i 1922 med 39.000, finder man alligevel en stærk Stigning, idet de Kasser, der i 1914 tilsammen havde 131.000 Medlemmer, indtil 1922 (de sønderjyske Medlemmer medregnet) har haft en samlet Forøgelse af Medlemsantallet af ca. 92.000, svarende til en Stigning af ca. 70 %. Da formentlig ifølge de foreliggende Erfaringer skønsmæssigt kun ca. 20 % af denne Stigning vil kunne henregnes som normal Stigning i Forhold til den stedfundne erhvervsmæssige Udvikling i de af Forsikringen omfattede Fag, maa man altsaa søge Forklaring til den yderligere Stigning i særlige Aarsager. Den nærmest liggende og ogsaa mest betydende Aarsag er at finde i den under Krigen stedfundne betydelige Udvidelse af Organisationerne. Da otte-ni Tiendedele af de organiserede Arbejdere er forsikrede, medens kun et Faatal af de forsikrede Arbejdere ikke er organiserede, vil stigende Organisationsprocent følgelig automatisk medføre en næsten tilsvarende Stigning i Antallet af forsikrede. Hertil kommer, at der i de forskellige Fag er tilført Forsikringen Omraader, der hidtil havde staaet udenfor Forsikringen, men som bl. a. ved de af Krigen skabte Forhold blev inddraget under den bestaaende Forsikrings Rammer. Endvidere skal anføres, at forskellige Fag har haft betydelig Tilgang af Arbejdere, der tidligere har opholdt sig i Udlandet, men som under Krigen er vendt hjem og stadig opholder sig hjemme, idet de ikke senere har haft Lejlighed til at udvandre. Endelig skal man i denne Forbindelse pege paa den i en Række af Krigsaarene stedfundne stærke Tilbagegang i den oversøiske Udvandring. I Femaaret 1915-1919 udvandrede ialt kun ca. 13,000 Personer fra Danmark, medens Udvandringen i det foregaaende Femaar 1910-1914 omfattede næsten 41.000 Personer. Da de udvandrende i overvejende Grad rekrutteres fra Arbejderklassen, er der paa Grund af de særlige Forhold under Verdenskrigen uden Tvivl paa det danske Arbejdsmarked blevet fastholdt en betydelig Mængde Personer, som sikkert ellers vilde have forladt Landet.

En Betragtning af Forholdene nu vil derfor sikkert nok i nogle Tilfælde vise en Overfyldning af Faget. Dette gælder i al Fald, naar man ser paa Medlemstallene i Forhold til Erhvervenes nuværende Tilstand, medens det samme

derimod ikke kunde siges, naar man betragtede Erhvervenes Tilstand i 1920. De saaledes overfyldte Fag har imidlertid under den senere fulgte Krises og Depressionsperiodes almindelige Karakter endnu ikke fuldtud kunnet frigøre sig for de overskydende, der normalt under svigtende Beskæftigelsesmuligheder i Lærefaget søger over i andre Livsstillinger.

Ved en nærmere Undersøgelse af de enkelte Faggrupper finder man, at kun én Gruppe, nemlig Bygnings- og Møbelindustrien, har haft en Stigning svarende omtrent til den antagne normale, medens samtlige andre Grupper viser en langt større Stigning.

I det følgende skal antydes forskellige Forhold indenfor enkelte Grupper til Forklaring af Stigningen.

Indenfor Læder-, Tekstil- og Beklædningsindustrien finder man Eksempler paa stærk Stigning som Følge af, at nye Omraader er inddraget under Forsikringen. Det gælder saaledes baade Hatte- og Buntmagernes Arbejdsløshedskasse, der har faaet tre nye Brancheafdelinger ind under sig, omfattende Modisterne, Buntmagerne og Kasketmagerne, og Skræderfagets Arbejdsløshedskasse, der nu omfatter ca. 3000 Damekonfektionsarbejdersker, der ikke tidligere har været forsikrede. Med Hensyn til Tekstilarbejdernes Arbejdsløshedskasse, hvis Medlemstal er steget fra ca. 5000 til ca. 9000, maa Forklaringen til Stigningen derimod navnlig søges i Fagets stigende Organisation.

Indenfor Metalindustrien har Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse en Stigning paa 10.000 Medlemmer. Denne Stigning hidrører ikke fra stigende Organisationsprocent, idet dette Fag sikkert allerede i 1914 har været omtrent fuldt organiseret. Af de 10.000 ny tilkomne Medlemmer hidrører ca. 1000 fra nyt Omraade, nemlig Branchen omfattende Specialarbejderne. Forklaringen til den stærke Stigning maa iøvrigt søges i særlige Forhold. Faget er et Gennemgangsfag, der normalt har baade stor Tilgang og Afgang. Under Depressionen i Erhvervslivet har Afgangen til Dels svigtet, idet en Del af de Medlemmer, der normalt søger over i andre Stillinger, har maattet blive ved Faget, fordi de, som Forholdene har ligget, har været afskaaret fra at opnaa saadan anden Beskæftigelse. Hertil kommer det tidligere i al Almindelighed berørte Forhold, som har gjort sig stærkt gældende indenfor Metalarbejdernes Arbejdsløshedskasse, at et betydeligt Antal Medlemmer er vendt hjem fra Udlandet.

Under Metalindustrien bemærker man endvidere en Stigning i Elektrikerfaget paa ca. 1000 Medlemmer, svarende til 82 %, men denne Stigning skulde ikke synes overraskende stor under Hensyn til den Udvikling, Faget har været Genstand for i Forbindelse med Landets Elektrificering.

Under Bog- og Papirindustrien finder man meget stærk Stigning for Bogbinderi- og Papirvareabejdernes Arbejdsløshedskasse. Dette skyldes navnlig nye Omraader omfattende Arbejdere beskæftigede ved Papæske- og Papirposefabrikation. De tilkomne er næsten udelukkende Kvinder.

Under Sten-, Glas- og keramisk Industri har Stenhuggernes Arbejdsløshedskasse en stærk Stigning, men her maa det erindres, at Kassen i den mellemliggende Periode er udvidet fra at være en Landsdelskasse til nu at omfatte hele Landet.

Som det fremgaar af Tabellen, har Gruppen Arbejdsmænd under forskellige Fag en samlet Stigning paa 46.000 Medlemmer, hvoraf 41.000 alene falder paa Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Da Arbejdsmandsfaget spænder over mange forskellige Omraader indenfor Erhvervslivet og er opdelt i en stor Mængde Branchespecialiteter for ikke egentlig faglærte Arbejdere samt endelig har stor Udveksling af Medlemmer til andre Fag med Tilgang og Afgang overensstemmende med de vekslende Konjunkturer paa Arbejdsmarkedet, maa Stigningen hos denne Kasse nærmest betragtes som Resultatet af et Sammenspil af mange forskellige Forhold, men det tør dog sikkert fastslaas, at den væsentlige Stigning fremkommer som Følge af stigende Organisation.

Endvidere finder man i Gruppen for Landbrug og Gartneri stærk Stigning for Gartneriarbejdere. Dette skyldes baade stigende Organisation og Inddragelsen af nye Omraader under Forsikringen (Handelsgartnere).

Tabel II. Samtlige Kassers Indtægter.

	1921—22 Kroner	Øre
Nydende Medlemmers Bidrag: ordinært	8.856.329	44
Nydende Medlemmers Bidrag: ekstraordinært	9.249.943	55
Andre Medlemmers Bidrag	115.296	49
Bøder, Indskud m. m.	27.639	38
Renter	242.040	86
Ordinært Statstilskud	4.512.038	97
Kommunetilskud	2.146.842	53
Andre Indtægter (Herunder Fondens Beholdning pr. 31. December 1921)	1.855.164	59
Ialt	27.005.295	81

Tabel III. Samtlige Kassers Udgifter.

	1921—22 Kroner	Øre
Dagpenge	29.453.882	00
Rejsehjælp	83.108	89
Juleunderstøttelse	344.385	30
Flyttehjælp	29.341	43
Huslejehjælp	853.191	99
Ordinær Understøttelse ialt	30.763.909	61
Arbejdsanvisning og andre Driftsudgifter	1.392.442	05
Andre Udgifter	27.364	81
Henlagt til Fond til fortsat Hjælp	349.589	26
Indskud i Arbejdsløshedsfonden	107.545	79
Ialt	32.640.851	52

Af foranstaaende Tabel II vedrørende Arbejdsløshedskassernes Indtægter fremgaar det, at de nydende Medlemmers Bidrag til Arbejdsløshedsforsikringen i 1921-1922 har andraget 18.106.272,99 Kr.

I 1920-1921 var Indtægterne ved Kontingent ca. 9 Mill. Kr. Forskellen skyldes navnlig Ekstrakontingentet, der i 1921-1922 indgik med ca. 9,2 Mill. Kr. mod 1,3 Mill. Kr. i 1920-1921.

Nærværende Regnskabsaars Indtægt ved Tilskud fra det offentlige har andraget 6.658.881,50 Kr. Ved Bedømmelsen af Størrelsen af disse offentlige Tilskud maa det bemærkes, at disse altid maa ses i Sammenhæng med de nydende Medlemmers Bidrag for det foregaaende Regnskabsaar, idet de udredes bagud og tidligst kan føres til Indtægt i det Regnskabsaar, der følger efter det, for hvilket de er beregnet. I nærværende Tilfælde maa følgelig det nævnte Beløb ses i Forhold til de nydende Medlemmers Bidrag, som er indgaaet i Kasserne i Regnskabsaaret 1920-1921, nemlig ca. 9 Mill. Kr. Af dette Beløb udgør det offentliges Tilskud kun 73 %, medens man ifølge de i Loven fastsatte Bestemmelser om, at Statstilskudet skal udgøre Halvdelen og Kommunetilskudene en Tredjedel af nydende Medlemmers Bidrag, skulde vente, at de offentlige Tilskud beløb sig til ca. 83 % af Indtægten ved nydende Medlemmers Bidrag. Dette Forhold hidrører udelukkende fra Kommunetilskudene, der kun indgik med 2,1 Mill. Kr., men som, hvis de havde givet det fulde Beløb af en Tredjedel af Medlemsbidragene, skulde have givet ca. 3 Mill. Kr. Nu maa det erindres, at helt nøjagtig en Tredjedel af Medlemsbidragene kan Kommunetilskudet aldrig blive, navnlig naar Medlemstallet svinger stærkt fra Aar til Aar, idet Tilskudet ikke beregnes efter det faktisk indbetalte Kontingent, men i Forhold til det vedtægtsmæssigt fastsatte Kontingent for hvert enkelt Medlem; hertil kommer, at Kommunetilskudsindbetalingerne paa Grund af forskellige Forhold ofte forsinkes, saaledes at det enkelte Aars Indbetalinger repræsenterer Tilskud fra forskellige Aar. Vil man danne sig en Forestilling om, hvorvidt der fra Kommunernes Side er ydet Arbejdsløshedskasserne de Tilskud af en Tredjedel af Medlemsbidraget, som Loven forudsætter, maa man undersøge Forholdet for en Aarrække. Gør man dette, viser det sig imidlertid alligevel, at Kommunetilskudene ikke fuldt ud indgaar med det forventede Beløb. I de 6 Regnskabsaar 1915-16—1920-21 er saaledes indbetalt et samlet Medlemsbidrag af 23,8 Mill. Kr., en Tredjedel heraf udgør 7,9 Mill. Kr., men Indtægten ved Kommunetilskudene i de 6 Regnskabsaar 1916-17—1921-22 har kun været 6,5 Mill. Kr. I disse 6 Regnskabsaar har Differencen mellem det forventede og det faktisk indgaaede Kommunetilskud altsaa udgjort ca. 1,4 Mill. Kr. En formentlig ikke uvæsentlige Del heraf maa opføres som Tab for Medlemmer, hvis Opholdskommune de paagældende Aars 31. Marts paa Grund af mangelfulde eller fejlagtige Oplysninger ikke har kunnet konstateres. Paa denne Konto maa man ogsaa i Fremtiden regne med Tab, der dog, under Hensyn til Kassernes stigende Agtpaagivenhed, formentlig stadig vil formindskes. Det maa endvidere erindres, at Kommunerne i hvert Fald i en Del af den heromhandlede Periode kun har haft en betingelsesvis Pligt til at udrede Tilskud. Det har saaledes tidligere været krævet, at en Kasse for at kunne gøre Krav paa Tilskud skulde have [1]) oprettet og foretaget Henlæg-

gelser til Fond til Ydelse af Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed, [2]) Repræsentation ved en Tillidsmand i den paagældende Kommune, [3]) inden en vis nærmere angivet Frist indgivet Andragende til Kommunen om Tilskud. Da disse Bestemmelser nu er bortfaldne, saaledes at det altsaa er gjort til en ubetinget Pligt for Kommunerne at udrede Tilskud i Forhold til Antallet af Kassernes nydende Medlemmer med Ophold i den paagældende Kommune vedkommende 31. Marts, vil fremtidige Tab af Kommunetilskud kun kunne opstaa som Følge af mangelfulde Oplysninger om Medlemmers Opholdskommuner.

Tabel III viser Kassernes Udgifter i det heromhandlede Regnskabsaar.

I Understøttelse er udbetalt omtrent 30,7 Mill. Kr., medens Administrationen har kostet 1,4 Mill. Kr. Hertil kommer et Beløb af ca. 0,5 Mill. Kr. til forskellige andre Udgifter, saaledes at den samlede Udgift for Kasserne bliver 32,6 Mill. Kr. Da Kassernes samlede Indtægter, som det fremgaar af Tabel II, udgjorde ca. 27 Mill. Kr., har Kasserne altsaa i det paagældende Regnskabsaar haft et Underskud af ca. 5,6 Mill. Kr. Underskudet er dækket dels ved Forbrug af Beholdninger fra forrige Aar, dels ved Optagelse af Laan (jfr. Tabel IV).

Set i Sammenling med 1920-1921 viser nærværende Regnskabsaar en Indtægtsstigning paa ca. 13,5 Mill. Kr., nemlig fra 13,5 Mill. Kr. til 27 Mill. Kr., svarende til en Fordobling. Dog bemærkes, at der under Indtægterne i 1921-1922 er medregnet et ekstraordinært Beløb af ca. 1,8 Mill. Kr., hidrørende fra overførte Beholdninger fra Kassernes Fonds til fortsat Hjælp. *)

Udgifterne er steget med 12,7 Mill. Kr., nemlig fra 19,9 til 32,6 Mill. Kr. Ser man bort fra de anførte 1,8 Mill. Kr. og reducerer Indtægtstigningen til 11,7 Mill. Kr., viser Stigningen sig altsaa at være relativt størst paa Indtægtssiden, nemlig 87 % mod 64 % paa Udgiftssiden.

Stigningen i Udgifterne falder udelukkende paa Understøttelseskontoen, der i 1921-1922 udviste 30,7 Mill. Kr. mod 17,9 Mill. Kr. i 1920-1921.

Den gennemsnitlige Dagpengeunderstøttelse var i 1920-1921 Kr. 2,89, i 1921-1922 Kr. 3,04. Denne Stigning kan selvfølgelig ikke forklare Stigningen i Udgifterne til Understøttelse, der navnlig maa søges i den gennemsnitlig langt større Arbejdsløshed og deraf følgende forlængede Understøttelsesperiode for det enkelte Medlem.

I Oversigten Side 11 findes for samtlige Kasser under ét for Tidsrummet 1912-1913—1921-1922 anført forskellige Oplysninger til Belysning af Forholdet mellem, hvad Medlemmerne i Gennemsnit har ydet til deres Arbejdsløshedsforsikring, og hvad de i Gennemsnit har oppebaaret. Da de anførte Tal er Gennemsnitstal for samtlige Kasser, dækker de naturligvis over betydelige Forskelligheder indenfor de enkelte Fag. Specificerede Oplysninger om de paagældende Forhold har man, for saa vidt angaar Omfanget af Ledigheden, udarbejdet i Tabellerne V, VI og VIII.

Af denne Oversigt fremgaar, at Kassernes Indtægt ved Kontingent i de

*) De i Henhold til § 16 i Loven af 8. April 1914 oprettede Fonds til Ydelse af Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed bortfaldt ved Ikrafttræden af Loven af 22. December 1921, hvorefter disse Fonds Beholdninger pr. 31. December 1921 overførtes til Kassernes almindelige Beholdninger.

første 5 Aar af det omhandlede Tidsrum (1914-1915 dog undtaget) i Gennemsnit har andraget op imod det samme Beløb pr. Medlem som Kassens gennemsnitlige Udgift til Understøttelse pr. Medlem. Da Medlemskontingentet kun andrager ca. Halvdelen af Kassernes samlede normale Indtægter, medens Understøttelsesudbetalingen udgør langt den største Del af de samlede Udgifter, har Kasserne følgelig i heromhandlede Periode i stigende Grad kunnet konsolidere sig ved Henlæggelse til Formuen af de fremkomne Aarsoverskud. Formuen er da ogsaa steget fra et Beløb af Kr. 19,81 d. 31. Marts 1913 til Kr. 30,75 d. 31. Marts 1917 pr. Medlem. Den stærke Stigning i Kontingentet pr. Medlem i 1919-1920

Regnskabsaar	Indbetalt ialt i Kontingent pr. Medlem Kroner	Modtaget ialt i Understøttelse pr. Medlem Kroner	Gennemsnitlig Dagpengesats pr. Medlem Kroner	Antal Understøtt. Dage pr. Medlem
1912/13	12,17	14,24	1,32	10*)
1913/14	12,30	15,51	1,33	11
1914/15	12,26	20,69	1,42	14
1915/16	11,37	14,32	1,49	9
1916/17	11,84	11,82	1,45	8
1917/18	12,12	31,75	1,39	22
1918/19	12,65	37,34	1,37	27
1919/20	17,90	18,62	1,47	12
1920/21	30,26	60,01	2,89	20
1921/22	66,32	112,68	3,04	35

og 1920-1921 hænger sammen med Stigningen i Dagpengesatserne, der i Medfør af Lov af 5. Januar 1920 blev omtrent fordoblet. Ser man bort fra Ekstrakontingentet i 1920-1921, i hvilket Regnskabsaar Forhøjelsen af Satserne omtrent har virket fuldt ud, finder man, at der gennemsnitlig i ordinært Kontingent er betalt ca. 26 Kr. pr. Medlem. Da det typiske Beløb for tidligere Aar ses at have været 12 Kr. (her bortset fra ekstraordinært Kontingent, der i denne Periode kun har andraget forsvindende Beløb), skulde den foretagne Kontingentforhøjelse altsaa rigeligt dække Dagpengeforhøjelsen. Denne Forhøjelse af det ordinære Kontingent er imidlertid fortsat ogsaa i 1921-1922, nemlig til ca. 32 Kr., altsaa til op imod det tredobbelte af den typiske Størrelse i Normalaarene, i hvilke Dagpengesatserne var omkring Halvdelen af de nugældende. Udover disse 32 Kr. har Kasserne i det paagældende Regnskabsaar til Hjælp til Opretholdelse af deres Økonomi under Krisen udskrevet ca. 34 Kr. pr. Medlem i Ekstrakontingent.

*) Tallene i Tabellens sidste Kolonne multipliceret med Dagpengesatserne skulde give de Beløb, som er udbetalt i Dagpengeunderstøttelser. De anførte Beløb for modtagne Understøttelser er noget større, da heri er medregnet ogsaa andre Understøttelser, f. Eks. Huslejehjælp, Juleunderstøttelse m. m.

Medens det med Dagpenge understøttede Antal Dage i de første 5 Aar af heromhandlede Periode har bevæget sig indenfor et forholdsvis snævert Spillerum, karakteriseres de sidste 5 Aar af Perioden ved store Udsving, hvilket giver Udtryk for Krisens Styrke paa de forskellige Tidspunkter, jfr. dog i denne Forbindelse ogsaa Tabellerne over samtlige ledige Dage (Tabellerne V, VI og VIII). Det ses iøvrigt af Tallene, der angiver Antal understøttede Dage, at den i 1917 indtraadte Krisetilstand i Virkeligheden har eksisteret hele Tiden siden og kun været midlertidig afbrudt i 1920-1921. Da det faktisk understøttede Antal Dage under Krisen er steget saa voldsomt, har Forhøjelsen af det ordinære Kontingent selvfølgelig ikke kunnet strække til til Bestridelse af Kassernes forøgede Udgifter.

Kassernes økonomiske Vanskeligheder forøgedes navnlig derved, at Dagpengesatsernes Forhøjelse maatte finde Sted midt under Krisen, altsaa paa et Tidspunkt, da Kassernes opsparede Beholdninger, der var baserede paa kun halvt saa store Udgifter til Understøttelser, svarende til de tidligere gældende Satser, allerede var bragt stærkt ned under de første svære Kriseaar. Resultatet er derfor ogsaa for de fleste Kassers Vedkommende blevet, at de til Trods for Udskrivning af store Ekstrakontingenter og Forbrug af de resterende Behold-

Tabel IV.

Arbejdsløshedskassen for	Samlet Indtægt i Regnskabsaaret 1921—22	Samlet Udgift i Regnskabsaaret 1921—22	Formue den 31/3 1921
Bageri- og Konditoriarbejdere	451.068 83	347.256 96	÷ 117.173 84
Bryggeriarbejdere	398.613 29	301.769 83	÷ 8.451 17
Mejerifaget	48.694 98	67.707 37	21.757 80
Mølleriarbejdere	73 340 11	72.157 25	÷ 8.273 65
Skraatobaksarbejdere	80.624 15	63.418 36	÷ 37.784 45
Slagter- og Kødindustriarbejdere	378.340 59	253.126 06	÷ 134.004 40
Sukkervare-, Chocolade- og Biscuitarbejdere	63.952 53	47.038 61	÷ 5.121 92
Tobaksarbejdere	877.138 05	1.564.572 72	÷ 579.635 18
Nærings- og Nydelsesmiddelindustri	2.371.771 53	2.717.047 16	÷ 868.686 81
Handskemagere	7.669 31	9.322 64	26 19
Hatte- og Buntmagerfaget	84.836 96	79.715 81	÷ 25.670 74
Læder- og Skindarbejdere	95.201 09	75.448 20	÷ 7.195 39
Rebslageriarbejdere	26.418 84	33.778 24	÷ 1.218 35
Riggere og Sejlmagere	21.100 96	25.874 53	9.993 53
Skotøjsarbejdere	343.014 30	372.795 87	÷ 71.282 57
Skrædderfaget	353.378 54	534.914 78	42.585 95
Tekstilarbejdere	732.458 12	940.753 60	÷ 495.446 77
Læder-, Tekstil- og Beklædningsindustri	1.664.078 12	2.072.603 67	÷ 548.208 15
Bødkere	124.085 58	131.885 74	÷ 22.522 49
Børsteindustriarbejdere	35.465 70	42.996 48	÷ 34.455 03
Drejerfaget	42.756 01	64.189 87	÷ 11.493 39
Forgylderfaget	19.010 18	28.331 94	1.332 03
Karetmagere	83.572 89	93.271 32	÷ 3.620 78
Korkskærere og Sorterersker	33.217 99	41.449 28	÷ 11.623 45
Kurvemagere	19.738 20	26.660 98	÷ 6.616 84
Skibstømrere	85.571 82	165.528 19	117.532 07
Træindustriarbejdere	350.178 27	700.501 89	÷ 134.152 02
Træindustri	793.596 64	1.294.815 69	÷ 105.619 90

ninger siden 1920 kun har kunnet opretholde Virksomheden ved Optagelsen af Laan.

Formuebevægelse.

Formue den 1. April 1921	÷	1.511.594,83 Kr.
Samlede Indtægter i Regnskabsaaret 1921—22		27.005.295,81 -
	Ialt	25.493.700,98 Kr.
Samlede Udgifter i Regnskabsaaret 1921—22.		32.640.851,52 -
Formue den 31. Marts 1922	÷	7.147.150,54 Kr.

Ved Regnskabsaarets Begyndelse d. 1. April 1921 oversteg Kassernes samlede Gæld de samlede Beholdninger med Kr. 1.511.594,83, svarende til Kr. 5,33 pr. Medlem, ved Regnskabsaarets Udgang var de tilsvarende Tal Kr. 7.147.150,54 og Kr. 27,23.

Med Hensyn til de enkelte Kassers økonomiske Forhold henvises til Tabel IV. Det fremgaar heraf, at Kasserne d. 31. Marts 1922 havde en samlet

Tabel IV.

Samlet Indtægt ÷ samlet Udgift (Regnskabsaaret 1921—22)	Formue den 31/3 1922	Samlede Laan optaget i Tiden indtil 31/3 1922	Afdrag paa Laan i Regnskabsaaret 1921—22	Restgæld pr. 31/3 1922	Beholdning pr. 31/3 1922
103.811 87	÷ 13.361 97	130.000 —		130.000 —	116.638 03
96.843 46	88.392 29				88.392 29
÷ 19.012 39	2.745 41				2.745 41
1.182 86	÷ 7.090 79	16.000 —	3.200 —	12.800 —	5.709 21
17.205 79	÷ 20.578 66	51.940 —		51.940 —	31.361 34
125.214 53	÷ 8 789 87	137.940 —	17.588 —	120.352 —	111.562 13
16.913 92	11.792 00	15.000 —		15.000 —	26.792 00
÷ 687.435 67	÷ 1.267.070 85	1.434.300 —		1.434.300 —	167.229 15
÷ 345.275 63	÷ 1.213.962 44	1.785.180 —	20.788 —	1.764.392 —	550.429 56
÷ 1.653 33	÷ 1.627 14	7.380 —		7.380 —	5.752 86
5.121 15	÷ 20.549 59	55.000 —		55.000 —	34.450 41
19.752 89	12.557 50	28.000 —		28.000 —	40.557 50
÷ 7.359 40	÷ 8.577 75	24.000 —		24.000 —	15.422 25
÷ 4.773 57	5 219 96				5.219 96
÷ 29.781 57	÷ 101.064 14	175.000 —		175.000 —	73.935 86
÷ 181.536 24	÷ 138.950 29	145.000 —		145.000 —	6.049 71
÷ 208.295 48	÷ 703.742 25	993.000 —		993.000 —	289.257 75
÷ 408.525 55	÷ 956.733 70	1.427.380 —		1.427.380 —	470.646 30
÷ 7.800 16	÷ 30.322 65	55.000 —		55.000 —	24.677 35
÷ 7.530 78	÷ 41.985 81	59.776 —		59.776 —	17.790 19
÷ 21.433 86	÷ 32.927 25	40.000 —		40.000 —	7.072 75
÷ 9.321 76	÷ 7.989 73	9.868 49		9.868 49	1.878 76
÷ 9.698 43	÷ 13.319 21	25.000 —		25.000 —	11.680 79
÷ 8.231 29	÷ 19.854 74	25.000 —		25.000 —	5.145 26
÷ 6.922 78	÷ 13.539 62	14.500 —		14 500 —	960 38
÷ 79.956 37	37.575 70	7.800 —		7.800 —	45.375 70
÷ 350.323 62	÷ 484.475 64	484.598 43		484.598 43	122 79
÷ 501.219 05	÷ 606.838 95	721.542 92		721.542 92	114.703 97

Tabel IV (Fortsat).

Arbejdsløshedskassen for	Samlet Indtægt i Regnskabsaaret 1921—22	Samlet Udgift i Regnskabsaaret 1921—22	Formue den $^{31}/_{3}$ 1921
Elektrikere	295.345 71	282.706 86	÷ 7.693 01
Metalarbejdere	3.928.169 15	4.454.271 62	263.554 35
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	111.737 19	112.678 86	÷ 3.486 29
Gørtlere og Metalarbejdere	75.469 74	92.009 34	5.238 61
Kobbersmede	25.310 65	20.022 16	9.827 37
Metaltrykkere	19.833 87	32.550 09	÷ 4.742 12
Urmagere	6.646 88	10.107 10	8.951 18
Metalindustri	4.462.513 19	5.004.346 03	271.650 09
Bogbinderi- og Papirvarearbejdere	251.395 63	345.775 30	÷ 41.589 94
Bogtrykfaget	420.777 85	617.810 24	218.769 16
Papirindustriarbejdere	85.767 20	96.761 71	3.091 91
Bog- og Papirindustri	757.940 68	1.060.347 25	180.271 13
Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere	28.503 62	54.975 95	44 65
Blikkenslagere	171.805 51	158.386 74	÷ 31.680 39
Glarmestersvende	31.558 84	29.102 34	15.554 63
Malersvende	751.706 47	686.552 25	438.549 23
Murarbejdsmænd paa Sjælland	165.006 10	195.487 09	÷ 24.894 31
Murerfaget	1.439.969 44	1.325.858 51	÷ 88.647 06
Sadelmagere og Tapetserere	291.583 83	221.310 78	÷ 76.474 08
Snedkerfaget	1.635.699 89	3.687.177 59	÷ 889.783 11
Stukkatører	19.582 72	19.645 55	15.569 38
Tømrerfaget	813.255 19	854.106 86	÷ 149.041 33
Bygnings- og Møbelindustri	5.348.671 61	7.232.603 66	÷ 790.802 39
Brolæggere	30.784 70	35.764 77	8.233 79
Glasarbejdere	84.151 05	171.382 27	÷ 38.312 65
Den keramiske Industri	92.732 64	118.608 80	÷ 23.297 58
Stenhuggere	88.744 21	148.049 36	14.381 25
Sten-, Glas- og keramisk Industri	296.412 60	473.805 20	÷ 38.995 19
Arbejdsmænd	8.786.047 65	9.915.633 02	÷ 271.680 90
De kvindelige Arbejdere	297.605 02	379.143 42	210.296 11
Gentofte, Lyngby og Gladsaxe Sogne	76.679 13	122.117 81	22.230 08
Arbejdsmænd under forskellige Fag	9.160.331 80	10.416.894 25	÷ 39.154 71
Gartneriarbejdere	100.546 48	109.212 98	÷ 16.597 95
Landarbejdere	680.552 60	742.751 66	319.509 39
Landbrug og Gartneri	781.099 08	851.964 64	302.911 44
Forsikringsfunktionærer og Inkassatorer	12.832 12	17.510 09	3.067 22
Handels- og Kontormedhjælpere	331.352 24	526.828 88	137.614 10
Søkokke } Landkokke }	76.839 60	85.011 58	÷ 13.402 60
Tjenere	185.500 46	178.565 40	÷ 51.111 48
Handel (derunder Beværtning)	606.524 42	807.915 95	76.167 24
Arbejdsledere m. m.	147.837 36	119.480 60	÷ 8.793 65
Husassistenter	4.895 53	1.010 07	10.302 05
Kedel- og Maskinpassere	206.833 23	207.754 48	1.164 04
Musikere	67.953 42	75.472 37	20.964 61
Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarbejdere	57.540 51	42.253 64	÷ 356 87
Sømænd	240.364 11	235.775 68	10.305 84
Telefonstanden	36.931 98	26.761 18	15.286 40
Diverse Kasser	762.356 14	708.508 02	48.872 42
Samtlige Kasser	27.005.295 81	32.640.851 52	÷ 1.511.594 83

*) Heraf er ialt Kr. 12.781.176,00 Laan af Statskassen, medens

Tabel IV (Fortsat).

Samlet Indtægt ÷ samlet Udgift (Regnskabs-aaret 1921—22)	Formue den 31/3 1922	Samlede Laan optaget i Tiden indtil 31/3 1922	Afdrag paa Laan i Regnskabs-aaret 1921—22	Restgæld pr. 31/3 1922	Beholdning pr. 31/3 1922
12.638 85	4.945 84	85.000 —		85.000 —	89.945 84
÷ 526.102 47	÷ 262.548 12	801.251 67		801.251 67	538.703 55
÷ 941 67	÷ 4.427 96	70.000 —		70.000 —	65.572 04
÷ 16.539 60	÷ 11.300 99	20.000 —		20.000 —	8.699 01
5.288 49	15.115 86				15.115 86
÷ 12.716 22	÷ 17.458 34	17.500 —		17.500 —	41 66
÷ 3.460 22	5.490 96				5.490 96
÷ 541.832 84	÷ 270.182 75	993.751 67		993.751 67	723.568 92
÷ 94.379 67	÷ 135.969 61	145.000 —		145.000 —	9.030 39
÷ 197.032 39	21.736 77				21.736 77
÷ 10.994 51	÷ 7.902 60	10.000 —		10.000 —	2.097 40
÷ 302.406 57	÷ 122.135 44	155.000 —		155.000 —	32.864 56
÷ 26.472 33	÷ 26.427 68	31.000 —		31.000 —	4.572 32
13.418 77	÷ 18.261 62	60.000 —		60.000 —	82.018 97
2.456 50	18.011 13				18.011 13
65.154 22	503.703 45	125.000 —	25.000 —	100.000 —	603.703 45
÷ 30.480 99	÷ 55.375 30	55.500 —		55.500 —	124 70
114.110 93	25.463 87	155.720 —		155.720 —	181.183 87
70.273 05	÷ 6.201 03	88.220 —		88.220 —	41.738 38
÷ 2.051.477 70	÷ 2.941.260 81	2.950.000 —		2.950.000 —	8.739 19
÷ 62 83	15.506 55				15.506 55
÷ 40.851 67	÷ 189.893 00	225.000 —		225.000 —	35.107 00
÷ 1.883.932 05	÷ 2.674.734 44	3 690.440 —	25.000 —	3.665.440 —	990 705 56
÷ 4.980 07	3.253 72	3.440 —	688 —	2.752 —	6.005 72
÷ 87.231 22	÷ 125.543 87	137.000 —		137.000 —	11.456 13
÷ 25.876 16	÷ 49.173 74	50.000 —		50.000 —	826 26
÷ 59.305 15	÷ 44.923 90	44.928 95		44.928 95	5 05
÷ 177.392 60	÷ 216.387 79	235.368 95	688 —	234.680 95	18.293 16
÷ 1.129.585 37	÷ 1.401.266 27	2.950.000 —		2.950.000 —	1.548.733 73
÷ 81.538 40	128.757 71	200.000 —	40.000 —	160.000 —	288.757 71
÷ 45.438 68	÷ 23.208 60	22.855 15		22.855 15	÷ 353 45
÷ 1.256.562 45	÷ 1.295.717 16	3.172.855 15	40.000 —	3.132.855 15	1.837.137 99
÷ 8.666 50	÷ 25.264 45	36.880 —		36.880 —	11.615 55
÷ 62.199 06	257.310 33	500.000 —	100.000 —	400.000 —	657.310 33
÷ 70.865 56	232.045 88	536.880 —	100.000 —	436.880 —	668.925 88
÷ 4.677 97	÷ 1.610 75	9.000 —	1.800 —	7.200 —	5.589 25
÷ 195.476 64	÷ 57.862 54	÷ 440 —		÷ 440 —	÷ 58.302 54
÷ 8.171 98	{ ÷ 20.143 49	24.740 —		24.740 —	4.596 51
	{ ÷ 1.431 09	6.000 —		6.000 —	4.568 91
6.935 06	÷ 44.176 42	75.840 —		75.840 —	31.663 58
÷ 201.391 53	÷ 125.224 29	115.140 —	1.800 —	113.340 —	÷ 11.884 29
28.356 76	19.563 11	20.000 —		20.000 —	39.563 11
3.885 46	14.187 51				14.187 51
÷ 921 25	242 79				242 79
÷ 7.518 95	13.445 66	10.000 —	2.000 —	8.000 —	21.445 66
15.286 87	14.930 00	26.000 —	6.000 —	20.000 —	34.930 00
4.588 43	14.894 27	65.000 —		65.000 —	79.894 27
10.170 80	25.457 20				25.457 20
53.848 12	102.720 54	121.000 —	8.000 —	113.000 —	215.720 54
÷ 5.635.555 71	÷ 7.147.150 54	12.954.538 69*	196.276 —	12.758.262 69	5.611.112 15

et Beløb af Kr. 173.362,69 er optaget hos private Institutioner.

Tabel V. Ledige Arbejdsdage.

Arbejdsløshedskassen for	Samtlige ledige Dage			Vedtægtsmæssigt understøttede Dage		
	1919—20	1920—21	**1921—22**	1919—20	1920—21	**1921—22**
Bageri- og Konditoriarbejdere	244.369	258.206	**241.693**	91.276	102.138	**75.332**
Bryggeriarbejdere	35.072	59.729	**118.246**	27.050	48.718	**102.842**
Mejerifaget	13.079	10.719	**19.291**	6.963	9.566	**16.273**
Mølleriarbejdere	7.499	10.542	**28.495**	6.076	8.838	**17.670**
Skraatobaksarbejdere	11.299	38.355	**40.539**	8.260	27.354	**19.340**
Slagter- og Kødindustriarb.	164.214	95.521	**147.233**	106.691	70.677	**66.073**
Sukkervare-, Choc.- og Biscuitarbejdere	20.225	29.277	**42.433**	10.889	18.299	**17.192**
Tobaksarbejdere	81.153	506.250	**1.293.469**	54.979	364.926	**479.732**
Nærings- og Nydelsesmiddelind.	576.910	1.008.599	**1.931.399**	312.184	650.516	**794.454**
Handskemagere	4.861	1.048	**4.255**	1.399	1.038	**2.801**
Hatte- og Buntmagere	21.058	45.715	**76.545**	13.266	24.880	**26.776**
Læder- og Skindarbejdere	2.083	14.733	**38.809**	1.586	13.122	**21.754**
Rebslageriarbejdere	2.942	9.342	**18.174**	2.443	6.772	**10.217**
Riggere og Sejlmagere	1.086	2.272	**11.161**	475	1.459	**6.049**
Skotøjsarbejdere	27.068	110.721	**301.619**	14.771	102.147	**117.181**
Skræderfaget	54.111	318.617	**382.487**	20.549	258.200	**240.176**
Tekstilarbejdere	193.188	370.443	**681 409**	59.691	260.678	**275.725**
Læder-, Tekstil- og Beklædn,ind.	306.397	872.891	**1.513.959**	114.180	668.296	**700.679**
Bødkere	21.008	21.058	**41.486**	13.967	15.388	**31.999**
Børsteindustriarbejdere	10.062	21.311	**33.229**	6.263	16.062	**11.763**
Drejerfaget	4.204	21.904	**50.740**	2.611	13 293	**16.624**
Forgylderfaget	2.058	5.732	**11.312**	1.153	4.101	**7.298**
Karetmagere	7.158	19.884	**46.548**	5.052	15.417	**23.889**
Korkskærere og Sorterersker	4.206	7.979	**25.376**	2.233	6.832	**11.068**
Kurvemagere	2.399	10.024	**18.597**	1.466	6.229	**7.224**
Skibstømrere	2.588	22.599	**85.446**	1.837	14.747	**44.601**
Træindustriarbejdere	56.232	121.642	**372.501**	32.871	96.214	**178.427**
Træindustri	109.915	252.133	**685.235**	67.453	188.283	**332.893**
Elektrikere	37.963	55.904	**179.275**	26.999	41.421	**89.061**
Metalarbejdere	437.974	563.239	**2.339.299**	310.683	524.493	**1.224.107**
Guld-, Sølv- og Elektropletarb.	5.113	35.262	**113 650**	4.683	22.280	**35.961**
Gørtlere og Metalarbejdere	7.032	20.730	**67.001**	5.724	14.913	**24.537**
Kobbersmede	1.224	465	**5.854**	996	345	**5.314**
Metaltrykkere	997	6.927	**17.852**	324	6.027	**8.827**
Urmagere	467	1.943	**10.125**	246	712	**3.087**
Metalindustri	490.770	684.470	**2.733.056**	349.655	610.191	**1.390.894**
Bogbinderi- og Papirvarearb.	20.099	80.750	**191.610**	15.410	62.145	**94.132**
Bogtrykfaget	28.325	146.867	**237.034**	22.049	122.301	**169.404**
Papirindustriarbejdere	9.847	15.062	**65.928**	4.192	9.051	**32.263**
Bog- og Papirindustri	58.271	242.679	**494.572**	41.651	193.497	**295.799**
Billedsk. og Dekorationsbilledh.	2.639	16.438	**39.491**	1.619	9.618	**14.575**
Blikkenslagere	35.009	52.167	**103.510**	19.338	38.034	**42.900**
Glarmestersvende	8.231	14.531	**27.283**	4.222	7.561	**9.424**
Malersvende	432.255	302.798	**512.373**	235.193	145.264	**213.408**
Murarbejdsmænd paa Sjælland	76.255	113.953	**144.051**	33.187	45.780	**49.638**
Murerfaget	312.485	445.536	**639.355**	260.185	260·761	**304.283**
Sadelmagere og Tapetserere	44.238	99.851	**176.056**	25.267	57.442	**64.995**
Snedkerfaget	150.212	508.636	**1.303.203**	110.928	439.533	**759.400**
Stukkatører	2.340	7.020	**14.405**	2.106	4.275	**4.740**
Tømrerfaget	158.748	320.018	**573.226**	94.471	167.318	**207.444**
Bygnings- og Møbelindustri	1.222 412	1.880.948	**3 532.953**	786.516	1.175.586	**1.670.807**

Tabel V. Ledige Arbejdsdage. Fortsat.

Arbejdsløshedskassen for	Samtlige ledige Dage			Vedtægtsmæssigt understøttede Dage		
	1919—20	1920—21	**1921—22**	1919—20	1920—21	**1921—22**
Brolæggere	8.608	4.318	**15.276**	5.458	3.380	**8.841**
Glasarbejdere	18.622	33.545	**90.622**	11.670	23.996	**42.662**
Den keramiske Industri	14.493	18.193	**70.258**	8.198	14.676	**31.388**
Stenhuggere	6.691	22.233	**47.218**	4.684	15.806	**33.974**
Sten-, Glas- og keramisk Industri	48.414	78.289	**223 374**	30.010	57.858	**116.865**
Arbejdsmænd	3.913.270	2.875.760	**5.012.554**	1.416.102	1.833.801	**3.430.824**
De kvindelige Arbejdere	349.536	203.262	**421.877**	82.217	138.332	**158.961**
Gent., Lyngb. o. Glads. Sogne	18.142	30 325	**57 633**	12.037	22.136	**34.228**
Arbejdsmænd under forsk. Fag	4.280.948	3.109.347	**5 492.064**	1.510.356	1.994.269	**3.624.013**
Gartneriarbejdere	75.901	39.516	**49.768**	28.382	25.849	**32.780**
Landarbejdere	608.905	167.824	**344.196**	281.226	139.294	**245.052**
Landbrug og Gartneri	684.805	207.340	**393 964**	309.608	165.143	**277.832**
Forsikringsfunkt.o. Inkassatorer	5.403	1.917	**4.155**	2.887	1.749	**3 837**
Handels- o. Kontormedhjælpere	130.404	137.499	c. **449.000**	82.687	121.335	**224.568**
Landkokke }	?	11.754	**12.953**	?	9.547	**5.616**
Søkokke }			**20.349**			**11.020**
Tjenere	?	70.025	c. **100 000**	?	32.452	**53.238**
Handel (derunder Beværtning)	135.807	221.195	**586.457**	85.574	165.083	**298.279**
Arbejdsledere m. m.	8.332	17.587	**56.398**	6.031	9.126	**28.861**
Husassistenter	63	202	**61**	58	160	**40**
Kedel- og Maskinpassere	18.407	29.101	**82.732**	10.650	21.291	**49.432**
Musikere	37.244	10.782	**35.766**	17.356	10.774	**19.369**
Soign.-, Toilet- og Sanitetsarb.	43.859	33.355	**30.805**	25.832	15.172	**13.077**
Sømænd	70.296	49.149	**76.837**	25.666	28 867	**61.642**
Telefonstanden	6.704	10.860	**9.696**	5.925	9.363	**8.180**
Diverse Kasser	184.905	151.036	**292.295**	91.518	94.753	**180.601**
Samtlige Kasser	8.099.554	8.708 927	**17.879.328**	3.698.705	5.963.475	**9.683.116**

Beholdning af ca. 5,6 Mill. Kr. I Henhold til § 27 i Lov Nr. 1 af 5. Januar 1920 er der ydet Arbejdsløshedkasserne rentefri Laan af Statskassen til et Beløb af ialt Kr. 3.702.676,00, af hvilket Beløb godt 3 Mill. Kr. er ydet i Regnskabsaaret 1919-1920, medens der endvidere i Henhold til særlig Bevilling paa de aarlige Finanslove i Tiden indtil d. 31. Marts 1922 er ydet Kasserne et Beløb af yderligere 9.081.000,00 Kr. som rentefri Laan af Statskassen. Af den samlede Laanesum Kr. 12.783.676,00 *) var der d. 31. Marts 1922 afdraget Kr. 196.276,00, saaledes at Restgælden den nævnte Dato andrager Kr. 12.587.400,00.

Med Hensyn til den gennemsnitlige Formue pr. Medlem i hver enkelt Kasse henvises til Tabellen Side 20.

Det fremgaar af ovenstaaende Tabel, at der i 1921-1922 er ydet Understøttelse for 9.683.116 Dage mod 5.963.475 Dage i 1920-1921. Tallet i 1921-

*) Heri medregnet et Laan paa Kr. 2.500,00, der var bevilget inden 31. Marts 1922, men først blev udbetalt til den paagældende Arbejdsløshedskasse efter Regnskabsaarets Slutning (jfr. det i Fodnoten Side 14—15 anførte Tal).

Tabel VI. Arbejdsløsheden pr. Medlem.

Arbejdsløshedskassen for	Samtlige ledige Arbejdsdage pr. Medlem			Vedtægtsmæssigt understøttede Dage pr. Medlem			Understøttede arbejdsløse pr. 100 Medlemmer		
	1919—20	1920—21	**1921—22**	1919—20	1920—21	**1921—22**	1919—20	1920—21	**1921—22**
Bageri- og Konditoriarbejdere	66	73	**71**	25	28	**22**	57	47	**39**
Bryggeriarbejdere	7	10	**20**	6	8	**19**	25	17	**28**
Mejerifaget	10	9	**16**	5	8	**14**	27	27	**22**
Mølleriarbejdere	9	11	**32**	7	10	**20**	22	25	**41**
Skraatobaksarbejdere	12	42	**60**	9	30	**24**	32	57	**38**
Slagter- og Kødindustriarbejdere	41	27	**40**	27	19	**18**	67	35	**31**
Sukkervare-, Chokolade- og Biscuitarbejdere	16	25	**39**	8	16	**16**	38	43	**44**
Tobaksarbejdere	10	57	**158**	6	41	**59**	23	76	**91**
Handskemagere	41	9	**42**	12	9	**27**	28	25	**48**
Hatte- og Buntmagere	15	31	**59**	9	17	**21**	29	33	**47**
Læder- og Skindarbejdere	4	27	**74**	3	24	**41**	17	57	**62**
Rebslageriarbejdere	9	28	**60**	8	20	**33**	27	56	**73**
Riggere og Sejlmagere	6	11	**57**	3	7	**31**	12	28	**56**
Skotøjsarbejdere	5	22	**66**	3	21	**26**	15	46	**60**
Skræderfaget	4	27	**35**	2	22	**22**	16	46	**52**
Tekstilarbejdere	21	38	**74**	7	27	**30**	32	63	**71**
Bødkere	29	30	**55**	19	21	**42**	48	46	**60**
Børsteindustriarbejdere	21	47	**85**	13	36	**30**	51	73	**77**
Drejerfaget	11	62	**161**	7	38	**53**	26	69	**81**
Forgylderfaget	9	26	**58**	5	18	**38**	32	50	**78**
Karetmagere	8	21	**48**	5	16	**24**	17	30	**37**
Korkskærere og Sorterersker	16	30	**100**	8	26	**44**	45	72	**82**
Kurvemagere	11	49	**111**	6	30	**43**	33	61	**78**
Skibstømrere	3	22	**85**	2	14	**44**	7	39	**67**
Træindustriarbejdere	13	29	**94**	8	23	**45**	26	51	**72**
Elektrikere	16	25	**80**	12	18	**40**	37	44	**65**
Metalarbejdere	19	22	**93**	13	20	**49**	38	43	**63**
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	4	28	**100**	4	18	**32**	10	28	**34**
Gørtlere og Metalarbejdere	15	45	**153**	12	32	**56**	40	63	**84**
Kobbersmede	7	3	**31**	6	2	**29**	22	11	**48**
Metaltrykkere	8	51	**128**	3	44	**64**	23	77	**66**
Urmagere	1	7	**38**	1	2	**11**	55	8	**26**

Bogbinderi- og Papirvarearbejdere	7	28	**71**	5	21	**35**	19	39	**64**
Bogtrykfaget	6	29	**46**	4	24	**33**	17	30	**38**
Papirindustriarbejdere	7	10	**46**	3	6	**22**	14	15	**33**
Billedskærere og Dekorationsbilledhuggere	12	89	**220**	7	52	**81**	21	74	**92**
Blikkenslagere	23	35	**70**	13	25	**29**	43	45	**56**
Glarmestersvende	23	43	**84**	12	22	**29**	36	46	**50**
Malersvende	70	52	**93**	38	25	**39**	71	50	**68**
Murarbejdsmænd paa Sjælland	46	80	**127**	20	32	**44**	63	60	**86**
Murerfaget	40	66	**105**	33	39	**50**	84	63	**76**
Sadelmagere og Tapetserere	21	48	**93**	12	28	**34**	42	56	**66**
Snedkerfaget	15	53	**142**	11	45	**83**	37	66	**82**
Stukkatører	17	53	**125**	15	32	**41**	38	59	**78**
Tømrerfaget	23	52	**113**	14	27	**41**	39	53	**75**
Brolæggere	52	26	**94**	33	21	**55**	92	55	**90**
Glasarbejdere	31	60	**179**	19	45	**84**	31	72	**93**
Den keramiske Industri	9	12	**51**	5	9	**23**	18	20	**37**
Stenhuggere	12	40	**88**	8	28	**63**	29	54	**78**
Arbejdsmænd	43	31	**58**	15	20	**40**	51	44	**61**
De kvindelige Arbejdere	29	19	**50**	7	13	**19**	35	30	**42**
Gentofte, Lyngby og Gladsakse Sogne	14	24	**52**	9	18	**31**	42	45	**65**
Gartneriarbejdere	49	29	**46**	18	19	**30**	56	45	**53**
Landarbejdere	25	8	**24**	12	7	**17**	46	19	**39**
Forsikringsfunktionærer og Inkassatorer	10	3	**6**	5	3	**6**	10	5	**8**
Handels- og Kontormedhjælpere	7	8	**25**	5	7	**15**	13	14	**25**
Landkokke }	?	12	**54**	?	10	**23**	?	30	**46**
Søkokke }			**49**			**27**			**82**
Tjenere	?	24	**39**	?	11	**21**	?	23	**36**
Arbejdsledere og dermed ligestill. tekn. Funkt.	5	8	**26**	4	4	**14**	5	8	**18**
Husassistenter	0	0	**0**	0	0	**0**	1	2	**1**
Kedel- og Maskinpassere	8	12	**34**	5	9	**25**	15	22	**36**
Musikere	33	9	**29**	15	9	**16**	42	25	**37**
Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarbejdere	36	32	**36**	21	15	**15**	45	21	**28**
Sømænd	24	15	**34**	9	9	**27**	42	30	**58**
Telefonstanden	5	7	**6**	4	6	**5**	2	16	**13**

Tabel VII.

Arbejdsløshedskassen for	Formue pr. Medlem pr. $^{31}/_{8}$ 1922
Bageri- og Konditoriarbejdere	÷ 3,91 Kr.
Bryggeriarbejdere	14,88 „
Mejerifaget	2,17 „
Mølleriarbejdere	÷ 8,57 „
Skraatobaksarbejdere	÷ 25,56 „
Slagteri- og Kødindustriarb.	÷ 2,33 „
Sukkervare-, Chokol.- og Biscuitarb.	10,40 „
Tobaksarbejdere	÷ 163,51 „
Nærings- og Nydelsesmiddelindustri	÷ 48,73 Kr.
Handskemagere	÷ 17,50 Kr.
Hatte- og Buntmagere	÷ 17,17 „
Læder- og Skindarbejdere	24,77 „
Rebslageriarbejdere	÷ 30,52 „
Riggere og Sejlmagere	29,49 „
Skotøjsarbejdere	÷ 23,05 „
Skræderfaget	÷ 13,69 „
Tekstilarbejdere	÷ 78,12 „
Læder-, Tekstil- og Beklædn.industri	÷ 37,09 Kr.
Bødkere	÷ 39,85 Kr.
Børsteindustriarbejdere	÷ 11,47 „
Drejerfaget	÷ 110,87 „
Forgylderfaget	÷ 43,42 „
Karetmagere	÷ 13,73 „
Korkskærere	÷ 83,42 „
Kurvemagere	÷ 95,35 „
Skibstømrere	37,95 „
Træindustriarbejdere	÷ 129,30 „
Træindustri	÷ 78,86 Kr.
Elektrikere	2,19 Kr.
Metalarbejdere	÷ 10,61 „
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	÷ 4,17 „
Gørtlere og Metalarbejdere	÷ 26,78 „
Kobbersmede	82,15 „
Metaltrykkere	÷ 129,32 „
Urmagere	20,96 „
Metalindustri	÷ 9,29 Kr.
Bogbinderi- og Papirvarearbejdere	÷ 52,70 Kr.
Bogtrykfaget	4,26 „
Papirindustriarbejdere	÷ 5,97 „
Bog- og Papirindustri	÷ 13,58 Kr.

Arbejdsløshedskassen for	Formue pr. Medlem pr. $^{31}/_{8}$ 1922
Billedskærere og Dekorationsbilledh.	÷ 141,32 Kr.
Blikkenslagere	÷ 12,49 „
Glarmestersvende	55,76 „
Malersvende	93,04 „
Murarbejdsmænd paa Sjælland	÷ 49,05 „
Murerfaget	3,85 „
Sadelmagere og Tapetserere	÷ 3,47 „
Snedkerfaget	÷ 329,29 „
Stukkatører	139,70 „
Tømrerfaget	÷ 39,09 „
Bygnings- og Møbelindustri	÷ 86,83 Kr.
Brolæggere	20,08 Kr.
Glasarbejdere	÷ 257,79 „
Den keramiske Industri	÷ 38,30 „
Stenhuggere	÷ 85,41 „
Sten-, Glas- og keramisk Industri	÷ 88,00 Kr.
Arbejdsmænd	÷ 17,07 Kr.
De kvindelige Arbejdere	15,59 „
Gent., Lyngby og Gladsakse Sogne	÷ 21,94 „
Arbejdsmænd under forsk. Fag	÷ 14,17 Kr.
Gartneriarbejdere	÷ 24,11 Kr.
Landarbejdere	20,83 „
Landbrug og Gartneri	17,32 Kr.
Forsikringsfunkt. og Inkassatorer	÷ 2,42 Kr.
Handels- og Kontormedhjælpere	÷ 4,19 „
Landkokke	÷ 6,72 „
Søkokke	÷ 54,29 „
Tjenere	÷ 19,66 „
Handel (derunder Beværtning)	÷ 7,24 Kr.
Arbejdsledere m. m.	10,05 Kr.
Husassistenter	42,99 „
Kedel- og Maskinpassere	0,10 „
Musikere	10,77 „
Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarb.	18,10 „
Sømænd	6,28 „
Telefonstanden	16,72 „
Diverse Kasser	9,67 Kr.
Samtlige Kasser	÷ 27,23 Kr.

1922 er det hidtil højeste i de anerkendte Arbejdsløshedskassers Historie og overstiger det nærmest liggende Aar 1918-1919 med 2,7 Mill. Dage.

Pr. Medlem er der i 1921-1922 ydet Understøttelse for 35 Dage mod 20 Dage i 1920-1921, svarende til en Stigning af ca. 75 %.

Samtlige ledige Arbejdsdage er beregnet til 17.879.328 mod 8.708.927 i 1920-1921. Pr. Medlem bliver det 65 Dage mod 29 Dage, svarende til en Stigning af ca. 124 %.

Antallet af understøttede Dage og Antallet af tabte Arbejdsdage kan ikke direkte sammenstilles; for det første er Oplysningerne om ledige Dage

altid upaalideligere end de om de understøttede Dage, og dernæst indgaar i understøttede Dage for de fleste Kasser (omfattende ca. ²/₃ af Medlemmerne) ogsaa understøttede Søn- og Helligdage. Reduceres Tallet paa understøttede Dage med ¹/₇, ses, at ca. 46 % af ledige Dage er understøttede.

Af Tabel VIII ses, at de fleste Faggrupper udviser et dobbelt saa stort Antal ledige Dage i 1921-1922 som i 1920-1921. Metalindustrien har dog haft 4 Gange saa mange ledige Arbejdsdage pr. Medlem i 1921-1922 som i 1920-1921.

Tabel VIII. Den vedtægtsmæssigt understøttede og samlede Arbejdsløshed pr. Medlem i Faggrupper for de gennem hele Aaret virkende Kasser.

		1908—09	1909—10	1910—11	1911—12	1912—13	1913—14	1914—15	1915—16	1916—17	1917—18	1918—19	1919—20	1920—21	1921—22
I. Nærings- og Nydelsesmiddelindustrifag .	U. D.*)	10	13	10	9	8	6	7	6	6	21	37	12	25	**31**
	*S.l.D.**)*	*21*	*23*	*22*	*17*	*16*	*10*	*12*	*9*	*9*	*29*	*79*	*23*	*39*	***77***
II. Læder-, Tekstil- og Beklædningsindustrifag .	U. D.	5	7	7	6	6	7	9	5	3	16	32	4	23	**26**
	S. l. D.	*8*	*9*	*12*	*11*	*11*	*13*	*18*	*9*	*8*	*25*	*81*	*11*	*30*	***56***
III. Træindustrifag	U. D.	12	10	9	7	6	7	10	4	4	16	20	8	22	**42**
	S. l. D.	*25*	*26*	*20*	*15*	*13*	*14*	*18*	*7*	*7*	*23*	*32*	*13*	*29*	***86***
IV. Metalindustrifag	U. D.	15	15	14	8	7	8	9	5	4	19	25	12	20	**47**
	S. l. D.	*31*	*32*	*26*	*16*	*13*	*14*	*15*	*7*	*6*	*26*	*39*	*17*	*23*	***92***
V. Bog- og Papirindustrifag	U. D.	8	11	12	11	10	10	19	12	6	10	9	4	20	**32**
	S. l. D.	*11*	*16*	*17*	*15*	*13*	*14*	*29*	*15*	*7*	*12*	*12*	*5*	*26*	***53***
VI. Bygnings- og Møbelindustrifag	U. D.	27	24	25	21	16	18	27	16	13	32	29	24	34	**54**
	S. l. D.	*75*	*68*	*60*	*48*	*34*	*34*	*51*	*34*	*26*	*47*	*48*	*31*	*55*	***114***
VII. Arbejdsmænd under forskellige Fag	U. D.	6	7	10	11	11	12	13	10	10	26	27	12	19	**38**
	S. l. D.	—	*17*	*23*	*22*	*21*	*23*	*25*	*21*	*19*	*39*	*72*	*26*	*30*	***58***
Samtlige Kasser..........	U. D.	13	13	14	12	10	11	14	9	8	22	27	12	20	**35**
	S. l. D.	*39*	*31*	*30*	*24*	*20*	*20*	*26*	*18*	*15*	*34*	*60*	*27*	*29*	***65***

*) Understøttede Dage.
**) Samtlige ledige Dage.

Vedtægtsændringer

som Følge af Lov Nr. 529 af 22. December 1921

om

Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Under 10. Januar 1922 tilskrev Direktoratet de anerkendte Arbejdsløshedskasser saaledes:

Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 22. December 1921 har dels paa en Del Punkter indført Bestemmelser, der vil ændre de i Kassernes Vedtægter optagne Regler, og dels indført nye Bestemmelser, der maa optages. Idet Direktoratet iøvrigt henviser Ledelsen af Kassen til at gøre sig bekendt med Bestemmelserne i Loven, hvoraf Eksemplarer er fremsendt, fremsender man hoslagt Udkast til et Tillægsblad til Vedtægten udarbejdet i Tilslutning til Mønstervedtægten, i hvilken de af den nye Lov paakrævede Vedtægtsændringer er udformede.

Kassens Vedtægt vil være at bringe i Overensstemmelse med Lovens Fordringer ad den for Vedtægtsforandringer foreskrevne Vej. Indtil dette er sket, maa Vedtægten dog paa de Punkter, hvor den strider mod den nye Lovs Bestemmelser, anses for ændret i Overensstemmelse hermed, idet den nye Lov er gældende allerede fra 1. Januar. Foruden paa de i Udkastet til Vedtægtsændringer omhandlede nye Bestemmelser i Loven skal man henlede den ærede Hovedledelses Opmærksomhed paa følgende Bestemmelser i Loven:

Medlemsbidraget skal ifølge § 15 være fastsat saaledes, at det foruden at bestride Understøttelserne ogsaa kan tilstrække til at tilvejebringe en passende Reserve og til at bestride Indskudet i Arbejdsløshedsfonden. Kommunetilskudet er blevet obligatorisk til alle Kasser.

Med Hensyn til Understøttelsens Størrelse bestemmes i § 18, Stykke 3, at Dagpengene i intet Tilfælde maa overstige 4 Kr. pr. Dag til Familieforsørgere og 3 Kr. 50 Øre til Medlemmer, der ikke er Familieforsørgere. Disse Maksimalstørrelser for Dagpengene vil være at revidere ved Fremsættelse af dertil sigtende Forslag inden 1. December 1922.

Angaaende de enkelte Bestemmelser i Udkastet til Vedtægtsændringer bemærkes følgende:

ad § 5 Stykke 1 og § 7 Stykke 8.

Det er fastsat i Loven, at nævnte Bestemmelser *skal* indføres i Kassernes Vedtægter i foreliggende Form.

ad § 8.

I den tidligere Affattelse var Spørgsmaalet om Retten til Understøttelse afhængig af Tidspunktet for Arbejdsløshedens Indtræden, nu er Tidspunktet for Understøttelsens Udbetaling det afgørende. Følgen heraf er, at det ved hver Udbetaling af Understøttelse maa konstateres, om Medlemmet i de forudgaaende to Aar har haft 10 Maaneders Arbejde. Det tilføjes, at Indenrigsministeren kan tillade, at Bestemmelsen midlertidig sættes ud af Kraft under ekstraordinær Arbejdsløshed.

ad § 10.

Bestemmelserne i Nr. 1-6 er uforandrede. I Bestemmelsen Nr. 7 er genindført Ordene *„uden fyldestgørende Grund“*, der udgik ved sidste Lovrevision.

Endvidere henleder man Opmærksomheden paa den i Loven optagne Bestemmelse om, at det ikke skal kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, som den paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde.

Saafremt et Medlem vægrer sig ved at overtage et ham anvist Arbejde paa forannævnte Vilkaar, skal Ledelsen straks standse Udbetalingen af Understøttelse til ham.

I Tilslutning til den nye Bestemmelse i Nr. 8 om, at der ikke maa ydes Understøttelse til arbejdende Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med en Trediedel eller derunder, er fastsat, at saafremt Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel, kan Understøttelse, forsaavidt der herom er truffen Bestemmelse i Arbejdsløshedskassens Vedtægt, ydes forholdsmæssigt for de Dage eller Timer, hvormed Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel.

I Henhold hertil vil der, saafremt Kassen maatte ønske at gøre Brug af Adgangen til at yde Understøttelse til Korttidsarbejdere, i Kassens Vedtægt efter Forhandling med Direktoratet kunne fastsættes nærmere Regler for denne Understøttelses Ydelse.

Til Bestemmelsen om, at der ikke maa ydes Understøttelse til Personer, der aftjener deres Værnepligt, er sket den Tilføjelse, at Understøttelse heller ikke maa udbetales til Personer, der unddrager sig deres Værnepligt.

Paragrafens 4. Stykke, der angiver, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Klage over de af Kassen trufne Afgørelser, har faaet en ny Affattelse.

Endelig er henført under denne § Bestemmelsen om, at Udbetaling af Understøttelse skal være betinget af, at de ledige ikke kan faa Beskæftigelse ved de i Loven omhandlede Nødhjælpsarbejder.

ad § 11.

Til den hidtil gældende Bestemmelse er tilføjet, at Anmeldelse om Medlemsskab skal ske, naar et Medlem har eller erhverver Medlemsret i en ikke anerkendt Arbejdsløshedskasse, Hjælpekasse eller anden privat Forening, der yder Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed.

Endvidere er der til §'ens andet Stykke tilføjet en Bestemmelse om, at et Medlem, der har mistet sin Medlemsret paa Grund af Overtrædelse af de i 1. Stykke nævnte Bestemmelser samt for Svig mod Kassen, kun kan genoptages med Arbejdsnævnets Samtykke.

ad § 13.

Til §'en tilføjes en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren under de angivne Omstændigheder kan paalægge Kassen at yde vedtægtsmæssig Understøttelse til fremmede Lønarbejdere.

ad § 16.

Efter at det er fastsat, at Kasserne til den i Loven omhandlede Arbejdsløshedsfond hvert Kvartal skal indskyde 5 % af det som ordinært Medlemsbidrag indgaaede Beløb, vil Henlæggelserne til den af saa godt som alle Kasserne opretholdte Fond til Ydelse af Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed ikke mere være at foretage, og Reglerne om Fondens Virksomhed maa udgaa af de paagældende Kassers Vedtægter. Angaaende Anvendelsen af de Fonden tilhørende Midler vil der senere udgaa Meddelelse til Kasserne.

Med Hensyn til Kassernes Indbetaling af Bidraget til Arbejdsløshedsfonden vil der ligeledes senere udgaa Meddelelse.

ad Kassernes Regler angaaende Arbejdsanvisning og Kontrol.

Ved Optagelse i Vedtægten af Bestemmelsen angaaende Indførelse af det omhandlede Arbejdsløshedskort vil muligt de hidtil i Kasserne anvendte Kontrolkort kunne undværes, og Bestemmelserne angaaende disses Anvendelse udgaa af Vedtægten.

Da Loven endvidere kræver, at der i Kontrolreglerne skal optages Bestemmelser mod Misligholdelse af de foreskrevne Kontrolregler, og saadanne Bestemmelser ikke ses at indeholdes i alle Kassernes Vedtægter, skal man anmode Hovedledelsen om at ville optage en Forhandling med Direktoratet om hertil sigtende Bestemmelser i Kontrolreglerne.

Indtil en saadan Forhandling har fundet Sted, og indtil nærmere er fastsat af Arbejdsdirektøren angaaende de nye Arbejdsløshedskort, vil de hidtil gældende Regler for Kontrollen kunne anvendes.

Det Kasserne tilstillede Udkast til Tillægsblad var udformet som følger:

Udkast til Tillægsblad til Vedtægten.

(Paragraftallene henviser til Mønster-Vedtægtens Paragrafer, jfr. Haandbogens Side 148 o. f.)

§ 5

ændres til at lyde saaledes:

Kassens Ledelse skal nægte som nydende Medlemmer at optage Personer, der ikke kan anses som arbejdssøgende samt som Medlemmer at optage Personer, der af legemlige eller moralske Grunde maa anses uskikkede til regelmæssig Erhvervsvirksomhed eller til Samarbejde med Arbejdsledere eller Ar-

bejdskammerater, hvorhos den skal være berettiget til at udelukke saadanne Personer fra Medlemsret i Kassen.

Endvidere kan Ledelsen nægte at optage Personer, som paa det Tidspunkt, da Optagelse søges, ikke har Beskæftigelse indenfor vedkommende Fag, eller som ikke henhører under den Kreds af regelmæssigt arbejdende, for hvilke Kassen er bestemt, selv om de iøvrigt fyldestgør de i Kassens Vedtægt fastsatte Betingelser angaaende Tilknytning til Faget.

De af Kassens Ledelse (Afdelingsledelsen med Hovedledelsens Godkendelse) i Henhold til denne Paragraf trufne Afgørelser kan dog indenfor et Tidsrum af en Maaned af vedkommende indankes for Arbejdsnævnet, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold.

Nævnets Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 7, Nr. 8.

Nedenstaaende Bestemmelse skal, forsaavidt den ikke allerede findes i nærværende Kasses Vedtægt, optages i denne:

Saafremt et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode faar Arbejde af midlertidig Art, for hvilket han oppebærer en Løn, der svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et større Antal Dage, end Arbejdet varer, kan hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage bortfalde.

§ 8.

Den ved sidste Lovrevision tilføjede Bestemmelse ændres til at lyde saaledes:

Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, saafremt det paagældende Medlem ikke i Løbet af de forud for Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder.

§ 10

faar i sin Helhed følgende Affattelse:

Arbejdsløshedskassen maa ikke yde Understøttelse:

1. under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme,
2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saa længe Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer,
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, eller maa anses forskyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller ved utilbørlig Adfærd,
4. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf,
5. til Medlemmer, der hensidder i Varetægtsarrest,
6. til Medlemmer, der oppebærer fast Fattigunderstøttelse,
7. til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Ledelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor an-

vist Arbejde, som efter Kassens Ledelses Skøn svarer til vedkommendes Evne,

8. til arbejdende Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med en Trediedel eller derunder.

Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, som den paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde. Et Medlems Vægring ved at overtage et Arbejde paa de i Overensstemmelse med foranstaaende tilbudte Vilkaar medfører Understøttelsens Bortfald straks, jfr. dog nedenstaaende.

Understøttelse maa ikke ydes af Arbejdsløshedskassen til Medlemmer, der aftjener deres Værnepligt eller til Personer, der unddrager sig denne.

Nægter Ledelsen i Tilfælde af et Medlems Arbejdsløshed at yde ham Understøttelse under Henvisning til Bestemmelserne i foranstaaende Nr. 1—3 og 6—8, skal den af Ledelsen i saa Henseende trufne Afgørelse indenfor et Tidsrum af en Maaned af paagældende kunne indankes for Arbejdsnævnet, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold. Saafremt det formenes, at en Kasse har ydet Understøttelse i Modstrid med Bestemmelserne i foranstaaende Nr. 1—3 og 6—8, kan Henvendelse til Nævnet desangaaende, foruden fra Arbejdsdirektøren, tillige ske fra vedkommende Kommunalbestyrelse.

Nævnets Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

Saafremt Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), skal Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse være betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde i det Tilfælde, at de i § 32 Stykke 2 i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring af 22/12 1921 nævnte Udvalg anerkender Betimeligheden af, at saadant Arbejde iværksættes af Hensyn til Arbejdsløsheden paa det paagældende Sted.

§ 11

faar følgende Affattelse:

Ingen maa samtidig have nydende Medlemsret i mere end een anerkendt Arbejdsløshedskasse. Er nogen ved sin Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse Medlem af en ikke-anerkendt, skal han samtidig med Optagelsen anmelde det for Ledelsen for førstnævnte Kasse. Lignende Anmeldelse skal straks ske, dersom et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse tillige har eller erhverver Medlemsret i en ikke-anerkendt Arbejdsløshedskasse, Hjælpekasse eller anden privat Forening, der yder Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed. Naar et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ved at indtræde i flere Arbejdsløshedskasser (Hjælpekasser eller andre Foreninger)

sikrer sig en større daglig Pengehjælp end $^{2}/_{3}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det eller de paagældende Fag eller indenfor Kassens Omraade, vil Understøttelsen fra den anerkendte Arbejdsløshedskasse i paakommende Tilfælde være at nedsætte saa meget, at den samlede Pengehjælp ikke overstiger nævnte Grænse.

Overtrædelse af de i foranstaaende Stykke indeholdte Bestemmelser saavel som Svig mod Kassen medfører Tab af Medlemsretten. Mister et Medlem af de nævnte Grunde sin Medlemsret, kan den kun generhverves med Arbejdsnævnets Samtykke.

For andre Forseelser mod Kassen kan Ledelsen idømme Tab af Understøttelsesret for et i hvert enkelt Tilfælde nærmere fastsat Tidsrum. Ledelsens Afgørelse kan af det Medlem, der føler sig brøstholdent, indankes for Arbejdsdirektøren og skal af Ledelsen forelægges Direktøren til Godkendelse, saafremt den fratager et Medlem Understøttelsesretten for et længere Tidsrum end 1 Aar. Direktørens Afgørelse kan indenfor et Tidsrum af 1 Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 13

ændres til at lyde saaledes:

Har Kassen afsluttet Overenskomst med en anden Forening om gensidig Overflytning af Medlemmer (jfr. § 24 og § 18 Stykke 7 i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring), og et Medlem erholder Arbejde indenfor en saadan Forenings Omraade, er Medlemmet pligtig at tiltræde denne. I modsat Fald kan det ved sin Tilbagekomst kun optages som nyt Medlem efter Reglerne i § 6.

Indenrigsministeren kan — under Forudsætning af, at der med andre Stater opnaas gensidig Overenskomst — paalægge anerkendte Arbejdsløshedskasser at yde vedtægtsmæssig Understøttelse til fremmede Lønarbejdere paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i vedkommende Overenskomst.

§ 16.

Stykke 3 ændres til at lyde saaledes:

Kassen indskyder ved Udgangen af hvert Kvartal i Arbejdsløshedsfonden 5 % af det som ordinært Medlemsbidrag i Kvartalet indgaaede Beløb.

§ 4, § 24, § 25, § 28, § 36 og § 37:

„Arbejdsløshedsinspektøren“ ændres til „Arbejdsdirektøren“.

Under

Kassens Regler angaaende Arbejdsanvisning og Kontrol

maa optages følgende Bestemmelser:

1) Naar et Medlem efter d. 1. April 1922 begærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, skal der af Kassen udstedes et Arbejdsløshedskort for den paagæl-

dende. Kortets Form, Farve og Kontroltekst fastsættes af Arbejdsdirektøren; Kortet betegnes ved Udstedelsen med et Løbenummer, som skifter for hver Gang, nyt Kort udstedes. Ved Arbejdstiltrædelse afgives dette Kort til Arbejdsgiveren, der paategner det med Datoen for Arbejdets Paabegyndelse og Arbejdsgiverens (Firmaets) Underskrift, hvorefter Kortet af vedkommende Arbejder afgives til Arbejdsløshedskassen. Ved Arbejdets Ophør paahviler det Arbejdsgiveren uopholdelig at give Meddelelse derom til Arbejdsanvisningskontoret. Vægrer Arbejderen sig ved til Paategning at afgive det ham udleverede Arbejdsløshedskort, eller nægter han at være i Besiddelse af et saadant, paahviler det Arbejdsgiveren omgaaende at tilstille det nærmeste kommunale Anvisningskontor saa fyldige Oplysninger som muligt herom og herunder saa vidt muligt Arbejderens Navn og Bopæl samt Arbejdsløshedskassens Navn.

2) Et Medlem kan kun afkontrolleres og dermed blive berettiget til at oppebære Understøttelse for det Tidsrum, vedkommende Afkontrollering omfatter, naar han ved Kontrollen foreviser det af Kassen for ham udfærdigede Arbejdsløshedskort, der skal indeholde Oplysning om Medlemmets Navn, Løbenummer samt Bopæl.

Bestemmelsen vedrørende Kontrollen med de Medlemmer, der opholder sig i en anden Kommune end den, hvor Kassen har Afdeling eller Kontrolsted, faar følgende Affattelse:

Medlemmer, der ikke opholder sig paa et Sted, hvor Arbejdsløshedskassen har Afdeling eller et af Arbejdsdirektøren anerkendt Kontrolsted, kan kun oppebære Understøttelse, naar der fra en stedlig Autoritet — eventuelt et dertil af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem — afgives Erklæring om, at den paagældende er arbejdsløs.

Endvidere maa der optages Bestemmelser mod Misligholdelse af de foreskrevne Kontrolregler.

Arbejdsløshedsfonden.

I Henhold til § 28 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. oprettedes en Arbejdsløshedsfond, hvis Midler anvendes under ekstraordinær Arbejdsløshed dels til Understøttelser, dels til Tilskud til Nødhjælpsarbejder og endelig til Kursus til arbejdsløse. Med Hensyn til Lovens Bestemmelser om Fondens Virksomhed skal man i det følgende i Hovedtræk fremsætte en Redegørelse.

Arbejdsløshedsfondens Midler tilvejebringes ved Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere samt ved Tilskud fra Staten og de anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Med Hensyn til Arbejdsgivernes Bidrag er det i Loven fastsat, at Bidragene, der med visse i Lovens § 29 nærmere angivne Undtagelser udredes i Forhold til samtlige i H. t. Ulykkesforsikringsloven forsikringsberettigede Personer, aarlig gennemsnitlig skal udgøre ca. 9 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder, at der for Arbejdere i Fag (Faggrupper) med forholdsvis høj Arbejdsløshedsprocent betales et forholdsvis højere Bidrag, og at det laveste Bidrag bliver 3 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder. Intet Bidrag maa være højere end 15 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder. De nærmere Regler angaaende Størrelsen af Bidragene og disses Beregning fastsættes iøvrigt af Indenrigsministeren. De for Tidsrummet 1/1 1922 til 31/12 1923 gældende Regler er fastsat i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 10/5 1922, hvilken Bekendtgørelse findes aftrykt som Bilag (IV) til nærværende Beretning.

Som Grundfond skulde Staten indskyde i Fonden et Beløb af 7 Mill. Kr. Men da Fondens Midler i det heromhandlede Tidsrum efter Oprettelsen, nemlig Tidsrummet 1/1—31/3 1922, med den da herskende store Arbejdsløshed ikke kunde strække til, naar man, som man fra alle Sider var enig om, vilde yde Understøttelserne med de i Loven hjemlede Maksimalsatser, indskød Staten overensstemmende med den i Loven anviste Vej efter Indstilling fra Arbejdsnævnet et yderligere Indskud af 5 Mill. Kr. For hvert følgende Finansaar er Statens Tilskud fastsat til et Beløb svarende til en Trediedel af det i det foregaaende Finansaar til Understøttelser, Nødhjælpsarbejder og Kursus for arbejdsløse af Fonden udredede samlede Beløb, hvilket Tilskud indbetales til Fonden, efterhaanden som samme har Brug for Midlerne og senest inden Udgangen af vedkommende Finansaar.

Derhos indskyder de anerkendte Arbejdsløshedskasser ved Udgangen af hvert Kvartal i Fonden 5 % af det som *ordinært* Medlemsbidrag i Kvartalet indgaaede Beløb.

Saafremt Fondens Midler maatte stige til et Beløb af over 50 Mill. Kr., skal Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet foretage en almin-

delig Nedsættelse af Arbejdsgivernes og Arbejdsløshedskassernes Bidrag, men disse skal da atter bringes op til den foran foreskrevne gennemsnitlige Størrelse, saa snart Midlerne gaar ned under 50 Mill. Kr.

Med Hensyn til de Fonden paahvilende Udgifter bemærkes, at Fondens Udbetalingsvirksomhed kun indtræder under Perioder af ekstraordinær Arbejdsløshed. Spørgsmaalet om, naar der maa erkendes at foreligge ekstraordinær Arbejdsløshed, afgøres af Indenrigsministeren efter forudgaaende Forhandling med et af Rigsdagens Ting nedsat Udvalg. Skønner Ministeren, at ekstraordinær Arbejdsløshed maa anses at foreligge helt eller delvis — omspændende alle Fag eller begrænset til enkelte Fag — træffer han Bestemmelse om, at Fonden skal træde i Virksomhed, ligesom han bestemmer, at den skal indstille Virksomheden, naar den ekstraordinære Arbejdsløshed anses overstaaet.

Den betydeligste Udgift for Fonden vedrører de i Lovens § 31 omhandlede Understøttelser til arbejdsløse. Disse Understøttelser udbetales, naar Arbejdsnævnet dertil har udstedt Bemyndigelse, af vedkommende kommunale Hjælpekasse. Af de ydede Understøttelser erholder Hjælpekassen efter Regnskabsaarets Udløb de to Trediedele refunderet af Arbejdsløshedsfonden og en Trediedel af vedkommende Kommune. Af Kommunerne og Fonden ydes der Hjælpekasserne passende Forskud.

De herommeldte Understøttelser skal ydes med overvejende Hensyntagen til vedkommendes Forsørgerpligter.

Til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser tilstaas Understøttelserne som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør eller som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse til Familieforsørgere med Børn under 15 Aar. Dog kan saadan Hjælp ikke ydes, dersom vedkommende bevislig i en Del af Aaret har tjent saa meget, som paa vedkommende Egn maa anses for tilstrækkeligt til at leve af hele Aaret.

Til andre arbejdsløse Personer kan Understøttelse ydes efter Skøn over den i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Trang. Understøttelsen til disse arbejdsløse Personer maa dog ikke sættes højere end den, der ydes Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne i ordinær og ekstraordinær Understøttelse, og skal sættes væsentlig lavere, saafremt vedkommende har haft Adgang til at blive Medlem af en Kasse, men har undladt at benytte sig deraf.

Som Maksimum for den ekstraordinære Understøttelse fastsætter Loven, at den fortsatte Hjælp ikke maa overstige det af Arbejdsløshedskasserne hidtil ydede Beløb, medens Tillægshjælpen fastsættes til højst at udgøre 45 Øre pr. Barn for hver ledig Dag. Udover de heromhandlede Beløb *kan* Kommunalbestyrelsen bemyndige den kommunale Hjælpekasse til at yde saadanne Medlemmer af anerkendte Arbejdsløskasser, der er Familieforsørgere, en Hjælp af indtil 1 Kr. pr. ledig Dag til hver Familie enten som fortsat Hjælp eller som en Tillægshjælp.

Indtil 31/3 1922 kunde der dog ydes indtil 1 Kr. 50 Øre pr. ledig Dag. De fornævnte Beløb af 45 Øre og 1 Kr. skal for hver 162 Kr., som Dyrtidstillæget for gifte Mænd i Statstjenesten falder i Forhold til Beløb pr. 1. Oktober 1921 (jfr. Lov Nr. 489 af 12. September 1919 § 92, Stykke 4) nedsættes med henholdsvis 3 Øre og 20 Øre.

Den samlede Understøttelse maa dog i intet Tilfælde overstige to Trediedele af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn henholdsvis for mandlige og kvindelige Arbejdere.

Reglerne for Understøttelsernes højeste Beløb og Varighed vil iøvrigt være at fastsætte saaledes, at det efter et Skøn over den forhaandenværende og den ventede Arbejdsløshed samt Fondens øvrige Udgifter maa antages, at mindst 2 Mill. Kr. af Fondens Midler (heri indbefattet det Statstilskud, som forfalder i Finansaarets Løb) vil være i Behold ved Finansaarets Udgang.

De nærmere Regler for Ydelsen af den heromhandlede Hjælp, derunder Understøttelsernes højeste Beløb, Hjælpens Varighed, Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne m. v., fastsættes efter Indstilling fra Arbejdsnævnet af Indenrigsministeren.

Under 3. Januar 1922 udkom Indenrigsministeriets første Bekendtgørelse om Regler for Ydelsen af den herommeldte ekstraordinære Understøttelse, efter at Indenrigsministeren havde skønnet, at der forelaa ekstraordinær Arbejdsløshed indenfor alle Fag. Disse Regler skulde imidlertid kun gælde rent midlertidigt, indtil de endelige Regler ved Arbejdsnævnets Foranstaltning kunde blive udarbejdede. Ifølge disse midlertidige Regler skulde i Kommuner, i hvilke der i Henhold til tidligere gældende Lovbestemmelser af Indenrigsministeren havde været fastsat Regler for Udbetalingen af ekstraordinære Understøttelser, herommeldte Understøttelse til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser ydes efter disse hidtil gældende Regler, naturligvis begrænset af de af Loven fastsatte Rammer (jfr. foran).

I Kommuner, i hvilke der ikke havde været fastsat saadanne Regler, ydedes den ekstraordinære Understøttelse efter Hjælpekassens Skøn, dog at Understøttelsen skulde holdes indenfor de samme Grænser, som gjaldt for de forannævnte Kommuner, i hvilke der tidligere havde været fastsat Regler.

Understøttelsen til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, blev fastsat at skulle ydes efter Hjælpekassens Skøn over den i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Trang og med overvejende Hensyntagen til vedkommendes Forsørgerpligter, men med de Begrænsninger, som Loven fastsætter.

Under 11. Februar 1922 udkom efter Indstilling fra Arbejdsnævnet Indenrigsministeriets Bekendtgørelse indeholdende de endelige Regler for Ydelsen af herommeldte Understøttelser. Disse Regler, der afløste de midlertidige Regler, traadte i Kraft 15. Februar og fik Gyldighed indtil Udgangen af heromhandlede Tidsrum nemlig til 31. Marts 1922. Da der imidlertid under 21. Marts 1922 udkom en ny Bekendtgørelse med delvis ændrede Regler, hvilken Bekendtgørelse findes optrykt som Bilag (III) til nærværende Beretning, skal man her kun berøre de Punkter, med Hensyn til hvilke de to Bekendtgørelser væsentligt afviger fra hinanden.

Som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør ydedes der efter Bekendtgørelse af 11. Februar samme Beløb pr. ledig Dag som af Kassen og i samme ugentlige Dageantal. Efter Bekendtgørelsen af 21. Marts sondredes mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Som fortsat Hjælp

efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør blev for Forsørgere fastsat et Beløb pr. Dag svarende til $^{2}/_{3}$ af den daglige Understøttelse, som vedkommende har oppebaaret fra sin Arbejdsløshedskasse. Hjælpen ydes pr. ledig Dag, dog højst i 6 Dage pr. Uge og indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder i et af Kommunalbestyrelsen fastsat Antal Dage, der dog højst kan sættes til 90 Dage og mindst til 40 Dage fra 1. April 1922 at regne.

Med Hensyn til Ikke-Forsørgere bestemtes, at der indenfor de fastsatte Rammer for Hjælpens Ydelse til Forsørgere skulde kunne ydes Hjælp, naar Kommunalbestyrelsen bestemmer det.

Tillægshjælpen (til den vedtægtsmæssige Understøttelse og til den fortsatte Hjælp), der ifølge Bekendtgørelse af 11. Februar udgjorde 45 Øre pr. understøttet Dag for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar, nedsættes i Overensstemmelse med Nedgangen i fornævnte Pristal med 3 Øre til 42 Øre.

Hjælpen fastsættes derhos til højst at kunne ydes for 6 Dage pr. Uge.

Den yderligere Hjælp, som Kommunalbestyrelsen kan bemyndige Hjælpekassen til at yde Familieforsørgere pr. understøttet Dag, var ifølge Bekendtgørelsen af 11. Februar 1 Kr. (for Tiden indtil 31/3 1922 dog 1 Kr. 50 Øre). Denne Hjælp nedsattes i Overensstemmelse med Pristallets Nedgang til 80 Øre pr. understøttet Dag.

Hjælpen ydes for højst 6 Dage pr. Uge.

Medens de i Lovens § 20 indeholdte Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde der ikke maa ydes Understøttelse af de anerkendte Arbejdsløshedskasser, efter Bekendtgørelsen af 11. Februar ogsaa fandt Anvendelse med Hensyn til den ekstraordinære Understøttelse, gjorde Bekendtgørelsen af 21. Marts for nærmere i § 5 omhandlede Forhold Udbetalingen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse afhængig af andre Betingelser end de, der er gældende for den vedtægtsmæssige Understøttelse (se nærmere herom i Afsnittet „60 Dages Reglen under Lockouten i 1922“, forsaavidt angaar Udbetalingen af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse under Strejke og Lockout).

I H. t. Lovens § 33 Stk. 3 vil der efter nærmere Regler kunne ydes Understøttelse af Arbejdsløshedsfondens Midler til arbejdsløse, der ønsker at deltage i de i §en nærmere angivne Kursus. De nærmere Regler om Ydelse af Understøttelser fastsættes af Indenrigsministeriet i H. t. Indstilling fra Arbejdsnævnet. Udgifterne til disse Understøttelser udredes fuldt ud af Fonden. Reglerne blev fastsat af Indenrigsministeriet under 24. Februar 1922. De findes meddelt i Arbejdsdirektoratets Cirkulære af 11. Marts 1922, hvilket Cirkulære findes aftrykt som Bilag II til nærværende Beretning. De paagældende Regler er dog paa nogle Punkter ændrede ved Arbejdsdirektoratets Cirkulære af 8. December 1922 (Bilag VII).

De nærmere Regler for Hjælpekassens Aflæggelse af Regnskabet over de til Understøttelser i H. t. § 31 udredede Beløb samt over de Understøttelsesbeløb, som af Hjælpekassen er ydet i H. t. § 33 Stk. 3, har Indenrigsministeriet fastsat i Cirkulære af 30. Maj 1922. Dette Cirkulære er aftrykt i Beretningen under Bilag V.

Reglerne vedrørende Udførelsen af Nødhjælpsarbejder og Fondens Tilskud hertil findes i Lovens § 32.

Anerkendelsen af et Arbejde som Nødhjælpsarbejde meddeles af et i København og i hvert Amt nedsat Udvalg. Som Betingelse for Anerkendelse kræves bl. a., at Arbejdet er iværksat af Staten eller Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, og at Formaalet med Arbejdets Iværksættelse er at afhjælpe Arbejdsløshed.

Arbejdsvilkaarene, der fastsættes af Indenrigsministeriet for hvert enkelt Arbejde efter Indstilling af de paagældende Amtsudvalg, skal være fastsat saaledes, at de flest mulige arbejdsløse kan finde Beskæftigelse derved, og at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse og paa den anden Side alligevel stadig bliver af Interesse for de paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Som Følge heraf bliver Arbejdsvilkaarene i Almindelighed fastsat saaledes, at der enten arbejdes paa fuld Arbejdstid til noget lavere end sædvanlig (tarifmæssig) Løn, eller paa nedsat Tid til tarifmæssig Løn.

Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn ved anerkendte Nødhjælpsarbejder ydes der af Arbejdsløshedsfonden et Beløb — højst 3 Kr. — pr. fuld Arbejdsdag (8 Timer) for hver beskæftiget Arbejder.

De nærmere Regler findes i den som Bilag I til Beretningen optrykte Bekendtgørelse fra Indenrigsministeriet af 1. Februar 1922.

Endelig skal anføres med Hensyn til de Fonden paahvilende Udgifter Bestemmelsen i Lovens § 33 Stk. 1 om, at der af Fondens Midler kan bevilges Tilskud til Oprettelsen af Kursus for arbejdsløse.

Bestyrelsen af Fonden er henlagt til Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed.

Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Arbejdsnævnet de fornødne Regler for Anbringelsen af Fondens Midler og Regnskabsaflæggelse.

Med Hensyn til Anbringelsen af Fondens Midler har Indenrigsministeriet under 13. Oktober 1922 fastsat følgende Regler:

I Henhold til § 30, Stk. 2, i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. fastsætter Indenrigsministeriet herved efter Indstilling fra Arbejdsnævnet følgende Regler for Anbringelsen af den i nævnte Lovs § 28 omhandlede Arbejdsløshedsfonds Midler:

»De Midler, der i Henhold til § 29 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indgaar i den i samme Lovs § 28 omhandlede Arbejdsløshedsfond, og som ikke umiddelbart efter Indbetalingen til Fonden vil være at anvende til de i Lovens § 31—33 nævnte Formaal, skal paa bedst mulig Maade frugtbargøres ved Anbringelse i Pengeinstituter, eventuelt i Værdipapirer; om, og i hvilket Omfang, Fondens Midler skal anbringes i Værdipapirer, afgøres af Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet.

Arbejdsløshedsfondens Midler kan indsættes til Forrentning i Nationalbanken i København, saafremt denne Bank maatte give samme Rente som de andre Banker, i Københavns Handelsbank, Den danske Landmandsbank og Privatbanken i København, og fordeles mellem de nævnte Banker, saaledes at de der indestaaende Kapitaler under Hensyn til Dispositionsbetingelserne for de Fonden tilhørende Kapitaler giver det størst mulige Udbytte.

Saafremt en Del af Fondens Midler skal anbringes i Værdipapirer, kan saadan Anbringelse kun finde Sted i Obligationer, udstedt af den danske Stat, Kongeriget Danmarks Hypothekbank, Tiendebanken og af Danske Kreditforeninger, i hvis Obligationer det er tilladt at anbringe umyndiges Midler.«

Vedrørende Aflæggelse af Fondens Regnskab har Indenrigsministeriet under 13. Oktober 1922 fastsat følgende Regler:

I Henhold til § 30, Stk. 2, i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. fastsætter Indenrigsministeriet herved efter Indstilling fra Arbejdsnævnet følgende Regler for Aflæggelse af Regnskab for den i nævnte Lovs § 28 omhandlede Arbejdsløshedsfond:

»Arbejdsløshedsfondens Regnskab skal være afsluttet senest 1. November for det sidstforløbne Regnskabsaar.

Som *Indtægter* opføres:

1) de af Statskassen med Hjemmel i § 29, Stykke 5, i Lov af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. eller i særlig Bevilling paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov indbetalte Beløb;

2) de i Henhold til Stk. 2, jfr. Stk. 4, i samme Paragraf hos Arbejdsgiverne af vedkommende Forsikringsselskab (Forbund) opkrævede Beløb bilagt med de af den foreskrevne Revision godkendte Opgørelser over beregnede Bidrag for hvert enkelt Selskab (Forbund);

3) de fra Arbejdsgivere, der i Medfør af Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 § 18 er fritaget for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, direkte til Arbejdsløshedsfonden i Henhold til Stykke 4 i fornævnte § 29 i Loven af 22. December 1921 indbetalte Bidrag, bilagt med den af den foreskrevne Revision for hver enkelt Arbejdsgiver godkendte Beregning af Antallet af beskæftigede Helaarsarbejdere;

4) de i Stk. 6 i samme Paragraf omhandlede Bidrag fra de anerkendte Arbejdsløshedskasser bilagt med Fortegnelser over de i hvert Kvartal til Kasserne indgaaede ordinære Medlemsbidrag;

5) de i Regnskabsaaret indvundne Renter.

Som *Udgifter* opføres:

1) de af Arbejdsløshedsfonden til Hjælpekasserne udbetalte Forskud bilagt med Arbejdsnævnets eller Arbejdsdirektørens paa Nævnets Vegne afgivne Udgiftsordre, og med vedkommende Hjælpekasses Kvittering for Modtagelsen;

2) de ved den endelige Opgørelse med Hjælpekasserne for det sidst forløbne Regnskabsaar til disse eventuelt udbetalte yderligere Beløb, bilagt

med de af Hjælpekasserne aflagte, af de kommunale Revisorer reviderede Regnskaber for det paagældende Regnskabsaar og forsynede med Arbejdsdirektørens Godkendelse;

3) de til Nedsættelse af Udgifter til Arbejdslønnen ved Udførelse af Nødhjælpsarbejder i Henhold til Stk. 7 i § 32 i oftnævnte Lov af 22. December 1921, udbetalte Beløb bilagt med de indsendte Begæringer og vedkommende Nødhjælpsarbejdsudvalgs eventuelle Erklæring;

4) de til Kommuner til Oprettelse af Uddannelseskursus for arbejdsløse udbetalte Beløb bilagt med de paagældende Kommuners Kvitteringer og med Erklæring fra Arbejdsnævnet (Arbejdsdirektøren paa Nævnets Vegne) om, at Bevilling til Oprettelse af saadanne Kursus er givet, og Bevillingernes Størrelse;

5) de af Arbejdsdirektøren i Henhold til Lovens § 33, Stk. 3, tilstaaede Understøttelser til arbejdsløse til Deltagelse i Kursus af længere Varighed, bilagt med Opgørelse fra de Arbejdsløshedskasser og Hjælpekasser, der forskudsvis har udredet Beløbene, hvilke Opgørelser atter bilægges med Arbejdsdirektoratets Meddelelse om den tilstaaede Understøttelse og Attest fra vedkommende Skoles Forstander for, at de paagældende Personer har besøgt Skolen i et saa stort Antal Dage, som der udbetales Understøttelse for;

6) de med Fondens Administration forbundne Udgifter, bilagt med Arbejdsnævnets Erklæring om, at disse er overensstemmende med de herom fastsatte Regler.«

Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i H. t. en af Indenrigsministeren under 13. Oktober 1922 fastsat Instruks. Denne er saalydende:

I Henhold til § 30, Stk. 3, i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. fastsætter Indenrigsministeriet herved følgende Instruks for Revisionen af den i Lovens § 28 omhandlede Arbejdsløshedsfonds Regnskaber:

§ 1.

Revisionens Øjemed er Tilvejebringelsen af den fornødne Sikkerhed for Rigtigheden af de af Fondens Bestyrelse aflagte Aarsregnskaber og Maanedsekstrakter samt for Tilstedeværelsen af de Aktiver og den Kassebeholdning, som ifølge Regnskaberne skal være i Fondens Besiddelse.

§ 2.

Det paahviler Revisorerne at gennemgaa det af Hypothekbanken aflagte aarlige Regnskab og sammenholde det med Bøgerne. De skal paase, at alt er ført paa de rigtige Konti, at alle Indtægterne er førte og overensstemmende med Bilagene, at Udgifterne er behørigt dokumenterede og legitimerede samt overhovedet kontrollere alt fornødent, for at Rigtigheden af Regnskabets Status i det hele kan bevidnes. Særlig skal de paase, at Regnskabet affattes og dokumenteres overensstemmende med de af Indenrigsministeriet i saa Henseende fastsatte Regler, samt at Fondens Midler er anbragte i Overensstemmelse med de derom gældende Regler.

§ 3.

Efter at have gennemgaaet Regnskabet forsyner Revisionen det med Paategning om, hvilke Bemærkninger det maatte give Anledning til, hvorefter Regnskabet tilstilles Arbejdsnævnet til Godkendelse. Det af Nævnet godkendte Regnskab tilstilles derefter Indenrigsministeriet.

§ 4.

Det paahviler ligeledes Revisionen ved Udløbet af hvert Fjerdingaar at efterse Fondens Aktiver og Kassebeholdning, gennemgaa Bøgerne og sammenholde disse med den sidste af Banken affattede Maanedsbalance samt forsyne Balancen med Paategning om, hvorvidt de finder noget at indvende mod Rigtigheden af samme.

§ 5.

Revisionen af Aarsregnskabet skal være tilendebragt senest 6 Uger efter Regnskabets Afslutning.

§ 6.

Revisionen er berettiget til af Fondens Bestyrelse og Personale at forlange alle de Oplysninger, som den maa anse for fornødne til Udførelsen af det den paahvilende Hverv, ligesom den er berettiget til til et hvilket som helst Tidspunkt at foretage Kasseeftersyn.

§ 7.

Saafremt der ved Revisionen maatte konstateres Forhold, som skønnes ikke at være overensstemmende med de for Bestyrelsen af Fonden fastsatte Regler, paahviler det Revisorerne uopholdeligt at underrette Arbejdsnævnet, eventuelt Indenrigsministeriet, om det paagældende Forhold.«

Mellem Arbejdsnævnet og Kongeriget Danmarks Hypothekbank er under 9. Oktober 1922 indgaaet følgende af Indenrigsministeriet godkendt Overenskomst om Udførelsen af Kasse- og Bogholderiforretninger med dertil hørende Ekspedition for Arbejdsløshedsfonden:

Overenskomst mellem Arbejdsnævnet og Kongeriget Danmarks Hypothekbank

om

Udførelsen af Kasse- og Bogholderiforretninger med dertil hørende Ekspeditioner for den i §§ 28—33 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 omhandlede Arbejdsløshedsfond.

§ 1.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank paatager sig mod et for hvert Regnskabsaar efter dettes Udløb ved Forhandling mellem Arbejdsnævnet og Direktionen for Hypothekbanken fastsat og af Indenrigsministeren og Finansministeren godkendt Vederlag for Arbejdsløshedsfonden at udføre Kasse- og Bogholderiforretninger med dertil hørende Ekspeditioner i det i nærværende Overenskomst nærmere angivne Omfang.

§ 2.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank *indkasserer de Arbejdsløshedsfonden tilkommende Beløb* nemlig:

a. det Fonden fra Statskassen i Henhold til ovennævnte Lovs § 29, Stk. 5, tilkommende Beløb;

b. de Arbejdsgiverne i Henhold til ovennævnte Lovs § 29, Stk. 2, jfr. Stk. 4, paahvilende Bidrag, saaledes at Banken besørger rettidig Opkrævning, respektive Inddrivelse, af disse efter de af Indenrigsministeren efter Forhandling med Arbejdernævnet og Arbejderforsikringsraadet fastsatte Regler, hos de til Overtagelse af lovpligtig Ulykkesforsikring anerkendte Forsikringsselskaber, Forsikringsforbund og hos de Arbejdsgivere, der er fritagne for at afgive Risiko efter Ulykkesforsikringsloven til et anerkendt Selskab; det Selskaberne og Forbundene i Henhold til Lovens § 30, Stk. 4, tillagte, af Indenrigsministeren fastsatte Vederlag for Opkrævningen af det Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag til Arbejdsløshedsfonden fradrages af Hypothekbanken ved Indkrævningen;

c. de Bidrag, der i Henhold til Lovens § 29, Stk. 6, ved Udgangen af hvert Kvartal skal indskydes af Arbejdsløshedskasserne.

§ 3.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank drager Omsorg for, at *Arbejdsløshedsfondens Midler anbringes* paa bedst mulig Maade i Overensstemmelse med de af Indenrigsministerens i Henhold til ovennævnte Lovs § 30, Stk. 2, fastsatte Regler.

§ 4.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank udbetaler af Arbejdsløshedsfonden efter dertil i hvert enkelt Tilfælde af Arbejdsnævnet eller Arbejdsdirektøren paa Nævnets Vegne meddelt Ordre *Forskud* til de kommunale Hjælpekasser *i Henhold til ovennævnte Lovs § 31, Stk. 1.*

§ 5.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank gennemgaar efter hvert Regnskabsaars Udløb de af de kommunale Hjælpekasser for det forløbne Aar aflagte Regnskaber over de i Henhold til Lovens § 31 ydede Understøttelser og forelægger de paagældende Regnskaber, efterhaanden som disse foreligger reviderede, til Arbejdsdirektørens Godkendelse, hvorefter Banken, naar denne Godkendelse er meddelt, foretager Udligning til Hjælpekasserne af de dem af Arbejdsløshedsfonden udover de ydede Forskud tilkommende Beløb.

Hypothekbanken skal endvidere, om fornødent, hos Hjælpekassen indhente Oplysning om, hvilke Regler Hjælpekassen i det forløbne Regnskabsaar har fastsat for den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse paa de Punkter, hvor de gældende Regler giver Kommuner Valgfrihed, samt endvidere Specifikation af det af hver Hjælpekasse opførte Administrationsbeløb.

§ 6.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank udbetaler af Arbejdsløshedsfonden *Tilskud til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn* ved de i Henhold til ovennævnte Lovs § 32 godkendte *Nødhjælpsarbejder.* Udbetalingen sker i Overensstemmelse med de af Indenrigsministeren med Hjemmel i § 32, Stk. 7, fastsatte Regler og i Henhold til de gennem Nødhjælpsarbejdsudvalgene og Arbejdsdirektoratet modtagne Begæringer.

§ 7.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank udbetaler af Arbejdsløshedsfonden:

a. Tilskud til Kommuner til Oprettelse af Uddannelseskursus for arbejdsløse, naar Bevilling efter ovennævnte Lovs § 33, Stk. 1, er givet af Arbejdsnævnet;

b. Refusion til Arbejdsløshedskasser og kommunale Hjælpekasser af de af disse Kasser forskudsvis afholdte Udgifter til de af Arbejdsdirektøren bevilgede Understøttelser til arbejdsløse til Deltagelse i Kursus i Henhold til ovennævnte Lovs § 33, Stk. 3.

§ 8.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank aflægger overfor Arbejdsnævnet snarest muligt efter hvert Regnskabsaars Udløb og senest inden den førstkommende 1. November Regnskab over Arbejdsløshedsfondens Indtægter og Udgifter i Overensstemmelse med de af Indenrigsministeren i Henhold til ovennævnte Lovs § 30, Stk. 2, fastsatte Regler.

Kongeriget Danmarks Hypothekbank tilstiller for hver Maaned Indenrigsministeriet og Arbejdsdirektøren paa Arbejdsnævnets Vegne en Maanedsbalance og Status vedrørende Arbejdsløshedsfonden.

§ 9.

Nærværende Overenskomst gælder for Tiden indtil 1. April 1924.

Eventuelle Uoverensstemmelser vedrørende Overenskomstens Forstaaelse afgøres endeligt af Indenrigsministeren.

Af Hensyn til Stemplingen bemærkes, at det i Overenskomstens § 1 omhandlede Vederlag ikke antages at ville overstige 12.000 Kr. aarlig.

I Henhold til denne Overenskomst har Banken under 8. December 1922 aflagt omstaaende Regnskab for Arbejdsløshedsfondens første Regnskabsaar (Tidsrummet 1/1—31/3 1922).

Regnskabet er opstillet *udelukkende* som Kasseregnskab, altsaa kun medtagende Indtægter, der faktisk er indgaaet i, og Udgifter, der faktisk er afholdte af Fonden i det paagældende Tidsrum. Det endelige Driftsregnskab, indeholdende Fondens endelige Indtægter og Udgifter med Hjemmel i Januar Kvartal 1922, vil først kunne aflægges, naar Bankens Revision af de af Hjælpekasserne aflagte Regnskaber over udbetalte Understøttelser er tilendebragt.

Som Regnskabet viser, er der i Kvartalet faktisk kun tilgaaet Fonden Indtægter hidrørende fra Statskassens Tilskud, der tilsammen udgør 9 Mill. Kr.

Regnskab for Arbejdsløshedsfonden for første Regnskabsaar.

(1. Januar 1922—31. Marts 1922.)

INDTÆGT.	Kr.	UDGIFT.	Kr.
1. Statskassens Tilskud i Henhold til § 29, Stk. 5 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921	9.000.000	1. Forskud til Hjælpekasserne....	6.625.300
2. Indbetalt af Ulykkesforsikrings-selskaber à conto paa Bidrag fra Arbejdsgiverne	0	2. Refusion til Hjælpekasserne: $^{2}/_{3}$ af det i forrige Regnskabsaar udbetalte Beløb	0
3. Indbetalt af Arbejdsgivere, der er fritaget for at tegne Forsikring.	0	3. Tilskud til Udførelse af Nødhjælpsarbejder	0
4. Indbetalt af Arbejdsløsheds-kasserne......................	0	4. Tilskud til Kommuner til Oprettelse af Uddannelseskursus for arbejdsløse	0
5. Indvundne Renter	0	5. Understøttelse til arbejdsløse til Deltagelse i Kursus af længere Varighed......................	0
		6. Administrationsudgifter	0
		7. Kassebeholdning pr. 31. Marts 1922	2.374.700
	Kr. 9.000.000		Kr. 9.000.000

Af de 5 Mill. Kr., som Staten tilskød udover Grundfonden, nemlig 7 Mill. Kr., er altsaa kun to Mill. Kr. indgaaet i Fonden inden det heromhandlede Regnskabsaars Udgang.

Da de nærmere Regler om Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, disses Opkrævning m. m., som foran anført, først blev endelig udarbejdede i Maj Maaned 1922, er der følgelig ikke indgaaet Bidrag fra Arbejdsgiverne i herommeldte Kasseregnskab for Januar Kvartal 1922, der kun har medtaget faktisk indgaaede Indtægter indtil 31/3 1922, men derimod ikke Tilgodehavender.

Som foran nævnt skal de anerkendte Arbejdsløshedskasser i H. t. Loven ved Udgangen af hvert Kvartal i Fonden indskyde 5 % af det som ordinært Medlemsbidrag i Kvartalet indgaaede Beløb. Kassernes Indskud i Forhold til indgaaet Medlemsbidrag i Januar Kvartal er derfor heller ikke med i ovenstaaende Regnskab, idet Beløbet først har kunnet opgøres efter 1. April 1922.

Endelig ses det af Regnskabet, at der endnu ikke er tilgaaet Fonden Renter inden Udgangen af Kvartalet.

Med Hensyn til Udgifterne i det paagældende Tidsrum ses det af Regnskabet, at Fonden har udbetalt Hjælpekassernes Forskud til et samlet Beløb af Kr. 6.625.300. Det vil paa nærværende Tidspunkt ikke kunne fastslaas, i hvilket Forhold dette Beløb staar til Fondens endelige Udgifter til Refusion af Hjælpekassernes Udbetalinger. Det endelige Resultat vil først kunne foreligge, naar Revisionen af Hjælpekassernes Regnskaber er tilendebragt. Under Hensyn til,

at mange af de større Hjælpekasser, herunder Københavns Kommunes Hjælpekasse, inden Udgangen af Kvartalet har faaet udbetalt Forskud svarende omtrent til de dem i Forhold til deres Udbetalingsvirksomhed fra Fonden tilkommende Refusionsbeløb, vil man imidlertid rent skønsmæssigt kunne anslaa, at Fondens endelige Andel i Udgifterne vil andrage godt 10 Mill. Kr.

Med Hensyn til de øvrige i Regnskabet specificerede Fonden paahvilende Udgifter ses, at der indtil Regnskabsaarets Udgang endnu ikke er foretaget Udbetalinger. I øvrigt andrager disse andre Udgifter i Sammenligning med Fondens Udgifter til Understøttelser kun forholdsvis mindre Beløb. Den samlede Sum for det paagældende Tidsrum vil næppe overstige 100—150.000 Kr. Heraf udgør Fondens Tilskud til Nødhjælpsarbejder langt det største Beløb, medens Udgifterne til Oprettelsen af Uddannelses-Kursus kan anslaas til ca. 6.000 Kr. og Udgifterne til Understøttelser til arbejdsløse under Skoleophold kan anslaas til ca. 10.000 Kr.

Disse Udgifter vil dog i Finansaaret 1922—23 stige væsentligt, idet man i videst muligt Omfang har søgt at hjælpe de Personer, der under deres Arbejdsløshed har ønsket gennem Kursus eller paa anden Maade yderligere at dygtiggøre sig, for at de senere kan staa bedre udviklet paa deres særlige Arbejdsomraade.

Arbejdsnævnet.

Ved Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. oprettedes et Arbejdsnævn bestaaende af 3 Afdelinger. Den første Afdeling, Afdeling A., har til Opgave at beskæftige sig med Arbejdsanvisningen, anden Afdeling, Afdeling B., der er en Fortsættelse af det i Henhold til Lov af $^5/_1$ 1920 bestaaende Arbejdsløshedsnævn, har til Opgave at beskæftige sig med Forhold vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen, medens den sidste Afdeling, Afdeling C., beskæftiger sig med Forhold vedrørende den ekstraordinære Arbejdsløshed. Arbejdsdirektøren kan derhos indkalde Nævnsafdelingerne til samlet Møde til Drøftelse af Spørgsmaal af mere almindelig Interesse.

I Regnskabsaarets første 3 Kvartaler afholdt Arbejdsløshedsnævnet ialt 13 Møder. I sidste Kvartal afholdt Arbejdsnævnets Afdeling B. 8 Møder, dets Afdeling C. 9 Møder, medens dets Afdeling A. endnu ikke ved Regnskabsaarets Udgang havde holdt noget Møde.

Af Sager, Arbejdsløshedsnævnet før $^1/_1$ 1922 og efter denne Dato Arbejdsnævnets Afdeling B. har haft til Behandling, skal anføres, at Forslag til Lov om Ændring i Loven af 5. Januar 1920 om anerkendte Arbejdsløshedskasser var forelagt Nævnet til Udtalelse. Sagen behandledes af Nævnet i fire Møder og afsluttedes med en motiveret Flertals- og Mindretalsindstilling. I Regnskabsaarets Begyndelse vedtog Nævnet at indstille til Ministeriet at søge Finanslovsændring for at stille et Beløb af indtil 5 Mill. Kr. til Disposition for Laan til nødstedte Kasser. Til at gennemgaa Andragender fra Kasserne om Laan blev nedsat et Udvalg. Ogsaa paa Møder i September, Oktober og December 1921 samt i Januar Kvartal 1922 behandlede Nævnet Spørgsmaalet om Laan til nødstedte Kasser og foretog Indstilling om, at der maatte blive stillet yderligere Midler til Disposition til Laan til nødstedte Kasser.

Paa et den 26. April 1921 afholdt Møde behandlede Nævnet Spørgsmaalet om Ydelse af Refusion til Kasserne for de Udgifter, som blev paaført dem ved at optage Medlemmer fra de sønderjydske Landsdele i Henh. til Lov Nr. 312 af 28. Juni 1920 angaaende Arbejdsløshedsforsikring i de sønderjydske Landsdele. Nævnet vedtog en Resolution gaaende ud paa, at der blev ydet Kasserne fuld Refusion af den Understøttelse, de udbetalte i det første Aar til de i Henhold til nævnte Lov optagne Medlemmer.

Paa nogle Møder har Nævnet behandlet Spørgsmaalet om Kassernes Tilbagebetaling paa Laan ydet i Henhold til § 27 i Lov af $^5/_1$ 1920 og tidligere (ekstraordinære) Love. Til at behandle Spørgsmaalet om Kassernes Gensidighedsoverenskomst med udenlandske Organisationer nedsatte Nævnet et Udvalg, som fremsatte til Nævnet et Forslag om en Udtalelse til Kasserne. Nævnet vedtog

Forslaget, der gik ud paa, at Kasserne, saafremt de havde Gensidighedsoverenskomst, men denne paa Grund af de forandrede Forhold ikke længere kunde anses for at være helt bindende eller ikke at svare til de forandrede Forhold, skulde søge at faa den bekræftet eller bragt i Overensstemmelse med Tidens Krav.

I Tilfælde, hvor der ikke i Forvejen eksisterede nogen Overenskomst, opfordredes Kasserne til at søge saadanne tilvejebragte, i hvert Fald forsaavidt angaar de skandinaviske Lande og Tyskland.

Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes overfor Medlemmer, som oppebærer Invaliderente, har været til Behandling i Nævnet. Nævnet vedtog at behandle hvert Tilfælde, som maatte komme til at foreligge, uden at tage noget almindeligt Standpunkt til Sagen.

Af specielle Sager af mere almindelig Interesse, som har foreligget for Nævnet, skal nævnes, at Nævnet har givet sin Tilslutning til Deling af Sø- og Landkokkenes Arbejdsløshedskasse i to selvstændige Kasser, nemlig Søkokkenes Arbejdsløshedskasse og Landkokkenes Arbejdsløshedskasse. Et Andragende om Godkendelse af en selvstændig Arbejdsløshedskasse for Skibsværftsarbejderne er nægtet Tilslutning. Nævnet har givet sin Billigelse til, at Dansk Transportarbejderforbunds Medlemmer blev optaget i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, saaledes at de ved Betaling af et særligt højere Kontingent afholdt deres egen Risiko, en Ordning, der forøvrigt nu er ophørt, saaledes at Transportarbejderforbundets Medlemmer staar i Kassen med samme Rettigheder og Forpligtelser som Kassens øvrige Medlemmer. For Nævnet har foreligget Andragende fra Hovedledelsen for Tjenernes Arbejdsløshedskasse om Godkendelse af, at ethvert Medlem, som fik Polititilhold i Henhold til Lov Nr. 151 af 1. April 1921 om ikke at deltage som Medhjælper i Beværtninger og Gæstgiverier, blev ekskluderet af Kassen. Nævnet vedtog ikke at tage Stilling til denne almindelige Afgørelse, men optage hver Klage, som maatte fremkomme, til Behandling. For Nævnet har foreligget til Afgørelse nogle Klager over, at der var nægtet Medlemmer, som havde opnaaet Arbejde under en anden Kasses Omraade, Overflytning til den paagældende Kasse. Nævnet udtalte, at en saadan Nægtelse maatte anses for at være i Strid med de mellem Kasserne godkendte Overflytningsregler.

I Regnskabsaarets sidste Kvartal har Nævnet navnlig behandlet Reglerne om Udbetaling af Understøttelse under Strejke eller Lockout, hvilket findes omtalt andetsteds.

Nævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed har som anført afholdt 9 Møder i Tiden $^{1}/_{1}$ 1922 til $^{31}/_{3}$ 1922. Nævnet var paa disse Møder næsten udelukkende beskæftiget med Spørgsmaalet om Udbetaling af Understøttelse i Henhold til §§ 31 og 33 i Lov af $^{21}/_{12}$ 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. samt om Regler for Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse under Strejke og Lockout.

Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. traadte i Kraft 1. Januar 1922, og fra denne Dato at regne ophævedes Lov Nr. 110 af 29. April 1913 om Arbejdsanvisning og Lov Nr. 80 af 8. April 1914 om anerkendte Arbejdsløshedskasser, saaledes som denne blev ændret ved Lov Nr. 674 af 22. December 1919 og bekendtgjort den 5. Januar 1920.

Ved Loven af 22. December 1921 sammensluttedes de to hidtil adskilte Institutioner, nemlig Arbejdsanvisningsdirektoratet, der førte Tilsynet med Arbejdsanvisningen, og Arbejdsløshedsinspektoratet, der førte Tilsynet med Arbejdsløshedsforsikringen, i en fælles Institution: Arbejdsdirektoratet, hvorefter Tilsynet med saavel Arbejdsanvisningen som Arbejdsløshedsforsikringen føres af Arbejdsdirektøren.

Embedet som Arbejdsanvisningsdirektør, der paa det omhandlede Tidspunkt var ubesat, og Embedet som Arbejdsløshedsinspektør, der siden 1915 var beklædt af cand. mag. Frk. C. Black, ophævedes.

Under 19. Januar 1922 udnævntes Overretssagfører Aage Vater til Arbejdsdirektør.

„60 Dages Reglen“ under Lock-outen 1922.

Den af Arbejdsnævnets Afdeling vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen ved Lock-outens Ikrafttræden vedtagne Indstilling til Indenrigsministeriet om at holde alle Arbejdsløse, hvis Arbejdsledighed laa 60 Dage eller mere forud for Lock-outens Ikrafttræden, udenfor Følgerne af den foreliggende Kampsituation fremkaldte baade i Dags- og i Fagpressen saavel fra Arbejdsgiveres som fra Arbejdernes Side en til Tider skarp Debat, under hvilken Nævnets Indstilling blev stærkt om end ikke altid lige retfærdig bedømt.

Da der nu er gaaet tilstrækkelig lang Tid, og man saaledes kan forvente, at de i Spørgsmaalet interesserede Parter nu er i Stand til med mere Ro og med mindre Lidenskab at bedømme Nævnets Handlemaade objektivt og retfærdigt, skal jeg give en Fremstilling dog nærmest som et Referat af de til paagældende Tidspunkt foreliggende Forhold.

Spørgsmaalet om, hvorledes Arbejdsløshedsunderstøttelse bør udbetales under en foreliggende Kampsituation, har man fra forskellige Sider søgt løst gennem to hinanden modstaaende Standpunkter.

Man har saaledes hævdet, at Understøttelse under en Kampsituation kun maatte fratages de Personer, der direkte havde nedlagt Arbejdet eller direkte var lock-outede, medens man fra anden Side har villet hævde, at Understøttelse under en Konflikt overhovedet ikke maatte udbetales, idet paagældende konfliktberørte Fags Medlemmer *alle* var berørte af Konflikten saaledes, at alle Fagets Medlemmer maatte betragtes som direkte Konfliktdeltagere.

Det tidligere Arbejdsløshedsnævn, der ved Loven af 22. December 1921 blev afløst af det nuværende Arbejdsnævn, har imidlertid i herommeldte Spørgsmaal indtaget et Standpunkt, der faktisk absorberer begge de fornævnte Standpunkter, idet Nævnet har erklæret, at Understøttelse selvfølgelig under en foreliggende Konflikt maatte fratages de af Konflikten direkte berørte Personer — altsaa aktive Strejkedeltagere og lock-outede —, men at Kredsen af de Understøttelse fratagne Personer burde udvides, saafremt den foreliggende Konflikt maatte siges at have en afgørende hindrende Indflydelse i Henseende til de lediges Arbejdsmulighed inden for det konfliktberørte Fag.

Dette Standpunkt har givet sig positivt Udtryk i de af Indenrigsministeriet paa Arbejdsløshedsnævnets Indstilling under 28. April 1920 godkendte „Regler for Arbejdsløshedskassernes Forhold under Strejke og Lock-out“, af hvilke jeg her skal citere følgende:

1) I Fag, hvor samtlige Arbejdspladser omspændes af Strejke eller Lock-out, standses Udbetaling af Understøttelse for hele Kassens Vedkommende.

2) I Afdelinger, inden for hvis Omraade samtlige Arbejdspladser berøres af Strejke eller Lock-out, standser Arbejdsløshedskassen ligeledes Understøttelsesudbetalingen ved Konfliktens Udbrud.

3) I Fag og Afdelinger, indenfor hvis Omraade kun en Del af Arbejdspladserne omfattes af Strejke eller Lock-out, fortsætter Kassen sin Udbetalingsvirksomhed, men kun til saadanne Medlemmer, der uforskyldt var ledige og understøttelsesberettigede før Konfliktens Udbrud, eller som bliver ledige fra Virksomheder eller Arbejdspladser, der ikke er Deltagere i Konflikten.

Har en Arbejdsstandsning indenfor et Fag eller en Afdeling et saadant Omfang, at den maa erkendes at være af afgørende hindrende Betydning i Henseende til de lediges Arbejdsmuligheder, vil dog al Udbetaling af Understøttelse i Faget eller Afdelingen være at standse.

Ved Lock-outens Ikrafttræden den 14. Februar 1922 havde Arbejdsdirektoratet altsaa disse Regler at følge for sin Administration, og det var ganske naturligt, at Direktoratet under den omfattende Lock-out straks indkaldte Arbejdsnævnets Afdeling vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen — det saakaldte B. Nævn — for at drøfte den foreliggende Situation med Nævnets Medlemmer, af hvilke 6 er valgte af Arbejdsløshedskasserne samt 2 af Landstinget og 2 af Folketinget.

Under de afholdte Møder, der ofte strakte sig langt ud paa Natten, var man fra alle Sider klar paa, at de under 1 og 2 foran citerede Regler ikke i Almindelighed kunde bringes til Anvendelse, ganske simpelt fordi den af „Dansk Arbejdsgiverforening“ dekreterede Lock-out vel omfattede en Række Fag, men indenfor disse kun et begrænset Antal Arbejdspladser, da samtlige Arbejdsgivere i Danmark jo ikke er eller var Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen. Med faa Ord kunde Situationen betegnes saaledes: indenfor en Række Fag er der paa et begrænset Antal Arbejdspladser dekreteret Lock-out. Hvilken Indflydelse maa denne kun en Del af Arbejdspladserne omfattende Lock-out siges at have paa Beskæftigelsesmuligheden indenfor de paagældende Fag?

Man var imidlertid indenfor Nævnet paa det rene med, at Beskæftigelsesmuligheden indenfor et Fag ikke alene kunde og skulde bedømmes under Hensyn til den foreliggende Lock-out, men at man ogsaa ved dette Skøn burde tage et ikke uvæsentlig Hensyn til den forud for Konflikten værende store Arbejdsløshed indenfor de paagældende Fag.

Under Hensyn til, at Arbejdsløsheden forud for Lock-outen havde været saa stor, at der for et ikke ringe Antal Personer ikke havde vist sig Mulighed for Arbejde ved Faget i omkring 2 Aar, kunde man ikke se bort fra dette sørgelige Faktum, naar et Fags Beskæftigelsesmulighed skulde undersøges.

Man kunde altsaa ikke sige, at Lock-out'en alene havde afgørende hindrende Betydning i Henseende til de lediges Arbejdsmuligheder uden samtidig at erkende, at Beskæftigelsesmulighederne allerede forud for Lock-outen var væsentlig forringede. Der blev derfor i Arbejdsnævnets B. Afdeling fremsat Forslag om, at man skulde tage fornødent Hensyn til, at Arbejdsmulighederne alt forud for Lock-outen var nedsatte, derved, at man fastslog, at Personer, der havde været arbejdsløse i en vis Periode forud for Lock-outen ikke skulde fratages Understøttelse, selv om deres sidste Arbejdssted havde været en af de nu konfliktberørte Virksomheder, og da man efter lange og indgaaende Forhandlinger mente at kunne forvente, at man i Nævnet kunde samle Enighed om dette Princip, vedtog man, at de af Rigsdagen valgte Nævnsmedlemmer samt Arbejdsdirektøren skulde søge en Forhandling med Indenrigsministeren for derved at forskaffe sig Underretning om, hvorvidt Ministeren paa Forhaand vilde give sin Tilslutning til den fremsatte Anvendelse af de givne Regler.

Sammenkomsten med Indenrigsministeren fandt Sted, og under denne udtalte Ministeren, at han forsaavidt kunde slutte sig til Forslaget, men at han ubetinget maatte forlange som Vilkaar for sin Godkendelse af det ham forebragte Forslag, at der herom kom til at foreligge en enstemmig Indstilling fra B. Nævnet.

Nævnsmødet, der havde været suspenderet for at afvente Resultatet af Nævnsudvalgets Forhandling med Indenrigsministeren, blev derefter genoptaget, og efter en langvarig Forhandling enedes sluttelig samtlige Medlemmer om, at Nævnet til Indenrigsministeren skulde indstille, at Arbejdsløshedsunderstøttelse skulde udbetales til de arbejdsløse, hvis Ledighed var indtraadt 60 Dage eller derudover før Lock-outens Ikrafttræden og uanset hvorvidt det sidste Arbejdssted nu ved Lock-outens Indtræden var blevet konfliktberørt eller ej.

Tallet 60 Dage fremkom udelukkende som Udtryk for et Kompromis mellem de forskellige Standpunkter, der svingede fra 15 Dage op til 3 Maaneder forud for Lock-outen.

Nævnets enstemmige Indstilling til Indenrigsministeren blev derefter godkendt, og Arbejdsdirektoratet skulde nu paa Grundlag af de givne Regler træffe Bestemmelse om, hvilke Kasser eller Afdelinger af saadanne, der skulde lukkes, idet man ved „en lukket Kasse eller Afdeling“ herefter maatte forstaa en Kasse eller en Afdeling, indenfor hvilken der kun udbetales Understøttelse til Personer, hvis Arbejdsledigheds Begyndelse ligger mere end 60 Dage forud for Lock-outens Ikrafttræden.

Det Arbejdsdirektoratet paalagte Arbejde skulde ikke blot udføres meget omhyggeligt, men ogsaa hurtigst muligt, men med en sjælden Interesse og Energi gik Direktoratets Personale i Gang med Arbejdet, og selv om Arbejdstiden som Regel først ophørte langt ud paa Natten, blev der dog stadig arbejdet med Lyst og Energi, og kan jeg saaledes kun bringe Direktoratets Embedsmænd og Personale min Kompliment og bedste Tak for det gode Samarbejde.

For nogle faa Kassers Vedkommende var det let at træffe Afgørelsen, naar *samtlige* Arbejdspladser var omspændte af Lock-outen f. Eks. Papirindu-

striarbejdernes Arbejdsløshedskasse, idet samtlige Landets Papirfabrikker blev lukkede som Følge af Lock-outen, men hvor Lockout ikke omspændte samtlige Arbejdspladser, idet paagældende Fags Arbejdsgivere ikke alle var Deltagere i Lockouten, og altsaa kun en Del af Arbejdspladserne indenfor Faget eller Afdelingerne omfattedes af Konflikten, maatte Direktoratet finde en Regel, der bedst muligt kunde virke neutral og retfærdig. Direktoratet havde selvfølgelig straks efter „60 Dages Reglen"s Godkendelse udsendt fornødent vejledende Cirkulære*) til samtlige statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og forlangt fornødent Materiale tilsendt Direktoratet med kort Varsel, og paa Grundlag af det indkomne Materiale blev Arbejdsledighedens og Lock-outens Indflydelse indenfor hvert enkelt Fag og Afdeling nøje bedømt, idet man med fornødent Hensynstagen til Antallet af Arbejdspladser udenfor og indenfor Lock-outen fordelte Antallet af arbejdsløse paa henholdsvis lock-outede og arbejdende. Kom man da til det Resultat, at Tallet af lock-outede plus den Del af de arbejdsløse, der er henregnet til disse, udgjorde $^2/_3$ eller derudover af Arbejdsløshedskassens (eller dennes Afdelinger) Medlemsantal, konstaterede man, at Beskæftigelsesmulighederne kun var tilstede i begrænset Omfang som Følge af Lock-outen, og Lukning af Kassen, forsaavidt angik Udbetaling af Understøttelse, fandt derefter Sted.

Ovenfor har jeg givet en Forklaring af Betydningen af en Kasses Lukning.

Overfor en lukket Kasse eller Afdeling fremkom Begrebet aaben Kasse (Afdeling), og herved forstod man en Kasse (Afdeling), i hvilken der udbetaltes Understøttelse dels til Medlemmer, hvis Arbejdsledighed laa mere end 60 Dage forud for Lock-outen, dels til Medlemmer, hvis Arbejdsledigheds Begyndelse laa *mindre* end 60 Dage forud for Lock-outen, men hvis Arbejdsledighed ikke forelaa fra en konfliktberørt Virksomhed.

Resultatet af Arbejdsdirektoratets Gennemgang og deraf flydende Afgørelse med Hensyn til Lukning eller ej blev da, at af samtlige 693 konfliktberørte Afdelinger blev 205 lukkede i ovenfor anførte Forstand, medens 488 holdtes aabne.

„60 Dages Reglen" kan saaledes karakteriseres som et Kompromis mellem

---

*) Arbejdsnævnets Afdeling for Arbejdsløshedsforsikringen har paa sine den 25. og 28. Februar d. A. afholdte Møder enstemmigt vedtaget følgende Udtalelse til Vejledning for Arbejdsdirektoratet ved dettes Afgørelse i Henhold til de gældende af Indenrigsministeriet under 28. April 1920 godkendte Regler for Arbejdsløshedskassernes Forhold under Strejke og Lock-out:

at der under Hensyn til den nuværende ekstraordinære Arbejdsløshed, der er foraarsaget ogsaa af andre Forhold end de foreliggende Konflikter, kan udbetales Understøttelse til de Arbejdsløshedskassemedlemmer, der i et Tidsrum af 60 Dage eller derover før Strejkes eller Lock-outs Ikrafttræden har været arbejdsledig fra Virksomheder eller Dele af Virksomheder, der er inddragne under Lock-out eller Strejke (dog bortset fra midlertidig Arbejde jfr. Lov 22. December 1921 § 19, 6. Stk. og forannævnte Reglers Pkt. 7).

I Henhold hertil skal Direktoratet henlede Kassernes Opmærksomhed paa, at følgende Regler i Forbindelse med de forannævnte gældende Regler vil være at iagttage.

1) Arbejdsløshedskasser, som ikke berøres af Strejke eller Lock-out, udbetaler Understøttelse til sine Medlemmer som hidtil efter de gældende Regler.

2) Arbejdsløshedskasser, der berøres af Strejke eller Lock-out, udbetaler vedvarende Understøttelse til de Medlemmer, som er eller bliver ledige fra Virksomheder eller Dele af Virksomheder, der *ikke* er inddragne under Lock-out eller Strejke, saafremt Konflikten ikke er af afgørende hindrende Betydning i Henseende til disse lediges Arbejdsmuligheder indenfor Faget eller Afdelingen.

3) Til Arbejdsløshedskassemedlemmer, som er ledige fra Virksomheder eller Dele af Virksomheder, der *er* inddragne under Strejke eller Lock-out, udbetaler disse Kasser Understøttelse, forsaavidt de paagældende Medlemmer er blevne arbejdsledige mindst 60 Dage forud for Lock-out eller Strejkes Ikrafttræden.

4) Til Arbejdsløshedskassemedlemmer, som er blevne ledige fra Virksomheder eller Dele af Virksomheder, der er inddragne under Lock-out eller Strejke og hvis Arbejdsledigheds Begyndelse ligger mindre end 60 Dage forud for Lock-out eller Strejkes Ikrafttræden, udbetales *ikke* Understøttelse.

I de under Pkt. 3 og 4 nævnte Tilfælde bortses fra det i Arbejdsløshedslovens § 9, 6. Stk. ommeldte midlertidige Arbejde.

Til lock-outede eller strejkende Arbejdsløshedskassemedlemmer udbetales der selvsagt *ikke* Understøttelse.

Nærmere Meddelelse vil i fornødent Fald følge.

Arbejdsgivere og Arbejdere ud fra den fælles Betragtning, at den økonomiske Krise allerede før Lock-outens Ikrafttræden havde øvet en stærk forringende Indflydelse paa Beskæftigelsesmulighederne, saaledes at Lock-outens Betydning i saa Henseende blev betydelig ringere, end den vilde have været under en Højkonjunktur. Man kan ikke bestride, at begge Parter bragte et Offer til Fordel for de arbejdsløse med lang Ledighed, idet Arbejdsgiverne paa Forhaand ikke kunde vide, hvorvidt „60 Dages Reglen" vilde virke til Skade for deres Interesser eller ej, ligesom Arbejderne ofrede adskillige arbejdsløse med kortere Ledighed til Fordel for deres Kammerater med lang Arbejdsledighed.

„60 Dages Reglen" er imidlertid kun et Produkt af Lock-outen i 1922 og er absolut og udelukkende knyttet til denne særlige Situation og er saaledes bortfalden samtidig med Lock-outens Ophør.

Herom herskede der fuld Enighed i B. Nævnet, og under senere Forhandlinger saavel i dette som i C. Nævnet er det gentagne Gange fra alle Sider fastslaaet, at herommeldte Regel *kun* havde Forbindelse med Lock-outen i Februar 1922.

Da „Generalstrejken" i Randers senere udbrød, maatte Arbejdsdirektoratet derfor bestemt fastholde, at man fra Strejkedeltagernes Side ikke kunde paaberaabe sig „60 Dages Reglen" eller dens Analogi. Resultatet blev derfor ogsaa, at Arbejdsdirektoratet paa Grundlag af Reglerne af 28. April 1920 standsede al Udbetaling for Medlemmerne af de konfliktberørte Afdelinger i Randers.

Efter at „60 Dages Reglen" var bleven vedtagen i B. Nævnet, indkaldte jeg Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed (det saakaldte C. Nævn) og gav dette Nævn Meddelelse om den af B. Nævnet trufne Afgørelse.

Administrationen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fandt Sted paa Grundlag af den af C. Nævnet i Januar 1922 til Indenrigsministeriet givne Indstilling, og havde Indenrigsministeriet godkendt disse Regler ved Bekendtgørelse af 11. Februar 1922.

I § 31 i Lov af $^{22}/_{12}$ 1921 er fastsat, at Bestemmelserne i § 20 (Tilfælde i hvilke en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke maa yde Understøttelse) finder med de Forandringer, som eventuelt maatte blive fastsat i de i Henhold til § 31 Stk. 5 udstedte Regler (Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra C. Nævnet de nærmere Regler for Ydelsen af den ekstraordinære Hjælp), Anvendelse ogsaa med Hensyn til disse Understøttelser (ekstraordinære), men i Januar 1922*) havde C. Nævnet undladt at benytte sig af sin, som sagt, i Loven hjemlede Ret til at fastsætte særlige Regler for Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse under Strejke og Lock-out.

Der er i og for sig intet angribeligt i, at der for den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse gælder Regler fravigende de for den vedtægtsmæssige Understøttelse gældende, idet den sidstnævnte jo er en ren forsikringsmæssig Ydelse med Tilskud fra Stat og Kommune, medens den ekstra-

*) Min Embedstiltrædelse fandt Sted 1. Februar 1922, og havde jeg saaledes ikke deltaget i det C. Nævns Forhandlinger, der, som tidligere sagt, dannede Grundlaget for Bekendtgørelsen 11. Februar 1922.

ordinære Hjælp mere har Karakteren af Gave, da Arbejdernes egne Bidrag til Arbejdsløshedsfonden (5 % af det i hvert Kvartal indgaaede ordinære Medlemskontingent) i Forhold til Statens, Kommunernes og Arbejdsgivernes Tilskud kun er ringe.

C. Nævnet er derfor ogsaa sammensat af 4 Arbejdsgiverrepræsentanter, 4 af Rigsdagen valgte og 2 af Indenrigsministeren som Repræsentanter for Kommunerne valgte Medlemmer samt 1 Repræsentant for Arbejdsløshedskasserne.

Fra enkelte Sider indenfor C. Nævnet blev det forsøgt fastslaaet, at B. Nævnet ikke havde haft Føje til at indstille „60 Dages Reglen" til Indenrigsministerens Godkendelse, forinden C. Nævnet havde haft Lejlighed til at udtale sig; men overfor denne Paastand maatte jeg bestemt fastholde, at enhver Afdeling af Arbejdsnævnet indenfor sit Omraade træffer sine Afgørelser ganske uafhængig af Nævnets øvrige Afdelinger. Da C. Nævnet ikke i sin Tid havde benyttet sig af den det ved ovenfor nævnte Lovs § 31 tillagte Beføjelse til at indstille særlige Regler for Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse under Strejke eller Lock-out, havde Indenrigsministeriet allerede under 16. Februar 1922 udsendt et Cirkulære til samtlige Hjælpekasser angaaende Udbetaling under Strejke og Lock-out af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse og i saa Henseende henvist til de ovenfor nævnte Regler af $^{28}/_{4}$ 1920.

Fra paagældende Side indenfor C. Nævnet rettede man en Henvendelse til Indenrigsministeren, der foranledigede et Møde afholdt i Indenrigsministeriet, hvor Repræsentanter for de forskellige Grupper indenfor C. Nævnet var tilstede.

Indenrigsministeren godkendte mit Standpunkt og erklærede, at C. Nævnet, indtil anden Bestemmelse paa Grundlag af en Indstilling forelaa, var bundet ved de i Bekendtgørelse af 11. Februar 1922 givne Regler, men at C. Nævnet selvfølgelig med lige saa fuld Suverænitet som Nævnets øvrige Afdelinger og saaledes ogsaa ganske uafhængig af B. Nævnet kunde fremsende Indstilling om Ændring af de Regler, efter hvilke C. Nævnet administrerede Arbejdsløshedsfondens Midler.

C. Nævnet afholdt herefter et 2 Dages Møde og efter lange og indgaaende Diskussioner vedtog et Flertal at indstille til Indenrigsministeriets Godkendelse et Forslag til Ændring af Reglerne i Bekendtgørelse af $^{11}/_{2}$ 1922.

Indenrigsministeriet fulgte i det store og hele Forslaget, og under 21. Marts 1922 fremkom Indenrigsministeriets Bekendtgørelse om nye Regler for Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.

I Bekendtgørelsens § 5 bestemmes, at der for Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse under Strejke og Lock-out udover de i § 20 i Lov af 22. December 1921 nævnte Regler fastsættes følgende *særlige* Bestemmelse:

„Ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ydes ikke til Medlemmer af de Fagforeninger og Fagforbund, overfor hvilke der er erklæret Lock-out, eller af hvilke der er erklæret Strejke, dog at Kommunalbestyrelsen kan indstille til Arbejdsdirektoratet, at Undtagelser gøres, hvorved dog kun under ganske

særlige Omstændigheder andre kan komme i Betragtning end saadanne Personer, *som* har Forsørgerpligt, *som* er blevet ledige fra ikke-konfliktberørte Virksomheder, og *som* ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser eller Afdelinger af saadanne, der ifølge Arbejdsdirektoratets Beslutning er eller bliver lukkede.

Arbejdsdirektoratets Afgørelse træffes efter Forhandling med Nævnet for ekstraordinær Arbejdsløshed og kan af Kommunalbestyrelsen eller Nævnet indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig".

Da denne Regel paa enkelte Punkter voldte Arbejdsdirektoratet nogen Vanskelighed i Administrationen af den ekstraordinære Arbejdsløshed, vedtog C. Nævnet under 5. April 1922 at give Arbejdsdirektoratet følgende Vejledning: „Spørgsmaalet om i hvilket Omfang Medlemmer af de Fagforbund og Fagforeninger, overfor hvilke der er erklæret (iværksat) Lockout, eller af hvilke der er erklæret (iværksat) Strejke, berøres af Bestemmelsen i § 5 a i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 21. Marts 1922, maa i Hovedsagen forstaas saaledes, at der, saafremt der indenfor et konfliktberørt Forbund findes Underafdelinger, hvis Medlemmer kan identificeres og disse Afdelinger ikke berøres af foreliggende Konflikter, kan ydes ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse til de herunder hørende Medlemmer."

Senere har man i C. Nævnet diskuteret, hvorvidt man burde foreslaa Indenrigsministeriet en ændret Affattelse af § 5 i Bekendtgørelse af 21. Marts 1922, men da der for Tiden ikke kunde opnaas Enighed, har man ladet Sagen falde.

Forholdet er herefter, at Udbetaling af vedtægtsmæssig Understøttelse under Strejke eller Lock-out maa følge Reglerne af 28. April 1920 *uden* Anvendelse af den særlig for Lock-outen i Februar 1922 givne 60 Dages Regel, medens Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse under Strejke eller Lock-out maa følge Reglerne i § 5 i Bekendtgørelse af $^{21}/_{3}$ 1922 jfr. § 20 i Lov af $^{22}/_{12}$ 1921.

Arbejdsdirektoratet i Juni 1923.

Vater.

Bilag I.

Bekendtgørelse

vedrørende

Nødhjælpsarbejder.

Til Gennemførelsen af de i § 32 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indeholdte Bestemmelser vedrørende Nødhjælpsarbejder fastsættes herved følgende:

§ 1.

For at et Arbejde skal kunne anerkendes som Nødhjælpsarbejde, maa det opfylde følgende Betingelser, jfr. § 32, Stk. 1 og Stk. 5, i forannævnte Lov:

a. Arbejdet maa være *iværksat af Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte.* En saadan Støtte vil kunne anses at foreligge, naar der enten i al Almindelighed eller for dette særlige Arbejdes Vedkommende ydes den paagældende Institution direkte Tilskud — bortset fra det nedenfor i § 4 nævnte Tilskud — under en eller anden Form fra Stat eller Kommune eller indirekte Støtte, f. Eks. ved at Institutionen af Staten er anerkendt i en eller anden Henseende, eller ved at Kommunen afgiver Garanti for Forrentningen og Tilbagebetalingen af det til vedkommende Arbejdes Gennemførelse fornødne Laan. Som Eksempel paa private Institutioner, der efter de saaledes opstillede Regler vil kunne faa Arbejder anerkendte som Nødhjælpsarbejder, skal nævnes Privatbaner, Det danske Hedeselskab, Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse, anerkendte Opdragelsesanstalter og Børnehjem, stats- eller kommunestøttede Skoler og lignende.

b. Formaalet med Arbejdets Iværksættelse maa være at *afhjælpe Arbejdsløshed,* saaledes at Arbejdet, saafremt Arbejdsløsheden ikke havde foreligget, ikke eller i hvert Fald ikke paa det paagældende Tidspunkt vilde være bragt til Udførelse.

Som Følge heraf vil som Nødhjælpsarbejder kun kunne anerkendes Arbejder, hvis Iværksættelse paa det paagældende Tidspunkt *som direkte Formaal har at tjene til Afhjælpning af Arbejdsløsheden;* Karakteren af Nødhjælpsarbejde udelukkes imidlertid ikke ved, at Arbejdet ved Siden heraf har andre Formaal, naar Arbejdet ikke af Hensyn til disse skulde iværksættes eller vilde blive iværksat paa det paagældende Tidspunkt.

Som Nødhjælpsarbejder vil endvidere kun kunne anerkendes Arbejder, der *bringes til Udførelse paa Steder, hvor der er Mulighed for at beskæftige arbejdsløse,* enten fordi der paa selve Stedet er arbejdsløse, eller fordi der

er gode Muligheder for at skaffe de paagældende Logi, Kost m. m. Medens det ved Bedømmelsen af forannævnte vil være naturligt i Tilfælde, hvor Nødhjælpsarbejdet iværksættes af en Købstad- eller Sognekommune at tage Hensyn til Antallet af arbejdsløse indenfor vedkommende Kommune, bør der i de Tilfælde, hvor enten Staten, Amtskommunen eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, ønsker at iværksætte Nødhjælpsarbejde, tages Hensyn ikke alene til Antallet af arbejdsløse indenfor den eller de Kommuner, hvor Arbejdet skal udføres, men tillige til, om der findes et betydeligt Antal arbejdsløse i saadan Nærhed af Arbejdspladserne, at de paagældende uden større Vanskelighed vil kunne overtage Arbejdet, eventuelt kunne befordres til og fra Arbejdsstederne med Tog.

Ved Bedømmelsen af Arbejdets Betydning med Hensyn til at afhjælpe en tilstedeværende Arbejdsløshed bør det tages i Betragtning, om de i Kommunen eller paa Egnen værende arbejdsløse eller dog et betydeligt Antal af dem efter deres Uddannelse og tidligere Beskæftigelse vil kunne paatage sig det ved det paagældende Nødhjælpsarbejde forekommende Arbejde.

c. *Vilkaarene for Arbejdet maa være fastsat saaledes,* at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse og paa den anden Side stadig bliver af Interesse for de paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde.

Under Hensyn til disse Bestemmelser vil Vilkaarene *enten* kunne fastsættes saaledes, at den for Arbejdet ydede Løn — hvad enten den ydes efter Tid eller efter Akkord — er lavere end den, der overenskomstmæssig eller sædvanemæssigt ydes paa samme Egn for Arbejde af samme eller tilsvarende Art, *eller* saaledes, at Arbejdet betales med denne Løn, medens Arbejdstiden — den daglige eller den ugentlige eller begge Dele — nedsættes *eller* endelig saaledes, at de to nævnte Former kombineres. Ved Vilkaarenes Fastsættelse vil dog altid være at iagttage, *at* Vilkaarene skal give de flest mulige arbejdsløse Mulighed for at finde Beskæftigelse ved Arbejdet, og *at* de paagældende under Hensyn til Vilkaarenes Beskaffenhed skal være interesserede i at søge over til andet Arbejde.

Arbejdsvilkaarene vil i Henhold til fornævnte Lovs § 32, Stk. 5, blive fastsat af Indenrigsministeriet for hvert enkelt Arbejde efter Indstilling af de i § 2 nævnte Amtsudvalg, men som vejledende med Hensyn til Vilkaarenes Fastsættelse skal følgende anføres, idet bemærkes, at Arbejderne i saa vidt Omfang som muligt bør udføres paa Akkord:

1. *Arbejder paa nedsat Betaling:*

For saa vidt det paagældende Arbejde kan betragtes som almindeligt Arbejdsmandsarbejde, bør Akkordbetalingen i Almindelighed beregnes saaledes, at der af en øvet Arbejder ved fuldt Arbejde i 8 Timer daglig i 6 Dage kan tjenes en Ugeløn af 45—50 Kr. Hvor Arbejdspladsen ligger i en Købstad eller i saadan Nærhed af en Købstad, at Arbejdere, der er bosat

i denne, kan overtage Arbejdet uden at skulle tage Ophold udenfor deres Hjem, vil Akkordbetalingen i Almindelighed være at ansætte paa Grundlag af en Ugeløn af 50—60 Kr. For Nødhjælpsarbejder i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner eller i saadan Nærhed heraf, at de her bosatte Arbejdere kan overtage Arbejdet uden at tage Ophold udenfor Hjemmet, bør Akkordbetalingen ansættes paa Grundlag af en Ugeløn af 60—72 Kr.

For Arbejde, der ikke kan gives i Akkord, ydes Timebetaling. Denne kan for de ovenfor anførte Arbejdssteder normalt ikke sættes højere end henholdsvis 90 Øre, 1 Kr. og 1 Kr. 20 Øre pr. Arbejdstime.

Har Nødhjælpsarbejde paa Grund af Vejrforholdene været indstillet — helt eller delvist — enkelte Dage i en Uge, ydes der *af vedkommende Arbejdsgiver* for hver Dag, Arbejdet har maattet standses, hvad enten der arbejdes i Akkord eller paa Dagløn, et Beløb af 6 Kr. for en hel Dag (for en halv Dag [4 Timer] 3 Kr.), dog kun højst for 3 Dage i en Uge. For de Dage, hvor Arbejdet ikke har været indstillet i 4 Timer eller derover paa Grund af Vejrforholdene, ydes den her omhandlede Godtgørelse ikke.

Det bemærkes, at *de i det foregaaende nævnte Beløb er fastsat paa Grundlag af de indtil den 1. Januar 1922 gældende Overenskomster for ikke faglærte Arbejdere og derfor vil være at reducere i Forhold til den Reduktion, som disse Arbejderes Lønninger eventuelt maatte undergaa ved nye Overenskomster.*

Saafremt Nødhjælpsarbejde paa Grund af Vejrforholdene maa indstilles for længere Tid end 3 Dage i en Uge, udbetales der mod Forevisning af Attest fra Lederen af Nødhjælpsarbejdet om Aarsagen til, at Arbejdet har været indstillet, af Hjælpekassen i den Kommune, hvor de ved det nævnte Arbejde beskæftigede Arbejdere har fast Bopæl, Understøttelse i Henhold til § 31 i Loven af 22. December 1921 i Overensstemmelse med de almindelige Regler.

2. *Arbejder paa nedsat Arbejdstid:*

Nedsættelsen af Arbejdstiden bør i Almindelighed mindst andrage ca. en Trediedel og kan ordnes saaledes, at enten det *daglige Timeantal* eller det *ugentlige Antal Arbejdsdage* nedsættes eller ved en Kombination af disse to Former. For den Tid, i hvilken der ikke arbejdes, vil der ikke kunne ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse, for saa vidt Nedsættelsen andrager en Trediedel eller derunder; andrager Nedsættelsen mere end en Trediedel, kan der for det Tidsrum, hvormed Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel, ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse i Overensstemmelse med de herom almindeligt gældende Regler. Hvor Forholdene ikke taler derimod, vil det være hensigtsmæssigt at gøre de skiftende Perioder af Arbejde og Ledighed af noget længere Varighed f. Eks. 2 Ugers Arbejde og 1 Uges Ledighed eller 1 Uges Arbejde og 1 Uges Ledighed. Hvor Hensynet til Antallet af arbejdsløse og Forholdene iøvrigt gør det ønskeligt, kan der anvendes flere (skiftende) Hold af Arbejdere, men dette maa dog ikke finde Sted, saafremt Mulighederne for at give Arbejdet i Akkord og opnaa et normalt godt Akkordudbytte derved i væsentlig Grad forringes.

Saafremt Standsninger af Arbejdet paa Grund af Vejrforholdene medfører, at der i en Uge faktisk bliver lønnet Arbejde i mindre end to Trediedele, henholdsvis Halvdelen af den almindelige Arbejdstid, ydes Arbejdsløshedsunderstøttelse i Overensstemmelse med de almindelige Regler for den Tid, hvormed Arbejdstiden saaledes af de anførte Grunde yderligere nedsættes, dog kun forsaavidt Nedsættelsen i en enkelt Turnus overskrider 4 Timer; medfører de nævnte Grunde, at Arbejdet indskrænkes saa meget, at Arbejdsfortjenesten plus den Understøttelse, som kan ydes efter foranstaaende, blive mindre end det ugentlige Understøttelsesbeløb, som kan ydes ved fuld Arbejdsløshed, vil den supplerende Understøttelse være at forhøje, indtil dette Beløb er naaet. Forinden Understøttelsen udbetales, vil den paagældende have overfor vedkommende Arbejdsløshedskasse eller Hjælpekasse at præstere Bevis for de uforskyldt manglende Timer i Arbejdsturnus'en, hvilket Bevis udstedes af Lederen for Nødhjælpsarbejdet og udleveres Arbejderen paa de sædvanlige Lønningsdage.

Arbejdets Art er uden Betydnning med Hensyn til dets Anerkendelse som Nødhjælpsarbejde. Arbejder, der opfylder de foranstaaende Betingelser, vil derfor, hvad enten de er Jordarbejder, Vejarbejder, Arbejder ved Opførelse af Boliger eller andre Bygninger, kunne anerkendes som Nødhjælpsarbejder.

Et Arbejde vil kunne anerkendes som *delvist Nødhjælpsarbejde,* hvorved de for Nødhjælpsarbejder gældende Regler kun finder Anvendelse for denne Del af Arbejdet. En saadan delvis Anerkendelse meddeles f. Eks. i Tilfælde af, at der i Tilslutning til et Arbejde, der *skal* udføres paa det paagældende Tidspunkt, bringes til Udførelse et Arbejde, der fyldestgør de foran omhandlede Betingelser, eller i Tilfælde af, at det for en Del af et Arbejde anses for umuligt eller mindre praktisk at fastsætte de særlige for Nødhjælpsarbejder gældende Arbejdsvilkaar. Saafremt det i Tilslutning til et Arbejde, der maa anses for et egentligt Nødhjælpsarbejde, findes nødvendigt eller formaalstjenligt at bringe til Udførelse Arbejder, ved hvilke Arbejdslønnen udgør en ringe Del af den samlede Udgift, vil det efter Ministeriets Skøn i Betragtning af disse Arbejders ringe Betydning med Hensyn til at afhjælpe Arbejdsløsheden ofte være rimeligt kun at anerkende Hovedarbejdet som Nødhjælpsarbejde, saaledes at de øvrige Arbejder undtages. Som Eksempler herpaa skal nævnes Viadukter og Brobygningsarbejder ved Jernbaneanlæg.

Karakteren af Nødhjælpsarbejde udelukkes ikke ved, at det udføres ved private Arbejdsgiveres — Entreprenørers — Mellemkomst, men det bør i saa Fald søges opnaaet, at disse yder deres Medvirken paa særlig moderate Vilkaar, og vedkommende Arbejdsgivere skal kontraktligt forpligtes til at overholde de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser og de Arbejdsvilkaar, som maatte blive godkendt for vedkommende Arbejde, derunder f. Eks. med Hensyn til Kredsen af arbejdsløse, der kan antages til Beskæftigelse, og det Antal Dage eller Timer pr. Dag, den enkelte Arbejder kan beskæftiges o. s. v. Naar Arbejdet udbydes i Licitation, maa følgelig de fornødne Bestemmelser herom indeholdes i Licitationsbetingelserne.

§ 2.

Anerkendelsen af et Arbejde som Nødhjælpsarbejde meddeles af et i København og indenfor hvert Amt nedsat Udvalg, der bestaar af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand samt 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere, udpeget af henholdsvis „Dansk Arbejdsgiverforening“ og „De samvirkende Fagforbund i Danmark“. Udvalgenes Formænd og deres Adresser findes angivet i Bilaget til nærværende Bekendtgørelse.

For at opnaa Anerkendelse af et Arbejde som Nødhjælpsarbejde maa der til det Udvalg, indenfor hvis Omraade Arbejdet skal udføres — saafremt Arbejdet falder indenfor flere Udvalgs Omraade, til hvert af de paagældende Udvalg — indsendes et Andragende indeholdende:

a. en nærmere Beskrivelse af vedkommende Arbejde.

b. Oplysninger om, hvad Dato Arbejdet er tænkt iværksat, og om Aarsagen til, at det nu bringes til Udførelse. Saafremt der foreligger en tidligere Beslutning om, at Gennemførelsen af vedkommende Arbejde vilde være at udsætte til et senere Tidspunkt, vedlægges Afskrift af den paagældende Beslutning.

c. Oplysninger om, for hvis Regning Arbejdet udføres. Saafremt Arbejdet udføres for en privat Institution, skal Andragendet indeholde de fornødne Oplysninger med Hensyn til, hvorledes der fra det offentliges Side ydes vedkommende Institution Støtte.

d. Saa vidt muligt Oplysninger om det samlede Antal Arbejdsdage ved Arbejdet samt om Antallet af Arbejdere, der straks vil kunne finde Beskæftigelse ved dette.

e. Oplysninger om Lønvilkaar og øvrige Beskæftigelsesvilkaar for Arbejdet. Herunder maa indeholdes fornødne Oplysninger til Godtgørelse af, at de foreslaaede Arbejdsvilkaar er saadanne, *at* de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse ved Arbejdet, og *at* Arbejderne stadig er interesserede i at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. For saa vidt angaar Arbejder, som udføres paa nedsat Betaling, maa oplyses, hvilken gennemsnitlig Fortjeneste pr. Dag de ved Arbejdet beskæftigede Arbejdere paaregnes gennemsnitlig at kunne have, samt hvor stor Nedsættelsen i Forhold til den overenskomstmæssige eller sædvanemæssige Løn anslaas til at være.

f. Saa fyldige Oplysninger som muligt om Antallet af arbejdsløse indenfor vedkommende Kommune, derunder om Antallet af de af den kommunale Hjælpekasse i Henhold til § 31 i Loven af 22. December 1921 understøttede.

g. Oplysninger om, hvorvidt der er fastsat særlige Bestemmelser med Hensyn til Kredsen af arbejdsløse, der kan faa Beskæftigelse ved det paagældende Arbejde, og — i Tilfælde af, at Arbejdet udføres ved private Arbejdsgiveres Mellemkomst, — om disse er kontraktlig forpligtede til at overholde de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser og de Arbejdsvilkaar, der maatte blive godkendt for vedkommende Arbejde, jfr. foran under § 1 i Slutningen. —

Efter at Udvalget har behandlet det paagældende Andragende — i Tilfælde af, at Arbejdet falder indenfor flere Udvalgs Omraade, efter Forhandling med de øvrige Udvalg — indsendes Andragendet, for saa vidt Arbejdet anerkendes

som Nødhjælpsarbejde, af Udvalget direkte til Indenrigsministeriet til Godkendelse af Arbejdsvilkaarene. Udvalget afgiver ved Sagens Indsendelse en Erklæring om, hvorvidt de foreslaaede Vilkaar under Hensyn til de foran i § 1 c indeholdte Bestemmelser egner sig til Godkendelse. Arbejdet kan ikke paabegyndes, forinden denne Godkendelse er meddelt, men skal paabegyndes snarest muligt derefter.

Om den stedfundne Godkendelse tilstilles der fra Indenrigsministeriet Arbejdsdirektøren og Udvalget Meddelelse, og dette underretter da snarest vedkommende Myndighed (Institution) om, at Arbejdet er anerkendt som Nødhjælpsarbejde, og at Arbejdsvilkaarene er godkendt, ligesom Udvalget giver Underretning om Arbejdet til Bestyrelsen for den kommunale Hjælpekasse, indenfor hvis Omraade Arbejdet udføres. I Meddelelsen til Hjælpekassen skal endvidere indeholdes Oplysning om, hvorvidt Udvalget anser det for betimeligt, at vedkommende Arbejde iværksættes af Hensyn til Arbejdsløsheden paa det paagældende Sted, saaledes at den i oftnævnte Lovs § 32, Stk. 1, jfr. nærværende Bekendtgørelses § 5, indeholdte Bestemmelse kommer til Anvendelse.

Af Arbejdsdirektøren gives der derpaa de anerkendte Arbejdsløshedskasser fornøden Underretning og Instruktion med Hensyn til Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse paa vedkommende Sted, jfr. § 5, ligesom Direktoratet underretter vedkommende kommunale Arbejdsanvisningskontor, jfr. § 3.

Det i nærværende Paragraf nævnte Amtsudvalg skal i det Omfang, som det findes nødvendigt og muligt, i Forbindelse med vedkommende kommunale Arbejdsanvisningskonter føre Kontrol med Arbejdet; særligt paahviler det Udvalget at kontrollere, *at* kun de efter nærværende Bekendtgørelses § 3 berettigede antages til Beskæftigelse ved Arbejdet, og *at* de godkendte Arbejdsvilkaar overholdes, derunder *at* der stadig er beskæftiget det Antal Arbejdere, som efter den for vedkommende Arbejde trufne Ordning skal være i Arbejde samtidig. Derimod kan det ikke kræves, at Udvalget skal føre noget som helst Tilsyn med, at Arbejdet udføres kontraktmæssigt.

De omhandlede Udvalg skal endvidere i saa vid Udstrækning som muligt søge opnaaet, at der paa Steder, hvor det maa anses for ønskeligt af Hensyn til Arbejdsløsheden, iværksættes Nødhjælpsarbejder eller andre Arbejder, der er egnede til at afhjælpe Arbejdsløsheden. Saafremt Udvalget maatte anse Iværksættelsen af et bestemt Arbejde for ønskeligt, men ikke ved Forhandlinger med vedkommende Myndigheder (Institutioner) har kunnet opnaa, at Arbejdet iværksættes, vil Indberetning herom snarest være at indsende til Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, Adr. Indenrigsministeriet, saafremt der kan tænkes at være Mulighed for, at Arbejdsudvalgets Bistand vil kunne være af Betydning med Hensyn til at faa Arbejdet iværksat.

En af et Amtsudvalg truffen Beslutning om, at et Arbejde ikke kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, kan af den, for hvis Regning Arbejdet skal udføres, indenfor et Tidsrum af 14 Dage efter Modtagelsen af Amtsudvalgets Meddelelse indankes for Indenrigsministeriet.

§ 3.

Ved Nødhjælpsarbejde maa — bortset fra det for Arbejdets direkte eller indirekte Ledelse nødvendige Personale — *kun beskæftiges* arbejdsløse, der er

indtegnede som ledige paa et offentligt, kommunalt Arbejdsanvisningskontor, og som anvises af et saadant Kontor eller derfra har Attest for at være indtegnet som ledige og Attest for at oppebære Understøttelse fra en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller en kommunal Hjælpekasse. Ved Arbejdsanvisningskontorernes Anvisning skal der indenfor flere lige kvalificerede arbejdssøgende fortrinsvis anvises Arbejde til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser og indenfor disse atter fortrinsvis til Familieforsørgere og til dem, der har været uden Beskæftigelse i lang Tid. Saafremt ledige Arbejdere, som ikke oppebærer Understøttelse, maatte ønske at overtage Arbejde ved Nødhjælpsarbejder, skal de fremlægge Erklæring fra den lokale Afdeling af Arbejdsløshedskassen eller fra den stedlige Hjælpekasse om, at de maa anses for berettiget til Understøttelse, saafremt Arbejde ikke kan faas. De af Arbejdsanvisanvisningskontoret til paagældende Nødhjælpsarbejde anviste Arbejdere kan vedkommende Arbejdsleder i Almindelighed ikke vægre sig ved at antage; skulde der imidlertid blandt de anviste Personer være Arbejdere, som af Arbejdslederen anses for uegnede til det paagældende Arbejde, er han dog berettiget til at vægre sig ved at antage dem, men skal i saa Fald straks anmelde det til Arbejdsanvisningskontoret, idet Grunden til Vægringen oplyses; Arbejdsanvisningskontoret lader Meddelelsen gaa videre til den Arbejdsløshedskasse, eventuelt Hjælpekasse, hvorfra vedkommende Arbejder før Anvisningen oppebar Understøttelse. Saafremt Kontoret ikke anser Vægringen ved at antage de anviste i Arbejde for berettiget, indberettes Sagen til Arbejdsdirektøren, og der gives samtidig Meddelelse herom til Lederen af Nødhjælpsarbejdet. Arbejdsdirektørens Afgørelse i Sagen er endelig.

Det paahviler Lederne af Nødhjælpsarbejder at holde det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor underrettet om, hvorvidt — og, i bekræftende Fald, i hvilket Omfang — der er Brug for Arbejdskraft paa de forskellige Arbejdssteder. Endvidere paahviler det Lederne, naar en Person i Overensstemmelse med de i foranstaaende Stykke indeholdte Regler uden Anvisning antages til Arbejde ved Nødhjælpsarbejdet, ufortøvet at give fornævnte Anvisningskontor Meddelelse om Antagelsen med Oplysning om, hvornaar denne har fundet Sted. Endelig er Lederne pligtige til, saafremt nogen af de anviste Ardejdere undlader at give Møde, eller nogen af de beskæftigede Arbejdere maatte ophøre med Nødhjælpsarbejdet — hvad enten Ophøret skyldes vedkommende Arbejders eget Ønske, Afskedigelse eller Ophør af vedkommendes Turnus — straks at give Kontoret Underretning herom, idet Grunden til Ophøret oplyses. Den paagældende Meddelelse bringes snarest muligt af Kontoret til vedkommende Arbejdsløshedskasses og Hjælpekasses Kundskab. Endelig paahviler det Lederne at give Amtsudvalgene de af dette begærede Oplysninger vedrørende Arbejdet.

Arbejdsanvisningskontorerne fører en Fortegnelse over de til Nødhjælpsarbejder anviste eller af Arbejdets Leder antagne Arbejdere med Angivelse af, hvor længe hver enkelt har været beskæftiget. Saafremt Kontoret herigennem eller ad anden Vej faar Oplysning om, at de for Nødhjælpsarbejder gældende Bestemmelser eller de for vedkommende Arbejde godkendte Arbejdsvilkaar ikke

overholdes, vil Meddelelse herom straks være at tilstille det i § 2 omhandlede Amtsudvalg.

§ 4.

I Henhold til § 32, Stk. 7, i Loven af 22. December 1921, *ydes der til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn ved anerkendte Nødhjælpsarbejder* af Arbejdsløshedsfonden et Beløb — dog højst 3 Kr. — pr. Arbejdsdag for hver beskæftiget Arbejder. Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg de nærmere Regler for Beregningen af Beløbets Størrelse. I Henhold hertil fastsættes derfor, efter at den nævnte Indstilling er modtaget, at det omhandlede Tilskud vil være at yde efter følgende Regler:

1. Hvor der arbejdes *i fuld Arbejdstid,* fastsættes Tilskudet fra Arbejdsløshedsfonden til 35 pCt. af Arbejdslønnen, dog ikke over 3 Kr. pr. Arbejdsdag.
2. Hvor der arbejdes *paa nedsat Arbejdstid, og Nedsættelsen udgør en Trediedel eller mere* af den normale Arbejdstid (enten saaledes, at den daglige Arbejdstid er nedsat, eller saaledes at der visse hele Dage ikke arbejdes), fastsættes Tilskudet til 3 Kr. pr. Arbejdsdag.
3. Arbejdes der *paa nedsat Arbejdstid, men udgør Nedsættelsen mindre end en Trediedel,* ydes 3 Kr. pr. Arbejdsdag, dog pr. Uge ikke over 35 pCt. af den for hver Uge udbetalte Arbejdsløn.

Begæring om det omhandlede Tilskud indsendes — første Gang ved Begyndelsen af det første Kvartal efter Arbejdets Paabegyndelse og derefter for et Kvartal ad Gangen — gennem vedkommende Amtsudvalg til Arbejdsløshedsfonden, Adr. Arbejdsdirektoratet. Begæringen maa indeholde en af Lederen af vedkommende Arbejde og af Amtsudvalget attesteret Opgørelse over Antallet af Arbejdsdage og udbetalt Arbejdsløn. Opgørelsen maa tillige indeholde Oplysning om, hvorvidt vedkommende Arbejdere har været beskæftiget ved det paagældende Arbejde hele Tiden eller med Afbrydelser, og da hvilke.

§ 5.

I Henhold til oftnævnte Lovs § 32, Stk. 1, skal paa Steder, hvor der er iværksat Nødhjælpsarbejder, *Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til Loven* — altsaa saavel ordinær som ekstraordinær Understøttelse — *være betinget af,* at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde. En Forudsætning herfor er det dog, at det i nærværende Bekendtgørelses § 2 omhandlede Amtsudvalg har anerkendt Betimeligheden af, at Nødhjælpsarbejde er iværksat af Hensyn til Arbejdsløsheden paa det paagældende Sted, jfr. foran i § 2.

Som Følge af denne Bestemmelse ophører straks al Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Arbejdere, som vægrer sig ved at overtage Arbejde ved Nødhjælpsarbejde eller undlader at give Møde, ligesom Understøttelse ikke udbetales Arbejdere, som ophører at arbejde ved saadant Arbejde, bortset fra det Ophør, der skyldes Udløbet af vedkommende Arbejders Turnus.

Saafremt den paagældende mener at have haft fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage, undlade at give Møde ved eller at forlade Nød-

hjælpsarbejdet, kan han indenfor et Tidsrum af 14 Dage forelægge Sagen for Arbejdsdirektøren.

§ 6.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Indenrigsministeriet, den 1. Februar 1922.

Kragh.

J. Bülow.

Bilag.

Formændene for Nødhjælpsarbejdsudvalgene:

Nødhjælpsarbejdsudvalget for København:

Professor ved Den polytekniske Læreanstalt, Borgerrepræsentant A. R. Christensen.

(Andragender indgives under Adresse: Raadhusforvalterens Kontor, Raadhuset).

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Københavns Amt:

Stiftamtmand, Kammerherre C. E. A. Ammentorp. Blegdamsvejen 6.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Frederiksborg Amt:

Stiftamtmand, Kammerherre H. R. Howard Grøn. Hillerød.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Holbæk Amt:

Amtmand P. C. Saxild. Holbæk.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Sorø Amt:

Kammerherre, Amtmand A. H. Baron Bille Brahe. Sorø.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Præstø Amt:

Kammerherre, Amtmand A. Vedel. Næstved.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Bornholms Amt:

Amtmand O. C. Koefoed. Rønne.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Maribo Amt:

Stiftamtmand, Kammerherre W. H. T. Oxholm. Nykøbing F.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Odense Amt:

Stiftamtmand Sv. Neumann. Odense.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Svendborg Amt:

Kammerherre, Amtmand I. G. Baron Wedell-Wedellsborg. Svendborg.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Hjørring Amt:

Kriminaldommer C. V. Wiwel. Hjørring.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Thisted Amt:
Amtmand H. I. Lehmann. Thisted.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Aalborg Amt:
Kgl. Borgmester I. G. F. Bornemann. Aalborg.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Viborg Amt:
Stiftamtmand L. N. Trolle Friis. Viborg.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Randers Amt:
Kammerherre, Amtmand H. Andersen. Randers.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Aarhus Amt:
Stiftamtmand, Kammerherre H. C. Dons. Skanderborg.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Ringkøbing Amt:
Amtmand G. Toft. Ringkøbing.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Vejle Amt:
Kammerherre, Amtmand K. Valløe. Vejle.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Ribe Amt:
Stiftamtmand P. Herschend. Ribe.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Haderslev Amt:
Stiftamtmand, Kammerherre V. Haarløv. Haderslev.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Aabenraa Amt:
Amtmand K. Refslund-Thomsen. Aabenraa.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Tønder Amt:
Amtmand, Hofjægermester, O. D. Greve Schack. Tønder.

Nødhjælpsarbejdsudvalget for Sønderborg Amt:
Amtmand C. L. Lundbye. Sønderborg.

Bilag II.

Cirkulære

angaaende

Regler for Ydelse af Understøttelser af Arbejdsløshedsfondens Midler i Henhold til § 33, Stykke 3 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. til arbejdsløse, der ønsker at deltage i de i ovennævnte Lovbestemmelse omhandlede Kursus.

Efter derom fra Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed modtaget Indstilling har Indenrigsministeriet under 24. Februar 1922 fastsat følgende Regler:

Under ekstraordinær Arbejdsløshed jfr. § 28, Stk. 2 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløsforsikring m. m., vil der i Henhold til Lovens § 33, Stk. 3 af Arbejdsløshedsfonden kunne ydes Understøttelse til arbejdsløses Skoleophold efter følgende Regler:

§ 1.

Understøttelsen kan ydes saavel til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser som til andre arbejdsløse paa Vilkaar,

1) at de paagældende arbejdsløse paa Tidspunktet for Ansøgningen opfylder Betingelserne for at oppebære Understøttelse under Arbejdsløshed i Henhold til Lovens Bestemmelser — herunder at de ikke har gjort sig arbejdsløse for at komme paa Skole, —
2) at Beskæftigelsesforholdene i det Fag, den paagældende tilhører, er saadanne, at hans Arbejdsløshed kan formodes at blive af lang Varighed, og
3) at der paa det Sted, hvor vedkommende er arbejdsløs, findes flere arbejdsløse indenfor samme Branche, saaledes at en eventuel Efterspørgsel let og hurtigt vil kunne efterkommes.

§ 2.

Den skolesøgende er pligtig til under eventuel indtrædende Mangel paa ledig Arbejdskraft at overtage Arbejde, der under Kursuset maatte blive anvist ham af et kommunalt Anvisningskontor eller af den Arbejdsløshedskasse, hvoraf han er Medlem.

Naar et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse fritages for Kontrol som Følge af Skoleophold eller Kursusdeltagelse, overføres han fra den almindelige Fortegnelse eller Kartotekgruppe over arbejdsløse til en særlig Gruppe, og Anmeldelse herom tilsendes det kommunale Anvisningskontor, der paa samme Maade udskiller disse Medlemmer fra den almindelige Gruppe.

Lignende Fremgangsmaade anvendes for skolesøgende blandt de af de tilmeldte arbejdsløse, der ikke kontrolleres af de anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Ved Optælling af arbejdsløse medregnes Kursusdeltagerne i det samlede Tal af arbejdsløse.

§ 3.

Understøttelse vil som Regel kun kunne ydes til Deltagelse i Kursus eller til Ophold paa Skoler, der staar under offentligt Tilsyn, og kun i Tilfælde, hvor vedkommende Ansøgers Deltagelse i Undervisningen nødvendiggør Forandring af Opholdssted.

Der kan ikke ydes Understøttelser til Deltagelse i Undervisning paa Skoler eller Kursus, der af de i Medfør af disse Regler understøttede arbejdsløse enten forlanger et højere Vederlag end af andre Elever eller forlanger et Vederlag, der overstiger, hvad der betales af andre Elever paa andre Skoler eller Kursus for lignende Undervisning.

De paagældende Skole- eller Kursusledelser maa forpligte sig til at meddele Arbejdsdirektoratet, hvis Kursuset forsømmes eller afbrydes indenfor det i Bevillingen angivne Tidsrum for deres Varighed.

Bevillingen gives som Regel kun for et Tidsrum af 3 Maaneder.

Saafremt Kursuset ønskes fortsat udover Bevillingens Varighed, maa nyt Andragende med Godtgørelse af Betimeligheden derfor indgives.

§ 4.

Til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser ydes Understøttelsen med det Beløb, som den paagældende oppebærer fra Arbejdsløshedskassen og (eller) fra Hjælpekassen i Henhold til § 31 i Loven af 22. December 1921; til andre arbejdsløse med et Beløb svarende til den Understøttelse, som den paagældende oppebærer eller vilde have kunnet oppebære i Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden, jfr. § 31, Stk. 7.

Understøttelsens Størrelse maa, forsaavidt angaar Skoler, hvor der foruden Undervisningen tillige ydes Kost og Logis, ikke overstige, hvad der udkræves til Dækning heraf.

Saafremt arbejdsløse til det paagældende Kursus eller Skoleophold oppebærer anden Understøttelse, vil ovennævnte Understøttelse i hvert enkelt Tilfælde kunne nedsættes efter Arbejdsdirektørens Skøn.

§ 5.

Ansøgninger om Understøttelse indsendes af Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser gennem Kassens stedlige Afdeling, af andre arbejdsløse gennem vedkommende kommunale Arbejdsanvisningskontor til Arbejdsdirektoratet, efter henholdsvis af Afdelingsledelsen eller det kommunale Anvisningskontor at være blevet forsynet med Paategning om Antallet af arbejdsløse i Vedkommendes Branche, om Formodningen om Arbejdsløshedens Varighed samt øvrige Bemærkninger, hvortil Ansøgningen maatte give Anledning.

Blanketter til saadanne Ansøgninger udleveres paa Forlangende af Direktoratet.

§ 6.

Understøttelsen udbetales til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser af vedkommende Arbejdsløshedskasse, til andre arbejdsløse af vedkommende kommunale Hjælpekasse. Understøttelsen kan kun udbetales mod Bevis fra Forstanderen for den paagældende Skole eller Kursus paa Lærerforsamlingens Vegne for, at Vedkommende har deltaget i Undervisningen i et saa stort Antal Dage, som der udbetales Understøttelse for.

De saaledes udbetalte Beløb refunderes af Arbejdsløshedsfonden.

Hvilket herved meddeles.

Arbejdsdirektoratet, den 11. Marts 1922.

Vater.

Wegener.

Bilag III.

Bekendtgørelse

af

Regler for Ydelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Paa Grundlag af derom fra Arbejdsnævnet modtagen Indstilling fastsætter Indenrigsministeriet herved følgende ændrede Regler for Ydelsen af den i § 31 i Lov af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. omhandlede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse med Bidrag af Arbejdsløshedsfondens Midler:

§ 1.

Til *Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser* vil Understøttelse være at yde efter følgende Regler:

a. *Som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør* ydes der til *Forsørgere* et Beløb pr. Dag, svarende til $^2/_3$ af den daglige Understøttelse, som vedkommende har oppebaaret fra sin Arbejdsløshedskasse. Til *Ikke-Forsørgere* kan der indenfor foranstaaende Ramme ydes Hjælp, naar Kommunalbestyrelsen bestemmer det.

Hjælpen ydes pr. ledig Dag, dog højst i 6 Dage pr. Uge, og indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder i et af Kommunalbestyrelsen fastsat Antal Dage, der dog højst kan sættes til 90 Dage og mindst til 40 Dage fra 1. April 1922 at regne.

Til Medlemmer, der har opbrugt deres 3-4aarige Maksimum, eller hvis vedtægtsmæssige Understøttelse er ophørt, fordi vedkommende ikke i Løbet af de forud for Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder, ydes Hjælpen efter Hjælpekassens Skøn med Iagttagelse af foranstaaende Bestemmelser om Hjælpens Omfang og Varighed.

Hjælpen maa kun ydes, naar der for Hjælpekassebestyrelsen forevises en af vedkommende Arbejdsløshedkasse udstedt Attest for, at den vedtægtsmæssige Hjælp er opbrugt.

b. *Som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse eller til den under a. omhandlede fortsatte Hjælp* ydes der Familieforsørgere med hjemmeværende Børn en Hjælp af 42 Øre pr. Barn pr. Dag.

Hjælpen ydes pr. ledig Dag, dog højst i 6 Dage pr. Uge.

Saafremt en af de Personer, overfor hvem vedkommende understøttede er at betragte som Forsørger, eller Ægtefællen har Arbejde eller anden Indtægt, kan det nævnte Børnetillæg efter Hjælpekassens Skøn nedsættes

eller bortfalde, men det skal herved tages i Betragtning, at Fordelen ved, at det paagældende Familiemedlem har Arbejde, ikke ophører. Saafremt begge Ægtefæller er arbejdsløse paa samme Tid, kan kun den ene oppebære det omhandlede Børnetillæg.

Kommunalbestyrelsen kan bemyndige Hjælpekassen til udover fornævnte Beløb af 42 Øre pr. Barn at yde Familieforsørgere, hvad enten de har Børn eller ej, en Hjælp af indtil 80 Øre pr. Dag til hver Familie. Hjælpen ydes pr. ledig Dag, dog højst i 6 Dage pr. Uge. Saafremt der af Kommunalbestyrelsen som Betingelse for Ydelsen af den i nærværende Stykke omhandlede ekstraordinære Tillægshjælp af indtil 80 Øre pr. ledig Dag opstilles særlige Krav om en vis Tids Ophold i Kommunen, bør dette Tidsrum i Almindelighed ikke sættes til mere end 3 Maaneder.

Adgangen til den under b omhandlede Tillægshjælp til *vedtægtsmæssig* Understøttelse indtræder, naar den paagældende umiddelbart forud for den Arbejdsløshedsperiode, for hvilken Tillægshjælpen ydes, har været ledig uafbrudt — eller eventuelt afbrudt af midlertidigt Arbejde — i dobbelt saa mange Dage, som Kassens Karensdage udgør, idet der dog højst kan udkræves en Ventetid af 30 Dage.

c. *Til* Personer, der ikke har staaet i Arbejdsløshedskassen i et Tidsrum af 12 Maaneder og derfor ikke er berettigede til Understøttelse,
til Lærlinge, som ved Læretidens Udløb er optaget i Arbejdsløshedskassen, men endnu ikke er understøttelsesberettigede,
til unge *Fabrikarbejdere,* der er optaget i Arbejdsløshedskassen paa den Tid, da de oprykker i en højere Lønklasse i Henhold til en kollektiv Overenskomst om højere Løn i Medfør af Alder, men som endnu ikke er understøttelsesberettigede,
til Personer, der er overgaaet fra at være kun bidragydende til at være nydende Medlemmer af Arbejdsløshedskassen, men endnu ikke er berettiget til at oppebære Understøttelse fra Kassen, og
til værnepligtige, der efter Indkaldelsens Ophør endnu ikke er understøttelsesberettigede.
kan der efter *Hjælpekassens Skøn* ydes Understøttelse, der dog ingensinde kan overstige den Hjælp, som andre Medlemmer af Kassen oppebærer i Henhold til de under a og b omhandlede Bestemmelser.

d. *Den foran under a til c omhandlede Hjælp maa ikke ydes, dersom vedkommende bevislig i en Del af de foregaaende 12 Maaneder har tjent saa meget, som paa vedkommende Egn maa anses for tilstrækkeligt til at leve af hele Aaret.*

e. Den samlede Understøttelse maa endvidere i intet Tilfælde overstige $^2/_3$ af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn, henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere, hvorved den for ikke-faglærte Arbejdere almindeligt gældende Løn kommer i Betragtning.

§ 2.

Til arbejdsløse, der *ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser,* ydes Understøttelsen *efter Hjælpekassens Skøn* over den i hvert enkelt Tilfælde

foreliggende Trang; der vil være at tage overvejende Hensyn til vedkommendes Forsørgerpligter, hvorfor Hjælp til yngre Personer, som ingen Forsørgerpligter har, kun kan ydes under ganske særlige Omstændigheder. Det tilkommer Kommunalbestyrelsen — i København og Frederiksberg dog Bestyrelsen for den kommunale Hjælpekasse — at afgøre, hvorvidt saadanne særlige Omstændigheder maatte være til Stede. Understøttelsen maa ingensinde overstige den Understøttelse, som Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser oppebærer i Henhold til Bestemmelserne foran i § 1, og skal sættes væsentlig lavere end denne, saafremt vedkommende har haft Adgang til at blive Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, men har undladt at benytte sig heraf. De under § 1 d og e omhandlede Regler vil være at bringe tilsvarende til Anvendelse overfor de i nærværende Paragraf omhandlede Personer.

Den i nærværende Paragraf omhandlede Hjælp maa kun ydes, naar der for Hjælpekassebestyrelsen forevises Attest for, at vedkommende er indtegnet som ledig ved det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor.

§ 3.

Til Personer, hvis Arbejdstid er nedsat med en Trediedel eller med mindre end en Trediedel af den normale ugentlige Arbejdstid, ydes ingen Understøttelse.

Til Personer, hvis Arbejdstid er nedsat med mere end $^1/_3$ af den normale ugentlige Arbejdstid, ydes der for den Tid, hvormed Arbejdstiden er nedsat med mere end $^1/_3$, Understøttelse efter Hjælpekassens Skøn indenfor de i §§ 1 og 2 angivne Rammer, dog at Understøttelsen i Forbindelse med Arbejdsfortjenesten for hver Uge endvidere ikke maa overstige det Beløb, som vedkommende kunde fortjene ugentlig, saafremt hans Arbejdstid kun var nedsat med $^1/_3$, og at det samtidig tages i Betragtning, at det skal være en Fordel for ham at have Arbejde i Stedet for kun at oppebære Understøttelse. Eksempel: Til Personer, der kun arbejder 3 Dage ugentlig, vil der pr. Uge kunne udbetales indtil $^1/_6$ — nemlig for een Dag — af en Uges Tillægshjælp (§ 1 b) og eventuelt af fortsat Hjælp (§ 1 a). Udbetalingen er betinget af, at der paa betryggende Maade foreligger Attest fra Arbejdsgiveren om Arbejdstidens Nedsættelse, og at der træffes særlige Kontrolforanstaltninger. Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, kan Indenrigsministeren efter Arbejdsnævnets Indstilling tillade Afvigelser fra de i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser.

§ 4.

Andragender om den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede ekstraordinære Hjælp indgives paa dertil af Indenrigsministeren godkendte Skemaer til vedkommende Hjælpekassebestyrelse. Hjælpekassen kan bemyndige de anerkendte Arbejdsløshedskasser til efter nærmere af Hjælpekassen fastsatte Regler at udbetale Hjælpen til Kassernes Medlemmer; i saa Fald udfører Arbejdsløshedskassen den fornødne Kontrol. Til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, udbetales Hjælpen af Hjælpekassen eller ved dennes Foranstaltning. De paagældende arbejdsløse kontrolleres af Hjælpekassen eller af Arbejdsanvisningskontoret. Efter Ophør af en Arbejdsperiode

paa mere end 4 Ugers Varighed vil ny Begæring om Understøttelse være at fremsætte, forinden Hjælpen kan ydes.

For Personer, der flytter fra en Kommune til en anden, skal der, forinden Hjælp kan udbetales, tilvejebringes Dokumentation fra Hjælpekasserne i de Kommuner, i hvilke de har opholdt sig siden 1. April 1922, for, hvorvidt og i hvilket Omfang der efter dette Tidspunkt er ydet dem Hjælp i Henhold til nærværende Bekendtgørelses Bestemmelser.

§ 5.

De i § 20 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indeholdte Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde der ikke maa ydes Understøttelse af anerkendte Arbejdsløshedskasser, finder Anvendelse med Hensyn til den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet der dog fastsættes følgende særlige Bestemmelser:

a. Ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ydes ikke til Medlemmer af de Fagforeninger og Fagforbund, overfor hvilke der er erklæret Lockout, eller af hvilke der er erklæret Strejke, dog at Kommunalbestyrelsen kan indstille til Arbejdsdirektoratet, at Undtagelser gøres, hvorved dog kun under ganske særlige Omstændigheder andre kan komme i Betragtning end saadanne Personer, som har Forsørgerpligter, som er blevet ledige fra ikke-konfliktberørte Virksomheder, og som ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasser eller Afdelinger af saadanne, der ifølge Arbejdsdirektoratets Beslutning er eller bliver lukkede.*)

   Arbejdsdirektoratets Afgørelse træffes efter Forhandling med Nævnet for ekstraordinær Arbejdsløshed og kan af Kommunalbestyrelsen eller Nævnet indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

b. Ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetales ikke til Personer, hvem der gennem Kommunalbestyrelsen eller paa anden Maaade *tilbydes Arbejde* til en efter Hjælpekassens Skøn passende Løn, forudsat at de paagældende efter Hjælpekassens Skøn iøvrigt evner at udføre vedkommende Arbejde.

c. Ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse udbetales ikke til Personer, som vægrer sig ved at overtage Arbejde ved et *anerkendt Nødhjælpsarbejde*, undlader at give Møde ved et saadant eller ophører at arbejde ved dette, bortset fra det Ophør, der skyldes Udløbet af vedkommende Arbejders Turnus. En Forudsætning herfor er det dog, at vedkommende Amtsudvalg har anerkendt Betimeligheden af, at Nødhjælpsarbejde er iværksat af Hensyn til Arbejdsløsheden paa det paagældende Sted.

d. Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse er i Kommuner, hvor der er iværksat *Grundforbedringsarbejder* i Henhold til Forslag, der er udarbejdede eller godkendte af de i vedkommende Amtsraadskreds nedsatte Amtsudvalg angaaende Iværksættelse af Grundforbedringsarbejder,

*) Som lukket anses den Arbejdsløshedskasse eller den Afdeling af samme, som *kun* udbetaler Understøttelser til Personer, hvis Arbejdsledigheds Begyndelse ligger mere end 60 Dage forud for Strejkens eller Lockoutens Ikrafttræden.

betinget af, at der ikke ved saadant Grundforbedringsarbejde kan anvises vedkommende arbejdsløse Arbejde, der efter Hjælpekassebestyrelsens Skøn svarer til hans Evne.

§ 6.

Klager over Hjælpekassens Afgørelser i Henhold til nærværende Bekendtgørelses Paragraffer 1—4 og 5 b kan indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Amtet, hvis Afgørelse atter kan indankes for Indenrigsministeren. For København og Frederiksberg samt Købstæderne sker Indankningen direkte til Indenrigsministeren.

§ 7.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. April 1922, dog at Reglerne i § 5 træder i Kraft fra Bekendtgørelsens Dato.

Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 11. Februar 1922 ophæves fra den 1. April 1922 at regne, dog at § 5 ophæves fra nærværende Bekendtgørelses Dato.

Indenrigsministeriet, den 21. Marts 1922.

Kragh.

J. Bülow.

Bilag IV.

Bekendtgørelse

om

Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden.

Ifølge Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 29 vil der af samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere med nærmere angivne Undtagelser være at udrede Bidrag til Arbejdsløshedsfonden. Bidragene fastsættes indenfor de i Loven angivne Grænser af Indenrigsministeren for højst 5 Aar ad Gangen efter Indstilling af Arbejdsnævnet.

I Henhold til Paragraffens Stk. 4 vil endvidere de nærmere Regler med Hensyn til Bidragenes Beregning og angaaende Indbetaling og Revision være at fastsætte af Indenrigsministeren efter Forhandling med Arbejdsnævnet og Arbejderforsikrings-Raadet.

I Henhold til foranstaaende Bestemmelser fastsætter Indenrigsministeriet, efter at de af Loven paabudte Forhandlinger har fundet Sted, følgende Regler:

§ 1.

Arbejdsgivernes Bidrag fastsættes til de i vedføjede Bilag nævnte Beløb.

§ 2.

Stk. 1. Der ydes et aarligt Bidrag pr. forsikret Helaarsarbejder af den i Bilaget nævnte Størrelse.

Stk. 2. Der ydes dog ikke Bidrag for

1) Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning.
2) Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar.
3) De i Statens og Kommunernes Tjeneste beskæftigede Funktionærer eller Arbejdere.
4) De ved statskoncessionerede eller lignende Virksomheder fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag, dog saaledes, at Fritagelsen for Bidrag for disse Klasser af Personer skal tilstaas af Indenrigsministeren.
5) De i en Husbonds Tjeneste staaende Personer (Tyende), der af ham godtgøres at være antaget for mindst et Aar.

Stk. 3. Bidraget opkræves af det Forsikringsselskab (Forbund), til hvilket den paagældende Arbejdsgiver har afgivet sin Risiko i Henhold til Ulykkesforsikringsloven.

Stk. 4. Har en Arbejdsgiver sin Forsikring delt imellem to Selskaber, opkræves Bidraget af det Selskab, i hvilket han har tegnet Forsikring i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920.

§ 3.

Bidragene vil være at udrede for samtlige Arbejdere og Funktionærer, der er beskæftigede hos forsikringspligtige Arbejdgsivere, uanset om de paagældende enkelte Arbejdere eller Funktionærer er beskæftigede hos Arbejdsgiveren hele Aaret eller kun én Del af dette, om de er danske Statsborgere eller Udlændinge, om de er bosatte her i Landet eller i Udlandet, og om de er berettigede til Optagelse i en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse eller ikke, jfr. dog Undtagelsesbestemmelserne i § 2, Stk. 2.

§ 4.

Beregnes Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) til Forsikringsselskabet (Forbundet) i Forhold til Antallet af Arbejdsdage, udregnes Bidraget til Arbejdsløshedsfonden ved at multiplicere de anvendte Arbejdsdages samlede Antal med $^1/_{300}$ af det i Følge Bilaget for den paagældende Arbejder gældende Aarsbidrag, idet der ved 1 Arbejdsdag forstaas 1 Arbejder i 1 Dag; et fuldt Forsikringsaar regnes til 300 Arbejdsdage, 1 Maaned til 25 Arbejdsdage, og kortere Tidsrum end 1 Maaned til det faktiske Antal Arbejdsdage (jfr. § 8).

§ 5.

Stk. 1. For de Forsikringer, hvis Præmie beregnes paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien af vedkommende Ejendom, udregnes Aarsbidraget til Arbejdsløshedsfonden efter nedenstaaende Tabel, ved hvis Bidragssatser der er taget Hensyn til de i Lovens § 29, Stk. 2, Nr. 1 og 2 — jfr. nærværende Bekendtgørelses § 2, Stk. 2, Nr. 1 og 2 — givne Fritagelser for Bidragspligt:

Ejendomsskyld (Vurdering 1920)	Bidrag Kr.	Ejendomsskyld (Vurdering 1920)	Bidrag Kr.
Indtil 17.000	0	Over 31.000 indtil 32.000	8,1
Over 17,000 indtil 18.000	3,0	— 32.000 — 33.000	8,4
— 18.000 — 19.000	3,3	— 33.000 — 34.000	8,7
— 19.000 — 20.000	3,6	— 34.000 — 35.000	9,0
— 20.000 — 21.000	3,9	— 35.000 — 36.000	9,0
— 21.000 — 22.000	4,2	— 36.000 — 37.000	9,3
— 22.000 — 23.000	4,8	— 37.000 — 38.000	9,6
— 23.000 — 24.000	5,1	— 38.000 — 39.000	9,9
— 24.000 — 25.000	5,4	— 39.000 — 40.000	9,9
— 25.000 — 26.000	5,7	— 40.000 — 41.000	10,2
— 26.000 — 27.000	6,3	— 41.000 — 42.000	10,2
— 27.000 — 28.000	6,6	— 42.000 — 43.000	10,5
— 28.000 — 29.000	7,2	— 43.000 — 44.000	10,8
— 29.000 — 30.000	7,5	— 44.000 — 45.000	10,8
— 30.000 — 31.000	7,8	— 45.000 — 46.000	11,1

Ejendomsskyld (Vurdering 1920)	Bidrag Kr.	Ejendomsskyld (Vurdering 1920)	Bidrag Kr.
Over 46.000 indtil 47.000.....	11,1	Over 73.000 indtil 74.000.....	13,8
— 47,000 — 48.000.....	11,4	— 74.000 — 75.000.....	14,1
— 48.000 — 49.000.....	11,4	— 75.000 — 76.000.....	14,1
— 49.000 — 50.000.....	11,7	— 76.000 — 77.000.....	14,4
— 50.000 — 51.000.....	11,7	— 77.000 — 78.000.....	14,4
— 51.000 — 52.000.....	12,0	— 78.000 — 79.000.....	14,7
— 52.000 — 53.000.....	12,0	— 79.000 — 80.000.....	14,7
— 53.000 — 54.000.....	12,0	— 80.000 — 81.000.....	15,0
— 54.000 — 55.000.....	12,0	— 81.000 — 82.000.....	15,0
— 55.000 — 56.000.....	12,3	— 82.000 — 83.000.....	15,3
— 56.000 — 57.000.....	12,3	— 83.000 — 84.000.....	15,6
— 57.000 — 58.000.....	12,3	— 84.000 — 85.000.....	15.6
— 58.000 — 59.000.....	12,3	— 85.000 — 86.000.....	15,9
— 59.000 — 60.000.....	12,6	— 86.000 — 87.000.....	15,9
— 60.000 — 61.000.....	12,6	— 87.000 — 88.000.....	16,2
— 61.000 — 62.000.....	12,9	— 88.000 — 89.000.....	16.5
— 62.000 — 63.000.....	12,9	— 89.000 — 90.000.....	16,8
— 63.000 — 64.000 ...	12,9	— 90.000 — 91.000.....	16,8
— 64.000 — 65.000.....	12,9	— 91.000 — 92.000.....	17,1
— 65.000 — 66.000.....	13,2	— 92.000 — 93.000.....	17,4
— 66.000 — 67.000.....	13,2	— 93.000 — 94.000.....	17,7
— 67.000 — 68,000.....	13,2	— 94.000 — 95.000.....	17,7
— 68.000 — 69.000.....	13,2	— 95.000 — 96.000.....	18,0
— 69.000 — 70.000.....	13,5	— 96.000 — 97.000.....	18,0
— 70.000 — 71.000.....	13,5	— 97,000 — 98.000.....	18,3
— 71.000 — 72.000.....	13,8	— 98.000 — 99.000.....	18,6
— 72.000 — 73.000.....	13,8	— 99.000 — 100.000.....	18,6

Stk. 2. Saafremt Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) vedblivende beregnes paa Grundlag af Ejendomsskyldvurderingen af 1916, anvendes Tabellen paa den Maade, at der til Vurderingssummerne fra 1916 lægges 25 pCt.

§ 6.

For Ejendomme, hvis Vurderingssum udgør 100.000 Kr. eller derover, beregnes Bidraget paa Grundlag af det Antal Arbejdsdage, som anvendes ved Driften (jfr. §§ 3 og 4).

§ 7.

Beregnes Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) til Forsikringsselskabet (Forbundet) paa anden Maade end i Forhold til Antallet af Arbejdsdage eller Ejendomsskyldværdien af Arbejdsgiverens Ejendom, skal Forsikringsselskabet (Forbundet) dog til Beregning af Bidraget til Arbejdsløshedsfonden fremskaffe de fornødne Oplysninger om Arbejdsdagenes Antal. Saafremt dette maatte være forbundet med ganske særlige Vanskeligheder, kan Arbejdsdirek-

tøren tillade Forsikringsselskabet (Forbundet) at opgøre Antallet af Arbejdsdagene paa anden af ham godkendt Maade.

§ 8.

Hos forsikringspligtige Personer, hvis Forsikring efter Ulykkesforsikringsloven er tegnet med helaarlig Præmiebetaling, opkræves intet Bidrag for de Forsikringsaar, i hvilke de paagældende ikke har anvendt mindst 300 Arbejdsdage. Det samme gælder for de forsikringspligtige Personers Vedkommende, hvis Ulykkesforsikring er tegnet med kortere Betalingsterminer end 1 Aar, for de Terminer, i hvilke de ikke har anvendt mindst lige saa mange Arbejdsdage, som Terminen har haft (jfr. § 4).

§ 9.

Stk. 1. Bidraget til Arbejdsløshedsfonden opkræves (første Gang fra 1. Januar 1922 at regne) samtidig med Præmien for Ulykkesforsikringen. Kvitteringen for Bidraget til Arbejdsløshedsfonden og Ulykkesforsikringspræmien (Medlemsbidraget) skal saa vidt muligt være fælles, men det maa af Kvitteringen tydeligt fremgaa, hvor stor en Del af dens samlede Paalydende Bidraget udgør, samt for hvilket Tidsrum Bidraget er erlagt.

Stk. 2. For Tiden fra 1. Januar 1922 til den først forfaldende Præmiebetaling for Ulykkesforsikringen erlægges et forholdsmæssigt Bidrag, med mindre Forsikringstageren opgiver Antallet af de i nævnte Tidsrum faldende Arbejdsdage.

Stk. 3. Betales Bidraget ikke rettidigt, er Forsikringsselskabet (Forbundet) forpligtet til snarest at lade det inddrive ved Udpantning (jfr. Lovens § 29, Stk. 4).

Stk. 4. Forsikringsselskabet (Forbundet) skal uden Tillæg af indvundne Renter, som tilfalder Selskabet, ved hvert Kvartals Udgang indsende det i Kvartalet indkomne Beløb til Fonden. Arbejdsdirektøren kan herudover kræve à conto Indbetalinger fra Selskaberne. Den endelige Opgørelse over de i det forløbne Regnskabsaar indgaaede Bidrag finder Sted umiddelbart efter Selskabets Aarsregnskabs Afslutning. Ved Indbetaling kan Selskabet (Forbundet) tilbageholde det i Lovens § 30, Stk. 4, omhandlede Vederlag for Opkævningen, der for Aaret 1922 fastsættes til 4 pCt. af det opkrævede Bidrag; Vederlaget for Aaret 1923 vil senere blive fastsat.

§ 10.

Stk. 1. Det paahviler det paagældende Forsikringsselskab ved den første Opkrævning paa den af Arbejdsnævnet foreskrevne Maade at drage Omsorg for, at de forsikrede gøres bekendt med de i Loven og nærværende Bekendtgørelse givne Regler om Bidragspligt og eventuel Fritagelse for samme.

Stk. 2. For at opnaa Fritagelse i Henhold til § 29, Stk. 2, Nr. 4, — jfr. nærværende Bekendtgørelses § 2, Stk. 2, Nr. 5 — maa af Arbejdsgiveren og Arbejderen i Forening udfærdiges en Erklæring i den af Indenrigsministeriet godkendte Form om, at Arbejderen er antagen til Arbejde for mindst et Aar.

Stk. 3. Ved Forsikringer for Landbrug under 100.00 Kr., for hvilke Bidragsberegningen sker efter Ejendomsskyld, foretages en Nedsættelse i Præmien

paa 3 Kr. for hver i Henhold til Bestemmelsen i foranstaaende Stykke fritagen Arbejder (jfr. § 29, Stk. 2, Punkt 4).

§ 11.

Arbejdsgivere, som i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 18 er fritagne for at tegne Forsikring i et anerkendt Forsikringsselskab (Forbund), skal hvert Aar inden Udgangen af første Halvdel af Februar Maaned indsende det dem for det sidst forløbne Kalenderaar paahvilende Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, beregnet paa den i denne Bekendtgørelse angivne Maade, bilagt med en specificeret Redegørelse for Arbejdsdagenes Antal.

§ 12.

Stk. 1. Revisionen af Forsikringsselskabets (Forbundets) Beregning af de i nærværende Bekendtgørelse omhandlede Bidrag og Kontrol med, at disse indkræves med de i denne Bekendtgørelse fastsatte Beløb hos samtlige forsikringspligtige Arbejdsgivere, foretages paa Foranstaltning af Arbejdsnævnet med Indenrigsministeriets Godkendelse.

Stk. 2. Forsikringsselskabet (Forbundet) er pligtig at holde de indkrævede Bidrag til Arbejdsløshedsfonden bogholderimæssigt saaledes udsondrede, at der kan foretages en særlig Revision af det herhenhørende Regnskab.

§ 13.

Tvivlsspørgsmaal angaaende Beregning af Bidrag afgøres af Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed. Nævnets Afgørelse kan indenfor en Frist af en Maaned indankes for Indenrigsministeriet.

§ 14.

Foranstaaende Regler træder i Kraft fra den 1. Januar 1922 at regne og gælder for Aarene 1922 og 1923.

Indenrigsministeriet, den 10. Maj 1922.

Kragh.

J. A. Berner.
Fm.

Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdløshedsfonden fastsættes til følgende aarlige Beløb *).

I.

15 Kroner pr. Helaarsarbejder.

(Kontorpersonale se III, 1).

1. *Industri og Haandværk.*
Undtagen: Kornmøller (Fag Nr. 1—3, se nedenfor II, 1), Mejeri og Ostefabrik, Mælkeri, Mælkeforsyning, Mælkekørsel (Fag Nr. 26—28, se IV, 1), Ølbryggeri, Maltgøreri, Brændevinsbrænderi, Spritfabrik med Fabrikation af Gær (Fag Nr. 36, en Del af Fag Nr. 37, se IV, 2), Tekstilindustri (Fag Nr. 101—122, se II, 2), Skotøjsforretning, Haandskomageri (Fag Nr. 157, se III, 2), Fabrikation og Reparation af Skotøj med mekanisk Drivkraft (Fag Nr. 158—159, se II, 3), Garveri (Fag Nr. 351, se III, 3) Guld- og Sølvsmed uden mekanisk Drivkraft, Kobbersmed, Urmager (Fag Nr. 401, 404 og 439, se IV, 3), Elektricitets- og Gasværker (Fag Nr. 501—503, se III, 4), Papirfabrikation (Fag Nr. 552, se IV, 4), Papirindustri, bortset fra Papirfabrikation (Fag Nr. 553—557, se II, 4). Bladtrykkerier, saafremt Personalet ved disse kan udskilles, se III, 6.

2. *Transporterhverv m. m.*
Undtagen: Jernbanedrift, Sporvejs- og Omnibusdrift, Telefonselskab, Incassoforretning, Nattevagtkompagni, Havnevæsen (Fag Nr. 801, 802, 819—823, se III, 7).

3. *Forlystelsesetablissementer,*
d. v. s. Teatre, Musikorkestre, Biografteatre, Varietéer, Cirkus, Blandede Forlystelsesetablissementer, Garderober (Fag Nr. 854—860).

4. *Hoteller m. m.*
d. v. s. Hoteller, Restaurationer, Pensionater og Husholdningsskoler, Vinduespolering, Rengørings-, Støvsugnings- og Soigneringsanstalter (Fag Nr. 882—885).

5. *Tærskeværker* (Fag Nr. 910).

6. *Søfart.*

---

*) De tilføjede Fagnumre henviser til den ved de anerkendte Forsikringsselskabers Statistik til Arbejderforsikrings-Raadet benyttede *Fagdeling*, jfr. Raadets Vejledning angaaende denne Statistik og den hertil hørende alfabetiske Fagfortegnelse. Om Fritagelser for Bidrag se Bekendtgørelsens § 2, Stk. 2.

II.

12 Kroner pr. Helaarsarbejder.

(Kontorpersonale, se III, 1).

1. *Kornmøller* (Fag Nr. 1—3).
2. *Tekstilindustri* (Fag Nr. 101—122).
3. *Fabrikation og Reparation af Skotøj* med mekanisk Drivkraft (Fag Nr. 158—159).
4. *Papirindustri bortset fra Papirfabrikker,*
   d. v. s. Papfabrik, Tapetfabrik, Æske- og Kartonagefabrik, Konvolutfabrik, Papirposefabrik (Fag Nr. 553—557).
5. *Havebrug, Gartneri* (Fag Nr. 908).
6. *Fiskeri.*

III.

9 Kroner pr. Helaarsarbejder.

1. *Egentligt Kontorpersonale* i de i Punkt I og II nævnte Virksomheder, naar dettes Størrelse paa fyldestgørende Maade godtgøres.
2. *Skotøjsforretning, Haandskomageri* (Fag Nr. 157).
3. *Garveri* (Fag Nr. 351).
4. *Elektricitets- og Gasværker* (Fag Nr. 501—503).
5. *Handels- og Brugsforeningsvirksomhed* (Fag Nr. 601—751).
6. *Kontorvirksomheder o. l.,*
   d. v. s. Bankvirksomhed, Forikring, Sagfører, Vekselerer o. l. Kontorvirksomheder, Arkitekt, raadgivende Ingeniør, Bladvirksomhed (Fag Nr. 780—784). Herunder ogsaa *Bladtrykkerier,* saafremt Personalet ved disse kan udskilles.
7. *Jernbanedrift, Sporvejs- og Omnibusdrift, Telefonselskab, Incassoforretning, Nattevagtkompagni, Havnevæsen* (Fag Nr. 801, 802, 819, 823).
8. *Ejendomsadministration* (Fag Nr. 881).
9. *Landbrug med mindst 500,000 Kr. Ejendomsskyld* (Del af Fag Nr. 906).
10. *Skovbrug, herunder Træfældning* (Fag Nr. 907).

IV.

6 Kroner pr. Helaarsarbejder.

1. *Mejeri og Ostefabrik, Mælkeri, Mælkeforsyning, Mælkekørsel* (Fag Nr. 26—28).
2. *Ølbryggeri, Maltgøreri, Brændevinsbrænderi med Fabrikation af Gær* (Fag Nr. 36, en Del af Fag Nr. 37).
3. *Guld- og Sølvsmed uden mekanisk Drivkraft, Kobbersmed, Urmager* (Fag Nr. 401, 404, 439).
4. *Papirfabrik* (Fag Nr. 552).

5. *Landbrug med 200.000 til 500.000 Kr. Ejendomsskyld* (Del af Fag Nr. 906).

V.

4,50 Kroner pr. Helaarsarbejder.

Landbrug med 100.000 til 200.000 Kr. Ejendomsskyld (Del af Fag Nr. 906).

VI.

3 Kroner pr. Helaarsarbejder.

1. *Immateriel Virksomhed bortset fra forannævnte Punkt I, 3 (Teatre m. m.)* (Fag Nr. 851—853, 861—872),
   d. v. s. Biblioteker, Museer, Kirker, Kirkergaarde, alm. Foreninger, Forsamlingshuse, Koncertlokaler, diverse Skoler, Hospitaler, Klinikker og Anstalter.
2. *Landbrug med indtil 100.000 Kr. Ejendomsskyld* (Fag Nr. 901—905 samt Fag Nr. 909 og 911—914),
   herunder: Stutteri, Damkultur, Kontrolforening, Landbrugs-Konsulentvirksomhed, Landinspektørvirksomhed, Dyrlægevirksomhed.

   For de her omhandlede Landbrug sker Beregningen af Bidrag, saafremt Ulykkesforsikringspræmien beregnes paa Grundlag af Ejendomsskyldværdien af vedkommende Ejendom, dog efter de i Bekendtgørelsens § 5 angivne Regler.

Bilag V.

Cirkulære

til

Københavns Magistrat og samtlige Amtmænd.

I.

I Henhold til § 31, Stk. 1, i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. erholder de kommunale Hjælpekasser af de af dem ydede Understøttelser under ekstraordinær Arbejdsløshed efter Regnskabsaarets Udløb de to Trediedele refunderet af Arbejdsløshedsfonden og en Trediedel af vedkommende Kommune.

Under Hensyn hertil fastsætter Indenrigsministeriet herved følgende Regler for Hjælpekassernes Aflæggelse af Regnskab over de til fornævnte Understøttelser udredede Udgifter:

A. Regnskabets Affattelse.

Regnskabet affattes paa et dertil af Indenrigsministeriet godkendt Skema og udfærdiges som Hovedregnskab med Bilag.

I Hovedregnskabet opføres de samlede Indtægter og Udgifter under de angivne Konti.

Med Hensyn til Udgifternes Postering har man — som det vil fremgaa af Skemaet, af hvilket et Eksemplar vil blive Hjælpekasserne tilstillet — anset det for heldigst, at der under Hensyn til de forskellige Regler med Hensyn til Understøttelsernes Art og Størrelse m. v., der er fastsat henholdsvis for arbejdsløse, der er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, og for andre arbejdsløse, gøres en Sondring mellem Udgifterne til disse to Kategorier af understøttede.

Med Hensyn til Skemaets Udfyldning finder man iøvrigt kun Anledning til at bemærke følgende:

Understøttelsesbeløb, der med Hjemmel i § 31, Stk. 8, i Loven af 22. December 1921 og med Indenrigsministerens Billigelse er ydet som Supplement til de af Indenrigsministeren i Henhold til Paragraffens Stk. 5 fastsatte Understøttelser, vil *ikke* kunne komme i Betragtning til Refusion fra Arbejdsløshedsfonden og maa derfor *ikke* medtages i de paa Udgiftssiden under Konto 1 og Konto 2 opførte Beløb, men vil være at opføre under Konto 5: „Andre Udgifter", ligesom de ogsaa i Regnskabets Bilag vil være at holde for sig selv, idet de her vil være at opføre i Rubriken „Anden Hjælp" i Bilaget til Udgiftsposterne 1 og 2.

Understøttelser, der i Henhold til § 33, Stk. 3, i Loven af 22. December 1921 er ydet til arbejdsløse, der med Arbejdsdirektørens Tilladelse deltager i

de i Bestemmelsen omhandlede Kursus, vil *ikke* være at opføre paa dette Regnskab, men paa en særskilt Opgørelse, jfr. nedenfor under II.

Under den fornævnte Konto 5: „Andre Udgifter" vil endvidere kunne opføres den Del af Hjælpekassens Administrationsudgifter, der skønnes at være en Følge af Udbetalingen af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. I det til denne Konto hørende Bilag vil der indenfor disse Udgifter være at sondre imellem saadanne Beløb, der naturligst betegnes som Kontorhold (Lokaleleje, Skrivematerialier, Protokoller, Porto o. l.) og saadanne Beløb, der nærmest maa henføres under Benævnelsen: Medhjælp (Udgifter til Antagelsen af lønnet Medhjælp, eventuelle Honorarer til saadan Medhjælp o. l.). Hvorvidt og i hvilket Omfang der vil blive ydet Refusion i Forhold til saadanne Administrationsudgifter, vil senere blive afgjort.

Paa Hjælpekassens Regnskab over Udgifterne til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse *i Finansaaret 1921—22,* hvilket Regnskab kun omfatter Maanederne Januar—Marts 1922, vil intet Beløb være at føre til Indtægt under Indtægtskonto 4: „Refusion fra Kommunen" eller under Indtægtskonto 5: „Refusion fra Arbejdsløshedsfonden", idet disse Refusioner først kommer til Indtægt i Finansaaret 1922—23. Der vil paa det nævnte Regnskab heller ikke være at opføre noget Beløb under Indtægtskonto 1: „Beholdning fra forrige Regnskabsaar", idet Beløb, som Hjælpekassen eventuelt laa inde med den 1. Januar 1922, og som af Kommunen var stillet til Disposition til Udredelse af Understøttelser i Henhold til Lov Nr. 693 af 22. December 1920, jfr. Lovene Nr. 147 af 1. April 1921 og Nr. 500 af 1. December 1921 § 1, og som ved disse Loves Ophør stilledes til Disposition til Udredelse af Understøttelse i Henhold til § 31 i Lov Nr. 529 af 22. December 1921, vil være at opføre under Indtægskonto 2: „Modtaget fra Kommunen à Conto". Saafremt der i Løbet af Januar Kvartal 1922 — eventuelt under Hensyn til modtagne Forskud fra Arbejdsløshedsfonden — maatte være tilbagebetalt Kommunen en Del af de modtagne Forskudsbeløb, føres disse Tilbagebetalinger til Udgift under Konto 3: „Tilbagebetalt Kommunen af det i forrige Regnskabsaar modtagne Forskud".

Bilaget til Regnskabets Udgiftsposter 1 og 2 affattes i Almindelighed paa et som „Formular A" betegnet Skema. Paa dette udfyldes for hver enkelt understøttet Person Skemaets samtlige Rubrikker, hvorved iagttages — som allerede tidligere nævnt —, at Understøttelserne, der er udredet til Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og til andre, holdes hver for sig i to Grupper. Beløb, der er udredet i Henhold til § 31, Stk. 8, i Loven af 22. December 1921, vil — som alt nævnt — være at medtage i dette Bilag under Rubriken: „Anden Hjælp".

For de Hjælpekassers Vedkommende, hvor Understøttelsen til Personer, der er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, udbetales gennem de paagældende Arbejdsløshedskasser, kan, naar Kommunalbestyrelsen vedtager det, og Arbejdsdirektøren meddeler Tilladelse dertil, det til Regnskabets Udgiftsposter 1 og 2 hørende Bilag affattes i Overensstemmelse med et som „Formular B" betegnet Skema, paa hvilket de til hver enkelt understøttet ydede Beløb ikke vil være at opføre, hvorimod de til Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløs-

hedskasser gennem disse ydede Beløb opføres maanedsvis samlede for hver enkelt Arbejdsløshedskasse, medens Udbetalingerne til andre understøttede opføres paa en i hver enkelt Tilfælde af Kommunalbestyrelsen og Arbejdsdirektøren godkendt Maade. Som Underbilag til „Formular B“ skal altid medfølge Opgørelserne fra de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og Hjælpekassens egne Dagslister over udbetalte Understøttelsesbeløb.

B. Regnskabets Aflæggelse, Revision og Indsendelse.

Det i Overensstemmelse med foranstaaende affattede Regnskab med Bilag — derunder de understøttedes originale Kvitteringer — afgives efter at være underskrevet af Bestyrelsen snarest efter Regnskabsaarets Udløb til Kommunalbestyrelsen, der foranlediger Regnskabet revideret paa samme Maade som foreskrevet for Kommunens eget Regnskab. Det med Revisorernes Paategning forsynede, reviderede Regnskab med Bilag — de understøttedes originale Kvitteringer — indsendes derefter inden Udgangen af den efter vedkommende Regnskabsaars Afslutning paafølgende Juni Maaned i Original eller bekræftet Afskrift til Arbejdsløshedsfonden, Adr. Arbejdsdirektoratet, København B. Arbejdsløshedsfonden er berettiget til endvidere at kræve indsendt de af de understøttede indgivne Ansøgningsskemaer; ogsaa Kommunalbestyrelserne kan kræve sig disse forelagt, forsaavidt de ikke er beroende hos eller er begært indsendt til Arbejdsløshedsfonden.

C. Udbetaling af Refusionsbeløb.

Naar Regnskabet er godkendt af Arbejdsløshedsfonden, tilgaar der Hjælpekassen Meddelelse herom, hvorhos der af Fonden anvises Hjælpekassen det Beløb, den mulig maatte have tilgode hos Fonden. Saafremt de af Fonden ydede Forskudsbeløb overstiger Fondens Andel i Understøttelserne, vil der tilgaa Hjælpekassen Meddelelse om, hvilket Beløb der vil være at overføre i ny Regning. —

Eksemplarer af de af Indenrigsministeriet godkendte Regnskabsskemaer og Bilagsformularer (A og B) vil kunne rekvireres ved Henvendelse til Firmaet Olaf O. Barfod & Co., Vingaardsstræde 6, København.

II.

I Henhold til § 33, Stk. 3, i Loven af 22. December 1921 vil der efter nærmere Regler kunne ydes Understøttelse af Arbejdsløshedsfondens Midler til arbejdsløse, der ønsker at deltage i de i nævnte Bestemmelse omhandlede Kursus. Ifølge de af Indenrigsministeriet under 24. Februar 1922 fastsatte Regler vil denne Understøttelse, forsaavidt angaar Personer, der ikke er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, være at udbetale af vedkommende kommunale Hjælpekasse.

Over de af en Hjælpekasse i Henhold hertil udbetalte Understøttelsesbeløb indsender Hjælpekassen til Arbejdsløshedsfonden en *særlig* Opgørelse, der bilægges med Arbejdsdirektoratets Meddelelse (i Original eller bekræftet Afskrift) om den tilstaaede Understøttelse, de understøttedes originale Kvitteringer samt

Attest fra vedkommende Skoles eller Kursus' Forstander paa Lærerforsamlingens Vegne for, at de paagældende Personer har deltaget i Undervisningen i det Antal Dage, for hvilket der er udbetalt Understøttelse.

Naar Opgørelsen er godkendt af Arbejdsløshedsfonden, yder Fonden Hjælpekassen fuld Refusion for de af Hjælpekassen til dette Formaal afholdte Udgifter.

Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vil blive eftersendt til Fordeling mellem Kommunalbestyrelserne og Hjælpekassebestyrelserne, hvorhos man skal anmode d'Hrr. Amtmænd om at ville foranledige, at der tilstilles Hjælpekassebestyrelserne et Eksemplar af forannævnte Regnskabsskema og Bilagsskema A. Det hertil fornødne Antal Eksemplarer vil blive tilstillet Amterne.

Indenrigsministeriet, den 30. Maj 1922.

P. M. V.

H. Vedel.

J. Bülow.

Bilag VI.

Tillægs-Bekendtgørelse

til

Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 1. Februar 1922

vedrørende Nødhjælpsarbejder.

Ifølge § 4 i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 1. Februar 1922 vedrørende Nødhjælpsarbejder ydes der af Arbejdsløshedsfonden til Nødhjælpsarbejder et nærmere fastsat Tilskud pr. Arbejdsdag.

Da der er rejst Tvivl om Forstaaelsen af sidstnævnte Udtryk, finder Ministeriet Anledning til at udtale, at det omhandlede Tilskud pr. Arbejdsdag vil være at forstaa som Tilskud pr. normal Arbejdsdag af 8 Timer, saaledes at der ved Arbejder paa nedsat Arbejdstid foretages en Omregning af det faktiske Antal Arbejdsdage til Arbejdsdage med normal Arbejdstid (8 Timer) til Brug ved Beregning af Tilskudet.

Indenrigsministeriet, den 8. Juni 1922.

P. M. V.

H. Vedel.

J. Bülow.

Bilag VII.

Ændring

af Direktoratets Cirkulære af 11. Marts 1922

angaaende

Regler for Ydelse af Understøttelser af Arbejdsløshedsfondens Midler i Henhold til § 33, Stk. 3, i Lov Nr. 529 af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. til arbejdsløse, der ønsker at deltage i de i ovennævnte Lovbestemmelse omhandlede Kursus.

Indenrigsministeriet har under 6. December 1922 godkendt en af Arbejdsnævnets Afdeling for ekstraordinær Arbejdsløshed paa et den 24. Oktober d. A. afholdt Møde vedtagen Indstilling om, at *§ 4, Stk. 1,* i ovennævnte Cirkulære affattes paa følgende Maade:

„Til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser ydes Understøttelsen med det takstmæssige Beløb, som den paagældende under Arbejdsledighed har Ret til at oppebære fra Arbejdsløshedkassen.

Samme Ret tilkommer de arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse.

Til andre arbejdsløse samt til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der ikke har opnaaet Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse, ydes Understøttelsen med et Beløb svarende til den Understøttelse, som den paagældende oppebærer eller vilde have kunnet oppebære i Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden, jfr. § 31, Stk. 7.“

Ministeriets Godkendelse af Ændringen er meddelt paa Vilkaar, at Spørgsmaalet tages op til fornyet Behandling indenfor Nævnet i Løbet af Marts Maaned 1923.

Arbejdsdirektoratet, den 8. December 1922.

3 0112 044108360